

„Lesy, víra, tradice“

ALSOL

INFORMAČNÍ ČASOPIS SPOLEČNOSTI

Arcibiskupské lesy
a statky Olomouc s.r.o.

Pečujeme o více než

42 000

hektarů lesa

www.alsol.cz

Vážení a milí kolegové, kolegyně, obchodní partneři, přátelé a příznivci ALSOLu,

až budete držet v rukou toto vydání našeho časopisu, bude první pololetí roku 2026 již za námi a období letních dovolených v plném proudu. Je to vhodná příležitost na chvíli se zastavit, ohlédnout se za uplynulými měsíci i připomenout si cestu, kterou jsme společně ušli.

Pila Vápenná se stala součástí Arcibiskupských lesů a statků v roce 2020 a výrobu zahájila v březnu 2021. Letos tak vstupujeme do šestého roku jejího provozu. Na první pohled se to nemusí zdát jako dlouhá doba, přesto se nám za těch několik let podařilo vybudovat moderní a respektovaný dřevozpracující provoz. Dnes jsme spolehlivým partnerem pro zákazníky nejen v České republice, ale i ve střední Evropě, kteří oceňují kvalitu našich výrobků i spolehlivost dodávek.

Naše nabídka se navíc postupně rozšířila. Vedle smrkového a borového řeziva dnes zpracováváme také modřín, buk a jasan. Díky širšímu sortimentu dokážeme pružněji reagovat na potřeby zákazníků i na měnící se situaci na trhu.

Dřevařský trh je dnes silně propojený s děním ve světě. Události a konflikty, které se odehrávají tisíce kilometrů od nás, mohou významně ovlivnit dostupnost surovin, poptávku i obchodní příležitosti. O to více si vážím práce všech zaměstnanců, jejich nasazení, odbornosti a odpovědného přístupu. Právě díky společnému úsilí se nám daří překonávat každodenní výzvy a udržovat dobré jméno společnosti ALSOL.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem zaměstnancům za jejich práci a obchodním partnerům za důvěru a spolupráci. Přeji vám krásné letní dny, příjemnou dovolenou, dostatek času stráveného s rodinou a přáteli, a především mnoho sil a energie do druhé poloviny letošního roku.

Přeji vám příjemné čtení tohoto vydání našeho časopisu.

Vlastimil Chaloupka
vedoucí pily Vápenná

Obsah čísla

Informace z výrobního úseku	4
Informace ze správního úseku	15
Informace z obchodního úseku	23
Informace z Pily Vápenná	27
Krátké zprávy z ALSOLu	28
Vzděláváme se	38

Noví kolegové	40
Zprávy z Arcibiskupství olomouckého	42
SVOL informuje	50
Ostatní církevní majetky	52
Věda a výzkum	55
Ke kořenům...	56

Vydává: Arcibiskupské lesy a statky Olomouc s.r.o., Dvorského 5/17, 779 00 Olomouc, IČ: 01559109, DIČ: CZ699007032

Vychází dvakrát ročně. Toto číslo bylo vydáno 6. srpna 2026 v nákladu 100 ks.

Redakce: Mgr. Ivana Beránková, Ing. Martin Stacho, Bc. Jan Ťulpík, Ing. Pavel Bednář, Bc. Antonín Sedláček

Kontakt: alsol@alsol.cz, 733 742 099

Fotografie na titulce: archiv ALSOL

Tisk: Bystřická tiskárna s.r.o.

Výrobní ukazatele dle polesí k 30. 6. 2026								
Polesí	Těžba (bez samovýrob)		Obnova umělá 2026 k 30. 6. 2026		Obnova přirozená 2026 k 30. 6. 2026	Holina k 30. 6. 2026	Sazenice plánované pro podzim 2026	Odlov spárkatá 2026/2027 k 30. 6. 2026
	projekt 2026 v m ³	skut. k 30. 6. 2026 v m ³	tis. ks	ha	ha	ha	tis. ks	ks
110	71 000	36 108	275,440	43,21	12,76	82,40	262,806	87
120	39 000	17 170	196,758	53,96	9,82	59,11	115,138	57
130	34 000	9 891	37,392	8,68	10,77	18,99	32,718	83
140	53 000	17 446	39,306	9,93	5,96	25,54	6,067	63
150	53 000	19 880	395,181	82,17	4,38	51,38	166,510	69
160	58 000	29 329	23,218	6,53	4,29	32,52	5,960	110
Σ	308 000	129 824	967	204	48	270	589	469

Hory, vítr a strmé svahy: horský úsek Kříž

Text, foto: Ing. Miroslav Hrabal, hajný polesí Domašov, lesnický úsek 403 Kříž

Geologie, voda a výška: základ odlišnosti

Hrubý Jeseník tu ukazuje svou tvrdší tvář. Lesnický úsek 403 – Kříž o výměře 889,62 ha zahrnuje oddělení 301–306, 309–314, 401 a 402. Geologicky úsek leží na rulách, migmatitech a svorech keprnické a desenské klenby. Výsledkem jsou kyselé, skeletovité a často mělké půdy od kambizemí a kryptopodzolů po podzoly ve vyšších partiích. Reliéf tvoří prudké svahy, suťové kužely, skalní výchozy a strže s hustou sítí pramenišť a svahových bystřin, jež rychle odvádějí vodu do řeky Bělá, která pramení v jižní části. Bod s nejnižší nadmořskou výškou 620 m se nachází u horské chaty Eduard, zato nejvyšše položené místo Pod Malým Dědem na kótě 1320 m n. m. Expozice se střídají od východních a severovýchodních po západní a jihozápadní a terén je místy horsky extrémní. To vše znamená rychlou odvodňenost, vyšší erozní citlivost a potřebu šetrně trasovat přibližovací linky, stabilizovat odtok a v řadě svahů využívat lanovkové technologie jako nezbytný standard.

Klima: krátká sezóna, dlouhá zima, vítr

Klimaticky převládají chladné regiony CH6 a CH7 s krátkým až velmi krátkým létem a dlouhou, vlhkou zimou. Ve vrcholových částech se projevuje i velmi chladná oblast CH4 se 140 až 160 dny sněhové pokrývky. V praxi to znamená kratší vegetační dobu, časté námrazy a větrné epizody, zvýšené riziko vývrátů a zlomů. Doby zajištění kultur jsou zde delší, v horských

a exponovaných hospodářských souborech běžně 10 až 12 let.

Více kyselých a exponovaných stanovišť než jinde

Zatímco v celém LHC Domašov plošně dominují HS 551/556 (živná stanoviště vyšších poloh), v úseku Kříž připadá značná část porostní plochy na kyselé stanoviště horských poloh a na horské exponované polohy. Důsledkem jsou delší doby obmýtlí přibližně 130 až 140 let, delší doby zajištění. Výrazná preference clonných a výběrných obnov a opatrnější, ale strukturující výchova cílená na stabilitu vůči větru a námraze. Na rozdíl od živných stanovišť se zde velké holiny neosvědčují a obnovní prvky zůstávají menší a jemně rozmístěné po spádnicí.

CHKO, Natura 2000 a co to dělá s provozem

Lesnický úsek Kříž leží celý v Chráněné krajinné oblasti Jeseníky. PR Vysoký vodopád v 1. zóně, horní partie spadají do 2. zóny ochrany, ostatní převážně do 3. zóny. V souhrnu je velká část porostní plochy úseku v CHKO s přísnějšími pravidly. V těchto částech se preferuje přirozená obnova, malé clonné a výběrné zásahy, ponechávání doupných stromů, mrtvého dřeva a velmi střídmé budování či rozšiřování liniové infrastruktury. Celé území je navíc součástí Ptačí oblasti Jeseníky s biotopy Jeřábka lesního (*Tetrastes bonasia*).

▲ Pohled severním směrem na vrch Orlík (1204 m n. m.)

Jak se tu les obnovuje a vychovává

Obnova porostů v úseku Kříž probíhá převážně clonně, ať už okrajově, pruhově nebo ve skupinách. Postupuje se po spádnicí a proti převládajícím větrům. Velké, plošné seče se nepoužívají a domýcení přichází na úvahu hlavně u rozvrácených porostů nebo tam, kde se přirozeně obnově nedaří. Výchova ve smrkových horských porostech stojí na moderním, silném a mozaikovém zásahu. Místo častých slabých probírek se volí méně časté, ale strukturující zásahy s pozitivním výběrem cílových stromů v počtech zhruba 200 až 400 jedinců na hektar. Klíčová je architektura stability: rozluky a odluky. V mlazinách a tyčovinách zpravidla stačí jedna až dvě prořezávky do dvaceti let, rozčleňovací linky se zřizují jen tam, kde to horský terén a ochranný režim dovolí.

Technologie těžby dřeva

V prudkých a dlouhých svazích, v sutích a žlebech představují lanovky základní těžební technologii. Jejich použití není otázkou pohodlí, ale podmínkou ochrany půdního prostředí, vodního režimu i bezpečnosti práce. Bez lanovkových systémů by v těchto horských terénech docházelo k výraznějšímu poškození půdy, vzniku erozních rýh.

▲ Přirozená obnova horských smrků

V méně strmých částech území se vedle lanovek uplatňuje i moderní mechanizovaná těžba pomocí harvestorů vybavených trakčním navijákem typu T-Winch, který umožňuje bezpečnější pohyb stroje ve svažitém terénu a rozšiřuje možnosti mechanizace i do horských poloh, kde by klasický harvestor již narážel na své limity.

V méně náročných terénech a na kratší přibližovací vzdálenosti je možné využívat také tradičnější technologii s nasazením koní v kombinaci s traktory. Tento způsob je vhodný zejména tam, kde je potřeba šetrnější zásah, menší objem dříví nebo jemnější práce v porostních okrajích a při výchovných zásazích.

Takto diferencované využívání technologií však klade vyšší nároky na hustotu a kvalitu svážnic a přibližovacích linek, protože právě jejich správné rozmístění rozhoduje o tom, zda lze jednotlivé technologie využít efektivně a současně šetrně k lesnímu prostředí.

PR Vysoký vodopád

PR Vysoký vodopád se nachází na jižním okraji úseku o celkové výměře 141,40 ha. Předmětem ochrany je především horský les, výrazný geomorfologický útvar samotného Vysokého vodopádu na Studeném potoce a také cenná mechová společenstva vázaná na chladné, stinné a trvale vlhké prostředí skalních stěn a strží. Lokalita má mimořádný krajinářský i biologický význam a její blízkost zvyšuje přírodní hodnotu i navazujících porostů úseku Kříž. V celé PR se lesnický ne hospodaří až na výjimky zajišťující ochranu lesa. Na tuto část Hrubého Jeseníku je zároveň vázán také výskyt kamzíka horského, který se v Jeseníkách udržuje od introdukce v první polovině 20. století.

Myslivost, lovecké chodníky a zázemí

Významnou součástí lesnického úseku Kříž je také myslivecké hospodaření. U spárkaté zvěře je důležité držet stavy tak, aby nebyla omezena přirozená schopnost obnovy lesa a aby škody na lesních porostech byly drženy v únosné míře. U kamzíka horského má myslivecké hospodaření navíc i specifický krajinářský a historický rozměr, protože jde o druh pevně spojený s jeseníckými hřebeny a skalnatými lokalitami.

▲ Pramen řeky Bělá

Důležitou roli zde hrají lovecké chodníky, které neslouží jen myslivosti, ale i lesnickému provozu a ochraně lesa. V prudkých svazích a nepřístupném horském terénu často představují schůdnou cestu pro kontrolu porostů, sledování škod a škůdců a v neposlední řadě i relativně pohodlnou cestu pro lov v těchto partiích lesa.

Síť těchto chodníků o délce něco přes 15 km přináší i značné nároky na údržbu. V horských podmínkách chodníky rychle degradují, poškozují je vývraty, voda, sníh i sesuvy půdy, a jejich schůdnost je proto nutné pravidelně obnovovat.

Ve vrcholových partiích poblíž rezervace se nachází také chata Hubertka, která slouží jako zázemí pro lovecké hosty a současně i k pronájmu pro rekreační účely. V podmínkách horského úseku tak představuje důležitý provozní i návštěvnický bod.

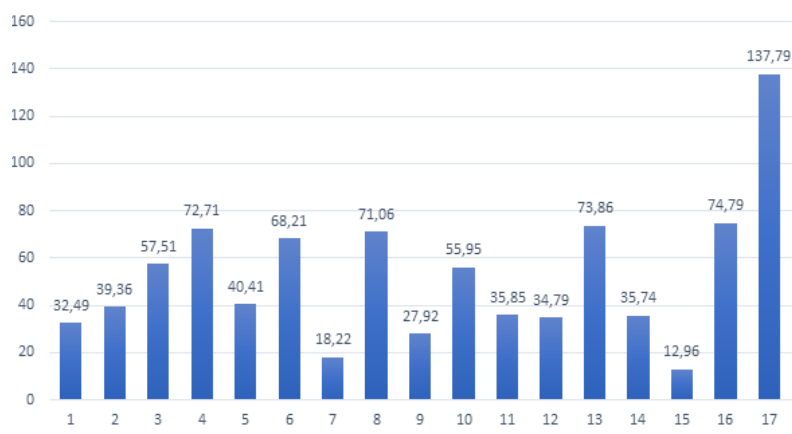
Shrnutí

Úsek 403 – Kříž je typické horské hospodářství Jeseníků. Více kyselých a exponovaných stanovišť, kratší vegetační sezóna a delší doba zajištění, přísnější ochranné režimy a moderní, cíleně silné a mozaikové výchovné zásahy z něj dělají disciplínu přesnosti. Smrk tu zůstává tahounem horských porostů, ale bez chytrého, clonně vedeného hospodaření a bez respektu k místním biotopům by stabilitu a pestrost do budoucna neustál.

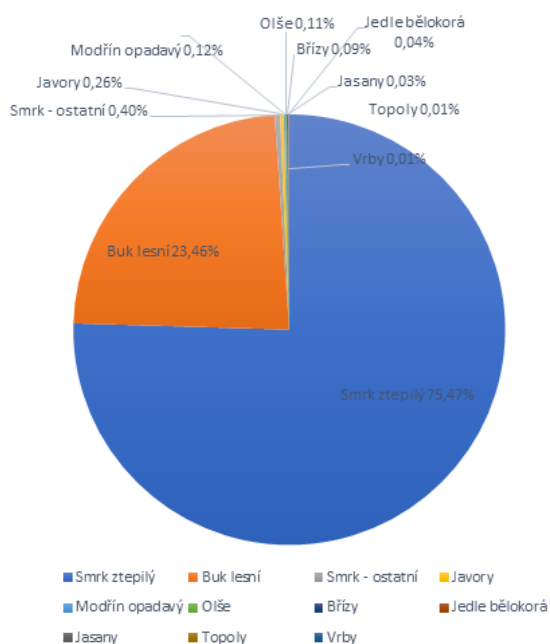
▲ Přirozená obnova horských smrčín

Porostní plocha věkových stupňů

▲ Graf č. 1 – Porostní plocha (ha) věkových stupňů včetně PR Vysoký vodopád

Zastoupení dřevin

▲ Graf č. 2 – Zastoupení dřevin v rámci I. ú. Kříž

Koncepce rozvoje polesí Rejvíc

Text, foto: Ing. Lukáš Můčka, vedoucí polesí Rejvíc

Polesí Rejvíc se rozkládá na 7 708,36 ha pozemků určených k plnění funkcí lesa (PUPFL) a je rozděleno na 8 lesnických úseků. Sídlo polesí se nachází v horské osadě Rejvíc (německy Reihwiesen, polsky Rejwiz) s nadmořskou výškou 780 m n. m. Historicky zde byla vratislavská biskupská správa. Lesnictví a na něj navazující dřevařství bylo v 18. a 19. století významnou hospodářskou silou pro celou oblast.

Přírodní podmínky jsou velmi rozmanité. Rozpětí lesních vegetačních stupňů je od 3. dubobukového až po 8. smrčový. Přírodní lesní oblasti jsou zastoupeny Hrubým Jeseníkem (PLO 27), Předhůřím Hrubého Jeseníku (PLO 28) a Slezskou nížinou (PLO 32). Hospodaření v lesích neovlivňují pouze rozmanité přírodní podmínky, ale také různá omezení související s ochranou přírody nebo i s turistickým ruchem (lázeňské lesy v okolí Jeseníku) a kulturními památkami (rudné štol, zříceniny hradů, hřbitov zajatců apod.).

Platnost lesního hospodářského plánu (LHP) je od 1. 1. 2018 do 31. 12. 2027. Nacházíme se tedy v předposledním roce platnosti. Od počátku platnosti LHP jsme se potýkali s rozsáhlou kůrovcovou kalamitou, se všemi jejími důsledky. Asi nikoho nepřekvapí informace, že z důvodu kůrovcové kalamity došlo v průběhu tohoto LHP i k navýšení maximální celkové výše těžeb.

Jak již bylo v předešlém odstavci uvedeno, tak v důsledku kůrovcové kalamity bylo nutné navýšování maximální celkové výše těžeb. S tím přímo souvisí vznik kalamitních holin. K červnu tohoto roku vzniklo od počátku LHP na polesí Rejvíc téměř 2.100 ha holin pro první zalesnění, což odpovídá 27 % celkové rozlohy PUPFLu. K tomuto číslu je potřeba přičíst plochu 700 ha, což jsou holiny, které vznikly v předchozím LHP, a kde mladé lesní porosty nebyly k datu 1. 1. 2018 z velké části zajištěny. V současné době jsou všechny holiny zalesňovány a zajišťovány v zákonné lhůtě. Celkově se tedy pracovalo na obnově lesních porostů na více než třetině výměry polesí. K tomu je ještě potřeba si uvědomit, že dnešní softwarové vybavení je na znatelně vyšší úrovni než například v roce 2020. Ti, co si v provozu někdy prošli kalamitou, dokážou výše uvedené

objemy jistě ocenit. Ti, co kalamitu znají jen z exkurzí různého typu, by mohli mít možná nějaké připomínky, nicméně za odvedenou práci při zpracování kůrovcové kalamity náleží všem místním lesníkům poklona a velké díky. Nezbyvá než doufat, že se rozsah kalamity v budoucnu nebude již opakovat a že v následujícím LHP se na polesí Rejvív bude hospodařit v číslech a detailech odpovídajícím dnešním standardům.

V současnosti a v blízké budoucnosti bude polesí Rejvív přednostně zpracovávat zejména nahodilou těžbu s ohledem na přetrvávající riziko vzniku další kůrovcové kalamity. Dále je potřeba dohánět úkoly ve výchovách porostů do 40 let. V pěstební činnosti je potřeba se zaměřit na zajištění a výchovu mladých lesních porostů na kalamitních holinách. V následujícím LHP se dá předpokládat, že roční úkol v prořezávkách se bude pohybovat někde kolem 350 ha.

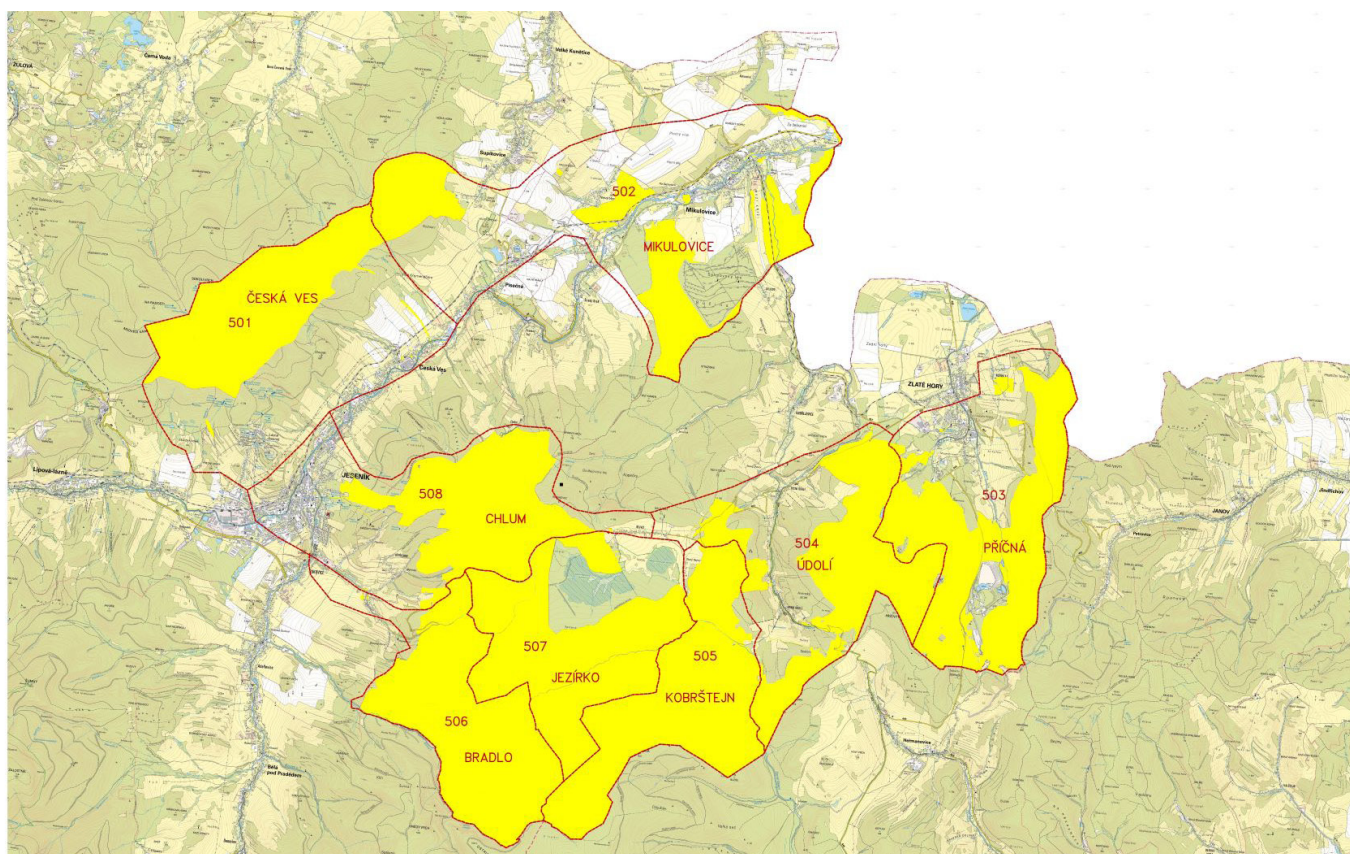
▲ Budova polesí Rejvív

Na kalamitních plochách je aktuálně potřeba vyřešit i rozčleňování porostů, jejichž výměry se často pohybují v řádech desítek hektarů. Kvalitním rozčleněním je zásadní hned z několika důvodů:

- ✓ podpoříme stabilitu a odolnost lesních porostů,
- ✓ připravíme základní síť pro těžbu a přibližování dřeva,
- ✓ v terénu budou jasně vylíšené prostorové jednotky lesa,
- ✓ vytvoříme podmínky pro efektivní lov zvěře.

Při odrůstání mladých lesních porostů na rozsáhlých kalamitních plochách se stává lov zvěře náročnější. Zvěř nemá potřebu vyhazovat mimo tyto plochy, má tam dokonalý úkryt i potravní nabídku. Hrozí riziko významného poškození porostů a v budoucnosti i ekonomických ztrát na kvalitě dřeva. Rozčleněním porostů na menší pole se zlepší podmínky pro lov zvěře. Ruku v ruce toto rozčlenění zároveň rozdělí porosty na menší pracovní pole, což lesníci ocení zejména při orientaci v prořezávkách. Vyšší stabilitu porostů a základní síť linek pro těžbu a přibližování dřeva ocení až další generace lesníků.

Dalším velkým tématem pro polesí Rejvív je personální a generační obměna zaměstnanců. K 30. červnu 2026 odešel do důchodu Ing. Libor Petřík a k 30. září 2025 Dalibor Hanáček. Oběma patří za jejich odvedenou práci velké díky. Na jejich místa nastoupili noví zaměstnanci. Tím tato generační obměna ještě nekončí. V letech 2028 až 2032 dosáhnou důchodového věku další čtyři zaměstnanci polesí. Polesí Rejvív se nachází v kraji, který je v rámci naší země spíše odlehlý a nepřítliště hustě obydlený. Najít zde odpovídající počet nových kvalitních zaměstnanců není zrovna snadný úkol. Proto se již nyní snažíme oslovit studenty lesnických škol a ukázat jim, že se tady u nás na severu dá dobře pracovat i žít.

▲ Mapa polesí Rejvív

Nový LHP pro Mírov: proč je důležitá inventarizace lesa?

Text: Ing. Otakar Martinát, referent HÚL

V roce 2026 nás čeká zpracování nového lesního hospodářského plánu (LHP) pro polesí Mírov. Na první pohled by se mohlo zdát, že jde o standardní proces, jaký dobře známe z minulých let. Tentokrát je ale situace trochu jiná. Díky změně legislativy se totiž otevírá možnost využít vedle klasické metody zařízení lesa také provozní inventarizaci lesa (PIL). To nás dovedlo k otázce, zda zůstat u osvědčeného postupu, nebo vyzkoušet něco nového – případně obě metody vhodně zkombinovat.

Hlavním důvodem, proč jsme se touto otázkou vůbec zabývali, je dlouhodobě diskutovaný problém podhodnocených zásob v klasických lesních hospodářských plánech. Tento stav nevznikl náhodou. Svou roli hraje především stárí taxačních tabulek, které jsou dnes již více než třicet let staré a ne vždy odpovídají aktuálním růstovým podmínkám. Zároveň si čím dál více uvědomujeme, že reakce lesa na probíhající klimatické změny i na naše hospodářské zásahy nemusí odpovídat předpokladům, ze kterých tyto tabulky vycházejí. Určení výše zakmenění kvalifikovaným odhadem nebylo možné uvádět vyšší než 10, i když reálně vyšší bylo, zvláště v probírkových porostech do 40 let věku. Nelze opomenout ani historický vývoj, kdy byly zásoby často spíše podhodnocovány. Výsledkem je situace, kdy plán může ukazovat nižší zásoby, než jaké se ve skutečnosti v lese nacházejí, a tím pádem nemusí zcela přesně odpovídat ani stanovení etátu.

Právě zde se nabízí využití provozní inventarizace lesa. Ta je založena na systematickém měření na inventarizačních plochách, a poskytuje tak reálnější obraz o skutečné zásobě i přírůstu. Vedle samotného zpřesnění etátu přináší i další důležitý rozměr – umožňuje sledovat, jak les jako celek reaguje na prováděné výchovné zásahy a jak se vyvíjí jeho produkční schopnost v měnících se podmínkách.

Polesí Mírov je pro případné využití této metody velmi vhodné. Již se zde nachází demonstrační objekt PIL Pro Silva Bohemica, na kterém byla inventarizace provedena. Porovnání výsledků ukázalo, že zásoba zjištěná pomocí inventarizace

byla přibližně o 13 % vyšší než zásoba uvedená v LHP. Do budoucna navíc vzniká možnost sledovat přírůst přímo na těchto plochách. Významným přínosem je i skutečnost, že část terénního personálu má s touto metodou již určitou, byť zatím malou zkušenost.

Při úvahách o využití PIL je však potřeba vycházet z reálných podmínek ALSOLu. Provozní inventarizace by v našem případě nesloužila jako plnohodnotná náhrada klasického zařízení lesa, ale především jako nástroj pro zpřesnění údajů o zásobách a pro stanovení etátu. Základní členění lesa podle věkových tříd by bylo nutné zachovat, a to jak z důvodu dotační politiky, tak i s ohledem na zavedenou praxi a zkušenosti personálu. V úvahu tak připadaly tři základní varianty: ponechat klasický způsob zařízení lesa, využít inventarizaci pro zjištění zásob a etátu, nebo obě metody vzájemně kombinovat.

Každá z těchto variant má své výhody i nevýhody. Provozní inventarizace přináší především přesnější údaje o zásobách a umožňuje sledovat reálný přírůst lesa, včetně vyhodnocení vlivu výchovných zásahů. Na druhou stranu je finančně náročnější a neposkytuje detailní informaci o zásobě jednotlivých porostů, jak jsme zvyklí u klasické taxace. Určitou nevýhodou je také menší zkušenost jak na straně vlastníka, tak i orgánů státní správy.

V rámci připravovaného LHP pro LHC AO Mírov se proto počítá s kombinovaným přístupem. Část území bude i nadále zařízena klasickou metodou věkových tříd, konkrétně lesnické úseky Svitavy a Dzbel. Na zbývajících částí území, tedy na úsecích Mírov, Božeňov, Maletín a Hynčina, bude klasické zařízení doplněno o kontrolní metodu provozní inventarizace lesa.

Samotná inventarizace bude probíhat prostřednictvím sítě inventarizačních ploch. Na menší části území, přibližně o výměře 230 ha, již tyto plochy existují a budou znovu přeměřeny, což umožní sledovat vývoj v čase. Na větší části území, o výměře zhruba 3 330 ha, budou plochy založeny nově. Získaná data budou sloužit především pro výpočet etátu a celkové

posouzení stavu lesa. Nebudou nijak vstupovat do hospodářské knihy ani mapové dokumentace, které zůstávají založeny na klasickém způsobu šetření.

Důležité je zdůraznit, že zavedení PIL nijak nemění základní principy prostorového rozdělení lesa ani běžné postupy plánování hospodářských opatření. Oddělení, dílce, porostní skupiny i etáže zůstávají zachovány a stejně tak i způsob plánování výchovných zásahů, mytních těžeb či obnovy lesa. Provozní inventarizace zde vystupuje především jako nástroj, který umožňuje ověřit a zpřesnit celkový obraz o stavu lesa.

Celkově lze říci, že klasická metoda představuje ověřený, srozumitelný a finančně méně náročný přístup. Provozní inventarizace naopak přináší nové možnosti, zejména pokud jde o přesnost údajů a schopnost reagovat na aktuální vývoj lesa. Otázkou tedy není, která metoda je „lepší“, ale jakým způsobem je vhodně využít v našich podmínkách.

Zařazení provozní inventarizace do systému zařízení lesa přináší několik zásadních výhod:

- zvýšení objektivity údajů o zásobách,
- možnost kontrolního srovnání s modely věkových tříd,
- lepší podklad pro rozhodování o výši etátu,
- dlouhodobé sledování vývoje porostů na reprezentativním vzorku území.

V kombinaci s tradiční metodou věkových tříd tak PIL vytváří robustní a vyvážený systém plánování, který lépe odpovídá skutečné struktuře a dynamice lesa.

Metoda provozní inventarizace lesa představuje v rámci LHP pro AO Mírov důležitý kontrolní pilíř celého systému zařízení lesa. Její využití umožňuje přesnější vyhodnocení zásob, zvýšení spolehlivosti plánování těžeb a celkově přispívá k udržitelnému a stabilnímu hospodaření v lesích společnosti ALSOL.

POPTÁVÁME

PROVEDENÍ
TĚŽBY
LANOVKOU

VÝROBU DŘÍVÍ NA
ODVOZNÍM MÍSTĚ

Termín realizace:
leden-prosinec 2026

**Bližší informace poskytnou
vedoucí polesí:**

polesí Mírov

Ing. Petr Skoček, tel. 605 220 531

polesí Domašov

Bc. Jan Ťulpík, tel. 739 587 247

polesí Rejvív

Ing. Lukáš Můčka, tel. 725 627 837

polesí Vápenná

Bc. Petr Dvořák, tel. 732 568 638

www.alsol.cz

Nový pohled na les z výšky díky Forest Inventory Reportu od společnosti Spacetrees

Text: Ing. Otakar Martinát, referent HÚL

Foto, grafika: Spacetrees

Digitalizace proniká i do lesního hospodářství. Vedle tradičních metod zjišťování stavu lesa se objevují nové technologie využívající družicové a letecké snímkování doplněné o pokročilé algoritmy umělé inteligence. Jednou z nich je **Forest Inventory Report (FIR)**.

Je důležité zdůraznit, že **FIR není klasickou provozní inventarizací lesa (PIL)**. Zatímco provozní inventarizace vychází ze statistického šetření na síti inventarizačních ploch, metoda FIR analyzuje prakticky celý porost. Na základě družicových a leteckých snímků vytváří digitální model lesa, ve kterém dokáže jednotlivým stromům přiřadit jejich polohu, výšku, odhad výčetní tloušťky, objem i předpokládaný druh dřeviny.

Ověření přímo v terénu

Protože se jedná o novou technologii, rozhodli jsme se výsledky nehodnotit pouze podle výstupů dodavatele, ale ověřit je vlastním měřením v terénu.

Na vybraných lokalitách byly porovnávány výšky, výčetní tloušťky i druhová skladba jednotlivých stromů. Výsledky ukázaly, že zejména u dospělých porostů dosahuje metoda velmi dobré přesnosti. Rozdíly ve výčetních tloušťkách se většinou pohybovaly pouze v jednotkách centimetrů a výšky stromů odpovídaly terénnímu měření téměř přesně. Například u modřínu v porostu 315B7 stanovil FIR výčetní tloušťku 48 cm, zatímco naše měření prokázalo 45 cm. U smrků byly rozdíly obdobně malé a zjištěné výšky prakticky odpovídaly skutečnosti.

Určitá omezení jsme zaznamenali při určování druhové skladby. Některé příměsi listnatých dřevin byly chybně zařazeny. V mladších porostech se navíc ukázalo, že algoritmus někdy vyhodnotí několik sousedních stromů jako jednoho jedince s větší výškou i tloušťkou. Přesto se výsledná zásoba často pohybuje v přijatelné přesnosti.

Porovnání s běžně používanými metodami

Výsledky FIR byly dále porovnávány s klasickým průměrkováním naplno, relaskopováním i provozní inventarizací lesa.

Ve většině ověřovaných porostů byly rozdíly mezi metodami poměrně malé. Například v porostu Kroměříž 103A10 stanovil FIR zásobu 410 m³/ha, zatímco průměrkování naplno 418 m³/ha. V porostu Mírov 318A10 byla zásoba podle FIR 432 m³/ha a relaskopováním byla zjištěna hodnota 457 m³/ha.

Rozdíly byly zaznamenány zejména v porostech, ve kterých proběhly těžební zásahy mezi pořízením snímků a terénním ověřením. Odlišnou příčinou byly porosty s uvolněnými nárosty, kde algoritmus

při vyhodnocení pracoval i s částmi plochy, které již nebyly součástí hlavního porostu, což mohlo ovlivnit stanovení zásoby. Velmi zajímavé bylo také porovnání s provozní inventarizací lesa na demonstračním objektu Pro Silva Mírov (oddělení 502–505). Zatímco provozní inventarizace zjistila v roce 2020 zásobu 102 410 m³, metoda FIR stanovila pro rok 2025 hodnotu 102 947 m³. Přestože mezi oběma měřeními uplynulo pět let, rozdíl činí přibližně 500 m³, což potvrzuje velmi dobrou vypovídací schopnost této metody. Je ovšem nutno podotknout, že k zásobám zjištěným metodou PIL není připočten přírůstek za uplynulých 5 let a není zohledněno hospodaření.

Co nám první ověřování ukázalo?

První etapa ověřování potvrdila, že metoda Forest Inventory Report dokáže velmi přesně popsat stav dospělých porostů a poskytuje cenné prostorové informace, které klasické metody běžně nenabízejí. Současně jsme identifikovali situace, ve kterých je potřeba výsledky interpretovat s určitou opatrností – zejména v mladších porostech, při určování některých přimíšených dřevin nebo v porostech, kde došlo ke změnám mezi termínem snímkování a terénním ověřením.

Forest Inventory Report proto nevnímáme jako náhradu provozní inventarizace lesa ani práce lesníka v terénu. Představuje však velmi zajímavý doplněk současných metod zjišťování stavu lesa. Schopnost pravidelně vyhodnocovat celý lesní majetek, lokalizovat jednotlivé stromy, sledovat změny v porostech a získávat aktuální přehled o zásobách může být v budoucnu významným přínosem pro plánování i řízení lesního hospodářství.

▲ Příklad segmentace dle tloušťkových stupňů

Validace metody FIR – shrnutí 1. etapy

Porovnání terénního měření a modelu FIR v různých PSK

Hodnocené ukazatele: počet kmenů, tloušťka, výška a zásoba

Výšky

Velmi dobrá shoda

u kontrolovaných stromů
odchylka do 0,4 m

Tloušťky

Většinou rozdíl 3–7 cm

výjimka: BK 62 vs 80 cm

Počet kmenů

FIR nadhodnocuje

+39 % celkem na
zkusných plochách

Zásoba

**Dobrá shoda
ve stabilních porostech**

po vyloučení zásahů
odchylka cca 12 %

1. Ověření jednotlivých stromů

315B7 – MD: FIR 48 cm | terén 45 cm

315B7 – SM: FIR 71 cm | terén 68 cm

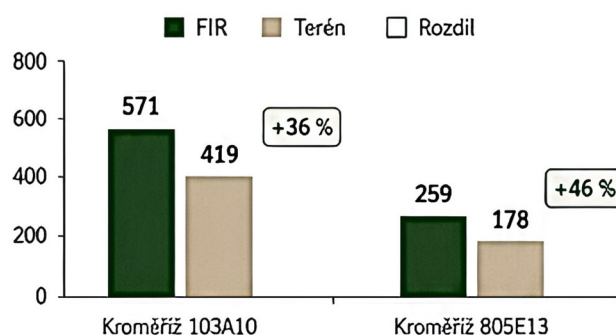
315B7 – SM u cesty: FIR 73 cm | terén 67 cm

BK u potoka: FIR 62 cm | terén 80 cm | výška cca 36 m sedí

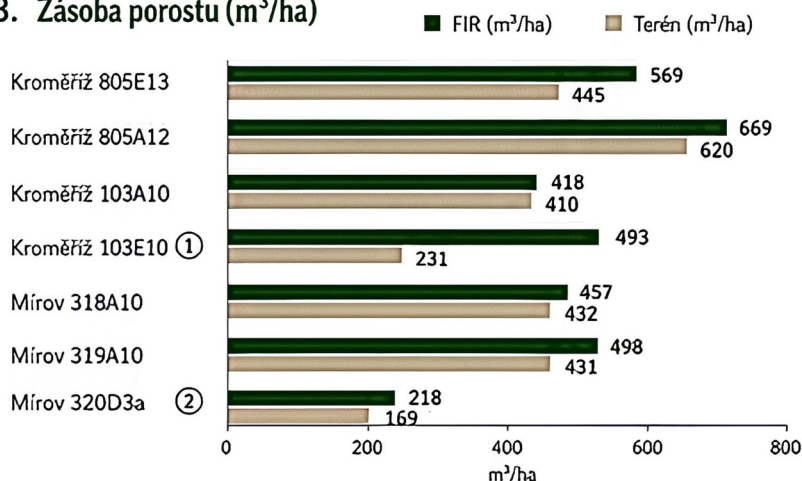
Závěr: výšky odpovídají velmi dobře, tloušťky jsou většinou blízké, ale u některých silných jedinců může FIR podhodnotit průměr.

2. Počet kmenů na zkusných plochách

Souhrn: FIR evidoval 830 kmenů vs 597 v terénu = nadhodnocení přibližně o 39 %.

3. Zásoba porostu (m³/ha)

- ① 103E10: rozdíl ovlivněn odtěžením části porostu
- ② 320D3a: koncem roku 2025 probírka

**Nejllepší shoda: 103A10
(410 vs 418 m³/ha)**

Bez porostů ovlivněných zásahem je průměrná absolutní odchylka zásoby cca 12 %.

4. Silné stránky a omezení FIR

FIR funguje dobře

- u výšek stromů
- ve starších a stabilních porostech
- pro orientační odhad zásoby

Příklady záměn: OL → BK, přerost BO → SM.

Hlavní omezení

- mladé husté porosty – více stromů může sloučit do jednoho
- chyby v určení příměsí dřevin
- výsledky výrazně ovlivní těžba nebo probírka mezi snímáním a validací

Doplňující zjištění

Na demonstračním objektu Pro Silva – Mírov 502–505 byla zjištěna velmi podobná celková zásoba:

PIL 2020 = 102 410 m³, FIR 2025 = 102 947 m³ (rozdíl +537 m³; +0,5 %).

Pozn.: Jde o různé roky, proto nejde o přímé ověření bez zohlednění přírůstu a těžeb.

Rozsáhlý požár na polesí Chvalčov prověřil spolupráci lesníků a hasičů

Text, foto: Bc. Lukáš Květoň, vedoucí polesí Chvalčov

V sobotu 14. března 2026 kolem 13. hodiny zasáhl polesí Chvalčov na lesním úseku Javorník v katastru obce Rajnochovice rozsáhlý lesní požár. Hustý, silný kouř stoupající z lesního porostu nahlásili návštěvníci lesa na hasičský záchranný sbor, který poté kontaktoval vedoucího polesí Lukáše Květoně.

Podobné události v lesních porostech vždy představují obrovské riziko, což se bohužel v tomto případě v plné míře potvrdilo.

Nejsilnější trofeje ALSOLu

Text: Ing. Petr Rolinc, referent ochrany lesa a myslivosti

Posláním naší společnosti je primárně dlouhodobé ekonomické obhospodařování svěřeného majetku. Proto hospodaříme v souladu principy trvale udržitelného hospodaření. Součástí tohoto hospodaření je také výkon práva myslivosti, jehož cílem je udržování zdravých a početně přiměřených stavů zvěře odpovídajících podmínkám prostředí i zájmům vlastníka lesa. Co se týče základních cílů při hospodaření se zvěří, základem všeho jsou únosné početní stavy, dobrý zdravotní stav populací zvěře, vyrovnaný poměr pohlaví a ideální rozložení věkových tříd u druhů zvěře, které lze v konkrétních honitbách chovat. Přestože produkce silných trofejí nikdy nebyla a není cílem myslivectví, ukazuje se že dosahování výše zmíněných cílů, má významný vliv i na trofeje ulovené zvěře. V tomto ohledu je pro nás trofej odrazem genetické kvality, dobré kondice a zdravotního stavu a jednoznačně souvisí také s věkem, kdy se nám bez jakýchkoliv pochybností podařilo dochovat samčí zvěř ve třetí věkové třídě. Vždy v tomto směru uvádím příklad na okrese Jeseník, kde jsme dominantním uživatelem lesních honiteb. Před změnou držitele honitby po restituci majetku se na celém okrese lovili dva až tři jeleni třetí věkové třídy a medailové hodnoty dosáhl většinou jeden nebo žádný. Za poslední tři roky po přibližně osmi letech našeho hospodaření se zvěří se loví v průměru 24 jelenů třetí věkové třídy a byla sezóna, kdy bylo uloveno na stejné ploše dvanáct medailových trofejí. Ty se sice neloví jen v honitbách užívaných ALSOL, nýbrž i v okolních honitbách, nicméně je možné vzhledem k majoritě námi užívané plochy říct, že jsme výraznou měrou pozitivně ovlivnili věkovou strukturu a kvalitu jelení populace na tomto území. Tu samozřejmě částečně ovlivňuje i zvýšení úživnosti honiteb po kůrovcové kalamitě. Trofej je také upomínkou a symbolem úspěšného lovu a pro mnoho lovců má vysokou sentimentální hodnotu. Proto jsem si dovolil sestavit pro jednotlivé druhy zvěře, které se v našich honitbách vyskytují, žebříček nejsilnějších trofejí.

Oheň zasáhl přibližně 4 hektary mladých lesních porostů. Situace byla velmi vážná, což dokládá i vyhlášení třetího stupně požárního poplachu. Zásah desítek hasičů v těžko přístupném terénu navíc silně komplikoval nepříznivý vítr, kvůli kterému se plameny nekontrolovaně šířily. Na místo byl vyžádán také vrtulník, který však kvůli nepříznivým povětrnostním podmínkám nemohl do prostoru zásahu přiletět. Díky rychlému a profesionálnímu zásahu všech záchranných složek a skvělé koordinaci s pracovníky ALSOLu (Lukášem Květoněm, Petrem Hruškou, Štěpánem Palánem), kteří poskytli nepostradatelnou místní znalost, se podařilo požár dostat pod kontrolu a zabránit jeho dalšímu šíření. Zásahu se přímo zúčastnil Josef Kundrát jako dobrovolný hasič. Vyšetřování nepotvrdilo přesný důvod vzniku požáru ani konečnou výši škod. Nicméně předběžné škody na lesním majetku se odhadují na několik stovek tisíc korun. Velké poděkování patří všem, kteří na místě zasahovali a pomáhali.

Rekordní trofeje Arcibiskupských lesů a statků Olomouc k 31. 3. 2026 (do mysliveckého roku 2025/2026)

jelen evropský (Cervus Elaphus)					
Pořadí	Honitba	Datum ulovení	Odhad věku	Bodová hodnota	Medaile
1.	Příčná*	22. 11. 2022	6	190,41	stříbrná
2.	Vápenná-les	10. 12. 2023	10	186,02	bronzová
3.	Jánský Vrch	31. 1. 2022	14	177,29	bronzová

*honitba Příčná byla v roce 2021 sloučena do honitby Orlík

daněk skvrnitý (Dama dama)					
Pořadí	Honitba	Datum ulovení	Odhad věku	Bodová hodnota	Medaile
1.	Hostýn	24. 10. 2023	7	188,42	zlatá
2.	Hostýn	21. 10. 2020	7	179,34	stříbrná
3.	Hostýn	23. 10. 2021	8	175,57	stříbrná

sika japonský (Cervus nippon)					
Pořadí	Honitba	Datum ulovení	Odhad věku	Bodová hodnota	Medaile
1.	Nectava	11. 11. 2020	5	233,40	bronzová
2.	Hynčina-les	12. 12. 2022	4	228,40	bronzová
3.	Hynčina-les	5. 12. 2022	4	198,30	-

srnec obecný (Capreolus capreolus)					
Pořadí	Honitba	Datum ulovení	Odhad věku	Bodová hodnota	Medaile
1.	Zámeček	8. 6. 2018	4	135,10	zlatá
2.	Jánský Vrch	27. 5. 2018	6	116,70	stříbrná
3.	Hostýn	6. 6. 2025	5	113,25	bronzová

muflon (Ovis musimon)					
Pořadí	Honitba	Datum ulovení	Odhad věku	Bodová hodnota	Medaile
1.	Hynčina-les	2. 12. 2021	7	217,25	zlatá
2.	Hynčina-les	17. 7. 2020	6	217,10	zlatá
3.	Vápenná-les	16. 3. 2023	9	209,95	zlatá

kamzík horský (Rupicapra rupicapra)					
Pořadí	Honitba	Datum ulovení	Odhad věku	Bodová hodnota	Medaile
1.	Domašov	30. 11. 2024	14 ♀	95,00	bronzová
2.	Orlík	8. 11. 2025	13 ♂	93,78	-
3.	Domašov	17. 11. 2025	8 ♂	93,38	-

prase divoké (Sus scrofa)					
Pořadí	Honitba	Datum ulovení	Odhad věku	Bodová hodnota	Medaile
1.	Zámeček	14. 8. 2025	6	122,90	zlatá
2.	Hostýn	19. 12. 2017	9	116,45	stříbrná
3.	Hynčina-les	12. 1. 2019	7	112,95	bronzová

Celofiremní střelecké klání

Text: Ing. Petr Rolinc, referent ochrany lesa a myslivosti
Foto: Bc. Martina Mrštková, administrativní asistentka

Dne 15. 5. 2026 se na střelnici Hvězda u Kroměříže konal další ročník celofiremního střeleckého klání v malorážkové a kulové střelbě zaměstnanců společnosti Arcibiskupské lesy a statky Olomouc s.r.o. Akce se zúčastnilo osm desítek kolegů napříč všemi organizačními jednotkami. Jednotlivými disciplínami byl terč kamzíka malorážkou na 50 metrů s oporou pevné tyče, terč kňoura malorážkou na 50 metrů z volné ruky a terč srnce kulovnicí na 100 metrů s libovolnou oporou. Na prvním místě se umístil Ing. Petr Rolinc z ústředí, následován na místě druhém Ing. Dominikem Báňou z polesí Kroměříž. Třetí místo v silné konkurenci urval Ing. Jan Polách z polesí Domašov. V kategorii družstva pak zvítězil tým Polesí Kroměříž, před polesím Chvalčov a týmem ústředí společnosti. V kategorii Junior určené pro zaměstnance, kteří nemají myslivost v pracovní náplni, zvítězil pan Zdeněk Janota. Zájemci si po vyhlášení výsledků a rozdělení hodnotných cen mohli cvičně zastřílet na asfaltové terče na loveckém kole. Po celou dobu akce měli účastníci také možnost vyzkoušet si pozorovací a zaměřovací lovecké přístroje našich partnerů firem Nocpix a Hunting24, kterým děkujeme za spolupráci.

VÝSLEDKY - JEDNOTLIVCI									
Pořadí	Příjmení, jméno	Středisko	Celkem bodů	Malorážka KAMZÍK 50 m	Body	Malorážka PRASE 50 m	Body	Kulovnice SRNEC 100 m	Body
1.	Rolinc Petr, Ing.	ústředí	329	94	94	95	95	28	140
2.	Báňa Dominik, Ing.	Kroměříž	324	99	99	75	75	30	150
3.	Polách Jan, Ing.	Domašov	322	92	92	90	90	28	140
4.	Nepovím Jaroslav	Mírov	322	97	97	80	80	29	145
5.	Stacho Martin, Ing.	ústředí	315	98	98	82	82	27	135
6.	Volek Adam, Bc.	Chvalčov	313	75	75	88	88	30	150
7.	Náhlík Marek	Vápenná	310	96	96	69	69	29	145
8.	Pangrác Jan, Ing.	ústředí	309	81	81	88	88	28	140
9.	Květoň Lukáš, Bc.	Chvalčov	307	96	96	71	71	28	140
10.	Hrabal Miroslav, Ing.	Domašov	303	98	98	60	60	29	145

VÝSLEDKY - DRUŽSTVA		
Pořadí	Středisko	Průměrný nástřel
1.	Kroměříž	254
2.	Chvalčov	252
3.	ústředí	234

VÝSLEDKY - JUNIOR		
Pořadí	Příjmení, jméno	Malorážka SRNEC
1.	Janota Zdeněk	82
2.	Švubová Veronika	79
3.	Schmidt Jiří	74

▲ Vítězný tým – polesí Kroměříž

Regionální schůze SVOL na polesí Kroměříž

Text, foto: Mgr. Ivana Beránková, asistentka jednatele

Dne 18. března 2026 jsme na Zámečku na polesí Kroměříž přivítali účastníky pravidelné regionální schůze Sdružení vlastníků obecních, soukromých a církevních lesů v ČR (SVOL) pro Olomoucký, Moravskoslezský a Zlínský kraj. Setkání nabídlo prostor pro sdílení aktuálních informací i otevřenou diskuzi nad tématy, která dnes ovlivňují lesnický sektor.

Hlavním bodem programu bylo projednání aktuální situace v lesním hospodářství a volba delegátů na celostátní konferenci SVOL. Nechyběla ani věcná a podnětná debata nad společnými výzvami i příležitostmi, kterým vlastníci lesů v jednotlivých regionech čelí.

Setkání potvrdilo význam pravidelného dialogu a sdílení zkušeností napříč oborem. Děkujeme všem účastníkům za aktivní účast a přínosnou výměnu informací.

▲ Regionální schůze SVOL na polesí Kroměříž

7. valná hromada Komory církevních lesů SVOL: důraz na obnovu lesů i řešení škod zvěří

Text, foto: Mgr. Ivana Beránková, asistentka jednatele

V sídle Diecézních lesů Hradec Králové v Opatovicích nad Labem se dne 26. března uskutečnila 7. valná hromada SVOL – Komory církevních lesů. Komora sdružuje 22 členů, kteří hospodaří na církevních majetcích na téměř 142 tisících hektarů lesních pozemků v ČR, a představuje tak významnou platformu pro prosazování zájmů vlastníků lesů.

Dopolední odborný program nabídl aktuální témata z oblasti legislativy i ekonomiky lesního hospodářství. Vystoupili mimo jiné zástupci státní správy Mgr. Patrik Mlynář z Ministerstva zemědělství a Ing. Michal Servus z Ministerstva životního prostředí, kteří přiblížili připravované legislativní změny související s hospodařením v lesích, včetně novely stavebního zákona, ochrany zvláště chráněných druhů (tzv. druhová ochrana, která má být součástí procesu schvalování LHP) či technické novely zákona o myslivosti. O komplexnosti problematiky vypovídá fakt, že se jedná o více než čtyři desítky předpisů, jejichž změny se dotýkají lesnického hospodaření. Další zásadní příspěvek přednesl Ing. Martin Fojt, jenž věnoval pozornost dotačním možnostem a praktickým aspektům lesního hospodaření v kontextu dotačních pravidel.

Zásadním tématem celého setkání byly škody způsobené spárkatou zvěří, které podle dostupných dat dosahují v České republice miliard korun ročně a v některých lokalitách výrazně komplikují, či dokonce znemožňují přirozenou

obnovu lesů. Diskuse potvrdila, že současné stavy zvěře představují jednu z hlavních překážek stabilního a udržitelného rozvoje lesních porostů i jejich adaptace na klimatickou změnu.

Valná hromada proto ve svém usnesení vyzvala Ministerstvo zemědělství k přijetí konkrétních opatření vedoucích ke snížení stavů spárkaté zvěře a odstranění překážek v jejich účinném řízení. Jak zaznělo, cílem je dosáhnout vyváženého stavu mezi zvěří a lesem tak, aby bylo možné zajistit přirozenou obnovu porostů a efektivní využití veřejných i soukromých investic.

Odpolední část programu patřila samotnému jednání valné hromady, otevřené diskuzi a následné terénní exkurzi pod vedením Ing. Pavla Starého na majetek hostitelské společnosti, kde účastníci měli možnost seznámit se s principy přírodně blízkého hospodaření v praxi.

Celé setkání potvrdilo společný cíl všech zúčastněných – hájit zájmy vlastníků lesů a aktivně přispívat k jejich dlouhodobé stabilitě a udržitelnosti.

▼ Terénní exkurze na majetek Diecézních lesů Hradec Králové

XXVII. Konference SVOL otevřela klíčová témata budoucnosti lesního hospodářství

Text: Mgr. Ivana Beránková, asistentka jednatele

Na konci dubna se na zámku v Kostelci nad Černými lesy uskutečnila již XXVII. konference Sdružení vlastníků obecních, soukromých a církevních lesů v ČR (SVOL) s podtitulem „Legislativa, ekonomika a budoucnost lesního hospodářství – evropské a národní politiky v praxi vlastníků lesů“. Setkání přineslo důležitou diskusi o aktuálních výzvách, které budou v následujících letech zásadně ovlivňovat podobu hospodaření v lesích.

Jedním z hlavních témat bylo připravované nařízení Evropské unie o obnově přírody. Podle předsedy SVOL Ing. Jiřího Svobody může jeho zavedení v České republice znamenat pro vlastníky lesů roční ekonomické ztráty ve výši 7 až 14 miliard korun, tedy přibližně 4 000 Kč na hektar. Opatření směřující k obnově ekosystémů – například omezení těžby, ponechání části dřeva k přirozenému rozkladu nebo omezení zásahů v době hnízdění ptactva – mohou mít podle zástupců vlastníků významný dopad na hospodaření, zejména v oblastech zasažených kůrovcovou kalamitou. Zazněl proto jednoznačný požadavek na nastavení odpovídajících kompenzací.

Konference se dále věnovala také nařízení o odlesňování (EUDR), ekonomické udržitelnosti lesního hospodářství, připravovaným změnám v rámci společné zemědělské politiky po roce 2028 či novele zákona o myslivosti. Diskuse se účastnili zástupci Ministerstva zemědělství České republiky, Ministerstva životního prostředí České republiky, Lesů České republiky s.p., Vojenských lesů a statků ČR, Asociace soukromého zemědělství ČR či Národního lesnického institutu. Jednání se zúčastnila také předsedkyně zemědělského výboru Poslanecké sněmovny Monika Oborná.

Pro společnost Arcibiskupské lesy a statky Olomouc je zásadní aktivně sledovat další vývoj evropské i národní legislativy a zapojovat se do odborné diskuse s cílem vysvětlovat zúčastněným stranám praktické dopady a argumentovat ve prospěch eliminace jejich významných negativních dopadů na lesnické i myslivecké hospodaření. Klíčovým úkolem zůstává hledání rovnováhy mezi ochranou přírody a dlouhodobě udržitelným hospodařením v lesích.

Informace ze správního úseku

Co jsme vybudovali?

Text, foto: Ing. Josef Kundrát, správní ředitel

Chata Velké Bradlo

Chata Velké Bradlo se nachází na úpatí Velkého Bradla (1023 m n. m.) a je ideálním výchozím bodem pro milovníky turistiky. V jejím okolí vede řada značených tras, které návštěvníky zavedou například na Rejvíz. Díky své poloze nabízí klidné prostředí uprostřed přírody a krásné výhledy na okolní krajinu.

V roce 2026 byla na chatě dokončena rozsáhlá rekonstrukce, která zahrnovala úpravy podkroví, opravy interiéru i výměnu střešní krytiny. Byla provedena renovace oken a okenic, instalována nová kamna v kuchyni a generální opravou prošla také kachlová kamna. Vnější část chaty byla kompletně obnovena novým nátěrem.

Chata Velké Bradlo patří mezi velkokapacitní objekty a nabízí ubytování až pro 13 osob. Přístup je možný terénním vozidlem, případně lze zaparkovat na odstavné ploše cca 400 metrů pod chatou.

▲ Chata Velké Bradlo

▲ Interiér chaty Velké Bradlo

Chata Na Příčné

Chata Na Příčné leží ve výšce 936 m n. m. v oblasti Zlatých Hor a zaujme především nádherným výhledem až na Otmuchovské jezero v Polsku. V blízkosti se nachází nová Křížová cesta, která vede až k poutnímu kostelu Panny Marie Pomocné na Maria Hilf. V okolí se nachází řada turistických tras, jež návštěvníky dovedou například do Zlatokopeckého skanzenu nebo na Rejvíz.

Rekonstrukce chaty postupně zahrnovala výměnu části obvodových stěn, oken, střechy i komína. Následně byl interiér zmodernizován novým obložením, opravou podlah a novým vybavením včetně kamen, postelí a nábytku z jasanového dřeva.

Chata dnes poskytuje ubytování pro 6 osob a nabízí autentickou atmosféru s možností vaření na kachlových kamnech. Voda se dováží a k dispozici je suchá toaleta. Výhodou je příjezd autem přímo k objektu.

▲ Chata Na Příčné

▲ Interiér chaty Na Příčné

▲ Chata Na Příčné

▲ Interiér chaty Na Příčné

Chata Zaječí skok

Chata Zaječí skok se nachází pod Zaječí horou v nadmořské výšce 1000 metrů a je obklopena množstvím turistických tras, které vedou například do obce Bělá pod Pradědem vzdálené přibližně 6 kilometrů. Nabízí tak ideální zázemí pro aktivní pobyt v přírodě.

▲ Chata Zaječí skok

V roce 2026 prošla chata rozsáhlou rekonstrukcí. Původní plán opravy verandy se rozšířil na celkovou obnovu objektu, včetně výměny poškozených trámů a renovace interiéru. Podlahy a stěny byly přebroušeny a nalakovány, okna i okenice opraveny a nově byla vybudována prostorná veranda, která slouží k odpočinku i za nepříznivého počasí.

Chata nabízí ubytování pro 6 osob a je dostupná automobilem. Díky pečlivé rekonstrukci a řemeslné práci, včetně renovace nábytku a výroby nových postelí, se stala reprezentativním objektem s příjemnou atmosférou.

▲ Interiér chaty Zaječí skok

Opravy lesní dopravní sítě po povodních v září 2024

Záříjové povodně roku 2024 způsobily rozsáhlé škody na lesní dopravní síti v oblasti Jeseníků, zejména na údolnicových cestách vedených podél vodních toků. Nejvíce postižené byly lokality na polesí Domašov (LC Šumná – úsek 401, LC Velká Spálená – úsek 402), Rejvíz (LC Stará Rejvízská – úsek 506/7) a Vápenná (LC Stříbrné údolí – úsek 604).

Zásadním problémem se stalo poškození mostních objektů. Z přibližně 200 mostů na třech severních polesích bylo asi 35 významně poškozeno nebo zcela zničeno. Pro zajištění základní dopravní obslužnosti byly mosty v lokalitách, kde to jen šlo, nahrazeny brody, aby byl umožněn průjezd lesní techniky.

V rámci následné obnovy jsou využívány tři základní typy konstrukcí. Plechové mosty (tzv. tubosidery) umožnily rychlou a ekonomickou realizaci s minimálními technologickými nároky.

Monolitické železobetonové mosty, realizované například na LC Velká Spálená, přinášejí vysokou životnost a stabilitu díky založení až na skalním podloží, avšak za cenu vyšší finanční i časové náročnosti.

Tubosider LC Podzámecká ►

Nejčastěji aplikovaným řešením jsou ocelové montované konstrukce kombinované s novými technologiemi budování opěr, například pomocí prefabrikovaných kamenobloků nebo tzv. alpského zdiva. Tyto postupy umožňují zrychlení výstavby a omezení nároků na ruční práci při zachování dobrého začlenění staveb do přírodního prostředí.

Příkladem zdařilé realizace je most U první pily na polesí Rejváz, kde byla použita dřevěná mostovka z modřínového řeziva dodaného lokální pilou ve Vápenné. Objekt plní nejen provozní funkci, ale přispívá i k rekreačnímu využití území. Je z něho přímý výhled na věž romantické zříceniny loupežnického hradu Koberštejna.

Obnova lesní dopravní sítě po povodních potvrdila klíčový význam mostních konstrukcí pro funkčnost celého systému. Získané zkušenosti budou využity při dalším zvyšování odolnosti lesní infrastruktury vůči extrémním hydrologickým jevům.

Rekonstrukce lesní cesty Salaš–Šindelná

Rekonstrukce lesní cesty Salaš–Šindelná, která se nachází na Polesí Kroměříž v k.ú. Salaš, představovala modernizaci stávající komunikace kategorie 2L 3,5/20 na parametry 1L 4,0/20 s cílem zvýšení únosnosti, zajištění celoroční sjízdnosti při odvozu dřevní hmoty a přístupu pro složky integrovaného záchranného systému.

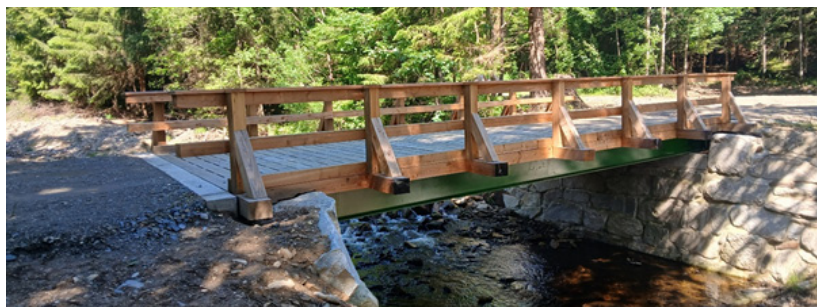
Řešený úsek o délce 0,737 km (254–312 m n. m.) začíná napojením na místní komunikaci severovýchodně od obce Salaš, pokračuje severním směrem, následně se stáčí západně a končí za trubním propustkem přes vodní tok napojením na LC Šindelná.

Konstrukce vozovky je tvořena podkladní vrstvou ze štěrkodrti frakce 0/63 o tloušťce 150 mm a obrusnou vrstvou z mechanicky zpevněného kameniva (MZK) tl. 150 mm. Napojení na místní komunikaci je provedeno asfaltobetonem, příčné odvodnění je řešeno jednostranným sklonem se 17 zabudovanými ocelovými svodnicemi a podélné odvodnění je řešeno zahlbounými příkopy lichoběžníkového tvaru.

V úsecích km 0,341–0,497 a 0,509–0,700 byly z důvodu podélného sklonu nad 5 % realizovány stabilizační

▲ Most na LC Velká Spálená

▲ Most na LC První Pila

▲ Most na LC Stará Rejvázská

prahy z kamenné rovnániny (tl. 400 mm, délka 1 m, rozteč 15 m) k omezení eroze.

Součástí stavby jsou také dva lesní sklady plnící funkci výhyben o šířce 7 m, zpevněné štěrkodrtí 0/125 tl. 300 mm, a dopravní značení. Celá tato akce byla vybudována za přispění Evropské unie.

▲ Lesní cesta Salaš–Šindelná

Románkova studánka

Románkova studánka byla vybudována v roce 2024. Nachází se na polesí Mírov, v lesnickém úseku Maletín, na počátku Slováckého údolí. V její blízkosti vede cyklostezka č. 8 – Severní 521 i turistická trasa, díky čemuž je snadno dostupná široké veřejnosti.

Při její výstavbě byl využit místní vydatný pramen, který nevysychal ani v uplynulých suchých letech. Studánka je tvořena dvěma částmi – jímacím zařízením, do kterého je svedena vyvěrající voda, a samotnou dřevěnou studánkou. Obě části jsou propojeny potrubím o délce 30 metrů, přičemž voda přirozeně vytéká samospádem.

Dřevěná část studánky vznikla inspirací z alpských studánek, které se nachází na horských pastvinách v Rakousku. Kvalita voda je zajištěna přirozenou filtrací přes maletínské pískovce, a neměla by tak být ovlivněna zemědělskou činností.

▲ Románkova studánka

Název studánky připomíná lidi, kteří zasvětili svůj život práci v lese. Je pojmenována po Josefu Románkovi, kočím z nedaleké obce Koprna, jenž zde celý život pracoval při přibližování dříví pomocí koní. V roce 1988 se mu tato práce stala osudnou – tragicky zahynul při stahování dřeva.

TAKOVÉ VÝHLEDY
NAJDETE JEN U NÁS*

PRONÁJEM LOVECKÝCH CHAT NA
WWW.ESHOP.ALSOL.CZ

Arcibiskupské lesy
a statky Olomouc s.r.o.

*VÝHLED NA JESENÍK Z NEJVÝŠE POLOŽENÉ
KADIBUDKY V ČR

Veselý výlet

Text, foto: Mgr. Zdeňka Jordanová

V minulém příspěvku jsem se věnovala okolnostem, které mě přivedly ke spolupráci s ALSOL. O tom, kdo byl první člověk z řad ALSOL, který mě informoval o arcibiskupských chatách, jsem se ale nezmínila. Byl to Ondřej Truneček. Znali jsme se delší dobu z e-mailové komunikace, kdy jsme společně identifikovali chaty ze starých pohlednic různých sběratelů, později našich společných přátel. Když potom Ondřej nastoupil k ALSOL, přivítala jsem jeho nadšení pro citlivé opravy loveckých chat.

Jednoho dne mi Ondřej poslal překlad knihy *Aus der Wilbahn der Sudeten* (O honitbách v Hrubém Jeseníku), kterou napsal zeť barona Kleina, Manfred Freiherr v. Pillerstorff, pojednávající o lovech v okolí Františkovy myslivny, mně důvěrně známé. Můj tatínek na Františkově myslivně často v době jelení říje pobýval, když doprovázel zahraniční hosty na lovu. Navíc měl na starosti sousední sedmidvorský revír s loveckou chatou Jezernou. Když jsem si překlad četla, tekly mi slzy. Mrzelo mě, že si tatínek knížku už nemůže přečíst. Nedožil se toho ani jeho kolega pan Koutný, v jehož vernířovském revíru stála Hájenka vedle Františkovy myslivny (vyhořela v únoru r. 1979) a nedožil se toho ani koutecký hajný Josef Pelikán, v jehož revíru stála právě Františkova myslivna.

V překladu byly všechny místopisné názvy v němčině. Okamžitě mě napadlo, že dr. Vladimír Valta, který knížku přeložil v roce 2006, Jeseníky vůbec nezná. S Ondrou jsme potom o tomto mluvili a jeho napadla opravdu spásná myšlenka, že bychom mohli pana překladatele navštívit. Ondřej se dopátral, že lékař Vladimír Valta, ročník 1932, žije v Litoměřicích a že kdysi byl předsedou místního oblastního spolku Českého červeného kříže. Tam také zjistil jeho telefonní číslo. A my jsme se v listopadu roku 2019 vydali vlakem za Vladimírem Valtou do Litoměřic.

Cesta nám docela rychle utekla, protože jsme si s Ondrou povídali o loveckých chatách ve vlastnictví ALSOL, o tom, jaké opravy byly realizovány a u kterých chat se které opravy chystají. Když jsme dorazili do Litoměřic, byli jsme oba velice překvapeni krásou města.

Naše oči se neustále upínaly nahoru ke štítům všudy-přítomných výstavných domů. Vždyť to bylo dříve královské město, v kterém sídlilo i biskupství. Když jsme zazvonili na zvonek domu pana Valtu, otevřel nám starý muž s dlouhými šedými vlasy, s velmi silnými skly brýlí, o dvou holích, a pobídl nás, ať jdeme dál do obývacího pokoje.

Obývací pokoj voněl tabákem a hned jsme si všimli sbírky nádherných dýmek. Seděli jsme na gauči, kde

byly peřiny jen shrnuty na stranu. U konferenčního stolku bylo umístěno křeslo, vedle křesla z jedné strany stály na podlaze láhev whisky a sody a z druhé strany křesla láhev vína. Očividný bohem nám vysvětlil, že během dne pije víno a večer popíjí whisky se sodou. Trpěl těžkým zrakovým postižením. Aby mohl pracovat se speciálně upravenou klávesnicí, vytvořil si lupu z páru dioptrických brýlí. Jeho pohybová indispozice mu nedovolovala vystoupat do druhého patra vilky, kde měl knihovnu s originálem knihy, kvůli které jsme přijeli. Ačkoli jsme mu hned na začátku řekli důvod naší návštěvy, začal nám vyprávět svůj životopis, který už poskytnul organizaci Post Bellum a který byl publikován Paměti národa. Ujistili jsme ho, že nejsme z žádného časopisu ani novin a zopakovali mu, že jsme přijeli z Jeseníků kvůli jeho překladu, že jsme mu dovezli fotografie většiny objektů, které byly v knize uvedeny, a že nás zajímá, kde ke knížce přišel, proč ji přeložil a jestli vůbec někdy v Jeseníkách byl.

Dověděli jsme se, jak se během války dostal na hájovnu do Dobříše ke svému strýci, kam se svou maminkou odjel, aby se vyhnuli válce v Praze. Tam se seznámil s taji přírody a zamiloval si pozorování zvěře, tam se nenásilně a zcela přirozeně utvářel jeho vztah k myslivosti. A proto, když se naskytla možnost překladu, zvolil si knihu s loveckou tematikou. Přitom na střední škole měl velké problémy s němčinou, málem z ní propadl. Vystudoval zubařinu, pracoval léta jako dětský stomatolog, ale protože se mu zhoršil zrak, přešel do archivu, kde byla spousta zajímavých knih v němčině. Jednou z nich byla ta naše. Byl velmi potěšen našim zájmem o překlad. Mezi jeho další záliby patřilo malování a zájem o historii. Několik let působil jako průvodce na zámku v Ploskovicích. Byl to velmi čínorodý člověk s vytříbeným smyslem pro humor.

Když jsme se s panem Valtou loučili, dovolil mi dělat si s překladem knížky, co chci.

Od toho dne se snažím dát povídky do nějaké čtivější podoby, protože Valtův doslovný překlad je plný složitých souvětí a dnešního čtenáře by text mohl odradit. Stejně tak hledám cestu, jak knížku vydat nebo nějak jinak umožnit zájemcům její přečtení. K mé velké radosti se mi podařilo v jednom z německých antikvariátů tuto švabachem psanou publikaci sehnat. Byla vydána v Německu v roce 1920.

Ač povídky v knížce nepopisují lovecké zážitky z území, které spravovalo vratislavské biskupství, ráda v tomto příspěvku uvádím alespoň jeden úryvek.

Druhého dne, za velké chumelenice, jsem šoulal na ostatních svazích hlavního údolí a konečně večer jsem se dostal až dolů k Divokému potoku — tam, kde zmírněním spádu se mu dostává mírnějšího vzhledu a překotný hukot se stává přátelským šploucháním. Usadil jsem se na kámen a trochu jsem se zaposlouchal. Sněžení ustalo, vítr ulehl a nebe se pozvolna projasňovalo. Široko daleko nebylo slyšet ani hlásku. Nevrlé počasí všechny jeleny beze zbytku uvedlo do mrzutého rozpoložení. Jedinou lákavou možností byla za dobrého větru šouláčka listnatým porostem, kam jedině tu či onu tlupu mohl přilákat dosud sněhem jen málo zakrytý javorový opad. V takovém porostu sice již nebylo nejlepší světlo na střelbu, což jsem s politováním konstatoval, zatímco jsem poměřoval mířidly spokojeně se popásajícího šesteráka. Starý revírník však naléhal, musel jsem si pospíšet. V jednom ohybu pěšiny jsem zase spatřil jelena mlsajícího listí, ale viděl jsem z něj jen zrcátko. Jak pozvedal a zase skláněl hlavu, bylo jakž takž vidět něco z paroží, ale přitáhnout jelena blíž jsem nemohl ani

Zeissem. Podle mého názoru to byl jen středně starý jelen. V tom se ale do věci vložil revírník: „Bacha, připravít! Teď se hnedle otočí, a pak, prosím, střilet! Je to dobrý jelen!“ Samozřejmě jsem pokročil a brzy jsem byl jelenovi blíž, ten stál pořád na ostro, ale zadkem. Když pak ještě popošel pár kroků, zmizel nám úplně z očí. Vlastně jsem si to skoro přál, protože se mi nezdálo, že by to byl dobrý jelen. Paže mi ochabovala, jelen stál a ani se nepohnul a taky náš pes byl neklidný. Konečně se jelen trochu pootočil předkem a já stiskl. Jelen okamžitě zmizel, ani jsem nepostřehl nějaké značení. A protože jsem při míření měl na mušce jen nezřetelný obraz, šel jsem na nástřel s potřásáním hlavy. „Doufejme, že zašel někam stranou! Na tom jelenovi moc nezáleží!“ Pak mne ale napadlo: „Ten jelen je zralý na odstřel, ten musí pryč, v každém případě je špatný a kule ho mohla zasáhnout. No, podíváme se na to!“

Starý Lusch si nasadil brýle a podrobně studoval nástřel. Pes také slídl kolem.

„Nic jsem tu nenašel, ale to taky nemusí nic znamenat, půjdeme se psem opatrně dál po jeho dráze, pořád jde po chodníku!“

Tiše debatující ušli jsme asi šedesát kroků, když jsem pod pěšinou, ani ne dvacet metrů daleko, zahlédl v pološeru jelena, který pátral nahoru k nám.

„Střílejte! Střílejte! To je přece on!“ pobízel mne revírník.

Po horách se rozlehl výstřel — jelen však zůstal stát jako zeď. S opakováním to bylo špatné, musel jsem spěšně podat pušku revírníkovi a jen jsem se v rychlosti podívoval, že jelen ještě stále nepohnutě stojí.

Když už jsem byl tak dalece hotov, skočil mi před hlaveň pes, ale prudké škubnutí starého ho strhlo zpět, já poklekl a opřel pušku na svou konstruovanou hůl a znova vystřelil.

Úlevný povzdech mi vyrazil ze rtů, když ten začarovaný jelen začal ochromen odcházet.

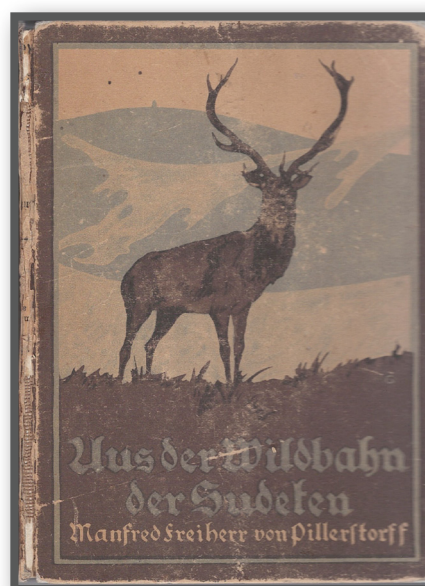
Starý mlaskl na psa, který odjel jak satan. Nejdříve jsme se na sebe podívali a pak nabrali dech. „Ten jelen nebude nic moc,“ mínil jsem, „nanejvýš tak šesterák.“ S brčením šel starý dál a poslouchal. „Jestli ho jen dostaneme! Bude to šesterák, a dobrý!“

Na další vysvětlování již nebyl čas a debatovat o tom, co se s jelenem vlastně stalo a proč to tak všechno vydržel, jsme také nemohli, protože hluboko dole znělo hlášení psa. Dali jsme se do běhu.

Dole se naším zrakům naskytl již tolikrát malíři zachycený obraz — jelen, maje hlavu s koulejšími světlými a lehce pootevřeným svírákem hluboce skloněnou, brání se parožím bouřlivě vyskakujícímu nepříteli, stávicímu jej psu! Dva ušlechtilí zástupci světa zvířat, nejlepší přítel člověka, jenž mu s porozuměním propůjčil svůj osud a pro nějž se stal pravou rukou, a nejkrásnější a nejsilnější zástupce naší divoké zvěře, který zde svádí svůj poslední boj svého tragického údělu. Na delší pozorování nám nebyl dán čas. Již jsem pozvedl ručnici a s jistotou obtížil umístil mušku na správné místo, když jelen mocným skokem odskočil, za ním pes a můj starý Mentor, takže v mžiku jsem tu stál osamocen dřív, než jsem to stačil správně pochopit. Hučení divoké vody přehlušovalo jakýkoliv jiný zvuk, ale směr útěku jsem přece jen mohl určit. Šplhal jsem dolů

za zmizelým trojlístkem mezi cimbuřím skal a přes kořeny stromů tak rychle, jak jen jsem to po kluzkém listí dokázal. Znovu jsem zaslechl vydávání psa a posléze jsem uviděl druhou variantu stavěného jelena. Ten stál ve vodě uprostřed proudu a naproti němu, na jednom vyčnívajícím balvanu pes. Bylo již tak temno, že dostřel jsem se odvážil dát jen z co nejmenší vzdálenosti. Jelen klesl, hned byl uchvácen proudem a zdálo se, že budeme muset za ním běžet. V té chvíli skočil starý Lusch rychle mezi valouny a oblázky do potoka a pokoušel se zachytit jelena za běhy. Bohužel jsem mu nemohl přiskočit na pomoc. Proud byl silnější ... Lusch ztratil oporu a ocitl se téměř až po pás ve studené vodě. Jeho klobouk tančil na vlnách do dále — nejspíš na neshledanou, protože dobrý pes v tomto případě nechtěl na „aport!“ vůbec slyšet. Jelen se nakonec zachytil mezi dva balvany, takže nemohl již být dál proudem unášen. Starý vystoupil s prskáním a na půl nazloben na břeh. Já mu hned nasadil na jeho omšelou hlavu zauzlovaný kapesník. „Není to žádný šesterák, je to jenom obyčejný dvánácterák!“ bručel do fousů. Byl jsem přirozeně zahanben a rád jsem takové příjemné zklamání strpěl, vždyť jsem ho urazil. Kapitální ten jelen sice nebyl, paroží bylo zjevně parožím churavějícího jelena s dřevnatými výsadami a nepravidelně pokřivenými lodyhami. V každém případě podle všech chovatelských pravidel „chovej s ručnicí“ patřil mezi určené k odstřelu. Nyní jsem ještě prohlížel střílná poranění. První sedla vysoko na zadní běh, muselo mu to vyvolat tuhnoucí křeče, a proto zřejmě tak dlouho nehnutě stál. Druhá šla mimo, třetí zasáhla jen hřívou a podnítila ho k prchání a teprve čtvrtá byla na komoru. Vyvrhnout jelena jsme již nestihli, byla už tma jak v pytli a já se obával, aby se starý z toho mokrého nadělení nenastýdl. Čekal nás jen dvouhodinový výstup v hlubokém sněhu a tma tmoucí až do myslivny. Protože jsme se při tom museli notně zahřát, nic se nám nestalo a starý si z toho neodnesl ani rýmu. Příští mlhavé jitro jsme důkladně prospali...

Ačkoli 20. března 2020, čtyři měsíce po naší návštěvě, ve věku 88 let MUDr. Vladimír Valta zemřel, s Ondřejem sdílíme společnou vzpomínku na nezapomenutelného člověka, který uměl žít, vzpomínku na náš společný Veselý výlet...

Arcibiskupské lesy
a statky Olomouc s.r.o.

CHATA NA PŘÍČNÉ

ESHOP.ALSOL.CZ

Arcibiskupské lesy
a statky Olomouc s.r.o.

PRODEJ MEDU

od vlastních včel

190 Kč / 1 kg

med květový, med lesní

osobní odběr možný na Svatém Kopečku,
na polesích nebo dle dohody

blíže informace nebo objednávky:

+420 734 698 932

lucie.ptacnikova@alsol.cz

www.alsol.cz

Úspěch letošních aukcí cenného dříví: Rekordní ceny a mimořádný zájem domácích i zahraničních kupců

Text: Ing. Josef Svoboda, obchodní ředitel,

Foto: Mgr. Ivana Beránková, asistentka jednatele

Letošní dvě aukce cenných sortimentů dříví v Chropyni a Holešově potvrdily výjimečnou pozici kvalitního českého dřeva na trhu. Obě akce přilákaly desítky dodavatelů a zpracovatelů z ČR i zahraničí a přinesly vynikající obchodní výsledky s řadou historických rekordů.

X. aukce v Chropyni: Rekordní průměrná cena

- ✓ Objem: Nabídnuo 2 189 m³ dříví, prodalo se 99 %. Dominoval dub (1 372 m³).
- ✓ Tržby: Celková hodnota prodaného dříví přesáhla 40 milionů korun.
- ✓ Ceny: Průměrná cena dosáhla rekordních 18 645 Kč/m³. Nejvyšší cena za dubový výřez činila 60 160 Kč/m³. Historická maxima padla také u modřínu a jasanu.

XI. aukce v Holešově: Meziroční růst o 18 %

- ✓ Objem: Z nabízených 1 414 m³ dříví se prodalo 94 %, což je o 3 % více než loni.
- ✓ Tržby: Celková hodnota přesáhla 18 milionů korun.
- ✓ Ceny: Průměrná cena stoupla na 13 802 Kč/m³ (meziroční nárůst o 18 %). Nejvyšší cena dubového výřezu byla 54 722 Kč/m³. Ceny jasanu vzrostly o více než 60 %.

Transparentní trh pro nejvyšší kvalitu

Aukční systém nabízí samostatný prodej každého výřezu formou transparentní soutěže, což garantuje maximální tržní cenu. V Chropyni překročilo hranici 1 000 €/m³ celkem 251 výřezů (9 nad 2 000 €/m³), v Holešově to bylo 72 výřezů (3 nad 2 000 €/m³).

„Těší nás stabilně vysoký zájem, který potvrzuje výjimečné postavení výběrového dřeva. Nejhodnotnější sortimenty tak směřují k předním zpracovatelům pro výrobu produktů s vysokou přidanou hodnotou,“ uvedl Ing. Arnošt Buček, jednatel společnosti.

Kupující dlouhodobě oceňují profesionalitu organizace, kvalitu dřeva i pestrou regionální nabídku. Výsledky ukazují, že precizní péče o lesy se ekonomicky vyplácí.

Když aukce promlouvá

Text, foto: Ing. Josef Svoboda, obchodní ředitel

Aukce dříví, které pořádají Arcibiskupské lesy a statky Olomouc s.r.o., nejsou jen pouhou obchodní příležitostí. Představují především poslední poctu staletým velikanům, kteří zakončí svou životní pouť právě na tomto místě. Každý kmen, který zde leží, si s sebou nese bohatou historii. Dovolte mi vyprávět vám příběh jednoho z nich.

V Bílanech u Kroměříže, přímo naproti hájovně, vypadl v roce 1761 z kapsy panu lesmistrovi žalud, když se zrovna vracel z pravidelné obchůzky polesí. Zapadl do země tak šikovně, že jej nikdo nenašel, a on začal pomalu klíčit. Byl to žalud dubu letního. V latině zní jeho název daleko honosněji: *Quercus robur*.

Za dobu svého růstu zažil strom nespočet dějinných událostí. Jen díky příznivému osudu dokázal překonat vše zlé i dobré a dožít se vysokého věku v plném zdraví. Dorostl do úctyhodných rozměrů – jeho statné větve hravě dosahovaly do výšky 35 metrů a mohutný kmen v sobě ukrýval až 30 m³ dřeva. Když zapustil kořeny, byl olomouckým biskupem Maxmilián, hrabě Hamilton. Během svého života zažil dub celkem šestnáct církevních hodnostářů, včetně současného arcibiskupa Josefa Nuzíka.

Nesčetněkrát se strom obával o své přežití, když se krajem hnaly válečné konflikty. Jako malý semenáček zažil pruská vojska, která drancovala Moravu během sedmileté války (1756–1763). Francouzští napoleonské vojáci si v jeho okolí stavěli stany v období napoleonských válek (1803–1815). Prusové pak Kroměřížsko obsadili znovu v roce 1866 během prusko-rakouské války. Stromu se nevyhnuly ani obě světové války (1914–1918 a 1939–1945), kdy musel němě sledovat tragické důsledky těchto krvavých střetů.

Byl také přímým svědkem toho, když v Kroměříži zasedal ústavodárný říšský sněm a tvořily se dějiny celé monarchie. Zažil však i mnoho radostného. Ve svém stínu nejednou poskytl útočiště a odpočinek poutníkům – jak obyčejným lidem, tak osobnostem zvučných jmen, mezi které patřil například malíř Max Švabinský.

Zkrátka prožil za ta dlouhá léta velmi mnoho a je velká škoda, že neumí mluvit. S pokročilým věkem však nastal jeho čas, a proto v loňském roce ustoupil mladší generaci lesa. Svým kvalitním dřevem bude dál dělat radost lidem, kteří jej na aukci vydražili za velmi úctyhodnou částku.

Proto je naším heslem: „*Výjimečné dříví si zaslouží výjimečné zacházení.*“

Kmeny prezentované na naší aukci nejsou jen obyčejným sortimentem. Jsou to především vzácné kusy živé historie. Zeptejte se těchto ležících velikanů. Když jim budete velmi pozorně naslouchat, určitě se dozvíte fascinující příběhy z našich dějin.

Posunuté limity: Jak kůrovcová bitva proměnila lesní techniku v horách

Text: Ing. Josef Svoboda, obchodní ředitel

Foto: Ing. Martin Stacho, obchodní referent

Od nepaměti platí lidská zkušenost, že vlivem krizí a konfliktů se dramaticky urychluje technický rozvoj. Tento fenomén se netýká pouze skutečných válečných polí. Jakýkoliv intenzivní boj proti společné hrozbě vždy fungoval jako katalyzátor lidského myšlení a inovací. Jeden takový zásadní boj svedli v uplynulých letech také lesníci ve střední Evropě. Nepřítelem byl drobný, sotva pár milimetrů dlouhý podkorní hmyz, který však dokázal v našich lesích napáchat historicky bezprecedentní škody. Tento masivní tlak přinesl kromě obrovských ztrát také jednu zásadní pozitivní hodnotu – skokový technologický pokrok.

Trakční navijáky: Pokoření 45stupňových svahů

Všichni víme, jak klíčovou roli sehrála moderní mechanizace v podobě harvestorů a vyvážecích souprav při likvidaci kalamitních porostů. Tyto stroje prošly v posledním desetiletí revolučním vývojem. Nejenže se zvýšila jejich spolehlivost a ergonomie, ale díky integraci trakčních navijáků se posunuly hranice jejich fyzikálních možností.

Představa plně naložené vyvážecí soupravy bezpečně sjíždějící ze svahu se sklonem 45 stupňů byla ještě před několika lety z oblasti utopie. Dnes jde v náročných horských podmínkách o realitu. Srdcem této technologie je sofistikovaný harvestorový uzel:

- **Trakční naviják se synchronizovaným pohonem:** Umožňuje bezpečný pohyb strojů na strmých úbočích.
- **Ocelové lano o průměru 16 mm:** Slouží jako kotva, která stroj stabilizuje, brání jeho sesunutí a výrazně snižuje riziko pro obsluhu.
- **Eliminace poškození půdy:** Naviják pomáhá přenášet těžnou sílu, čímž minimalizuje prokluz kol a drastické narušení půdního krytu, které by jinak vedlo k erozi.

Procesorová lanovka: Když kola nestačí

Co nedokáže pokořit ani ta nejmodernější kolová technika, zvládá její specializovaná kolegyně – procesorová lanovka. Tento systém představuje absolutní špičku v oblasti šetrných těžebních technologií. Stejně jako klasický harvestor dramaticky šetří lidskou práci v rizikových porostech, avšak s minimálním nárokem na stabilní podklad.

Lanovka je na cílové stanici vybavena hydraulickou rukou, která má na svém konci místo běžného drapáku zavěšenou plnohodnotnou procesorovou hlavici. Tento stroj tak dokáže kmeny ze strmých, nepřístupných roklí nejen přiblížit,

ale na skládce je rovnou odvětvit, nakrátit a roztřídit podle sortimentů.

▲ *Harvestor*

Mistři řemesla v jesenických stěnách

Oba tyto technologické systémy mají jedno společné – jsou to vysoce šetrné technologie, které však v rukou nezkušeného operátora mohou napáchat více škody než užitku. Skutečné zázraky dokážou teprve tehdy, když je ovládají zkušení mistři svého řemesla.

Společnost Arcibiskupské lesy a statky Olomouc s.r.o. má to štěstí, že takovými profesionály disponuje a obě zmíněné technologie aktivně provozuje. Právě v extrémním, kamenitém a vertikálním terénu Jeseníků a Rychlebských hor procházejí tyto stroje i jejich posádky tou nejtěžší zkouškou.

Výsledky z praxe jasně ukazují, že moderní lesní technika už dávno není symbolem destrukce, ale naopak klíčovým nástrojem pro efektivní, bezpečné a k přírodě ohleduplné hospodaření v jednadvacátém století.

▲ *Vytvářecí souprava*

Od lesa k vláknu: Partnerství založené na důvěře

Text, foto: Tiskové oddělení Lenzing AG

Mezi lesníky z Moravy a závodem Lenzing v Horním Rakousku existuje již mnoho let úzké spojení. Co se na první pohled může jevit jako klasický dodavatelský vztah, je ve skutečnosti mnohem víc: jde o dlouhodobé partnerství mezi Arcibiskupskými lesy a statky Olomouc a.s. a společností Lenzing AG, založené na důvěře, kvalitě a porozumění pro udržitelné hospodaření.

ALSOL je pro Lenzing v České republice obzvláště důležitým partnerem. Bukové dřevo dodávané společností ALSOL je cennou surovinou pro výrobu buničiny, a tedy začátkem řetězce, který sahá daleko za hranice regionu. V Lenzingu se dřevo nejprve zpracovává na buničinu. Tato buničina tvoří základ pro vysoce kvalitní celulózová vlákna, která se později používají v textilích, hygienických výrobcích a mnoha dalších produktech každodenního užití.

▲ *V závodě Lenzing se dřevo zpracovává na buničinu a vysoce kvalitní celulózová vlákna*

Pro Lenzing nezačíná udržitelnost ve výrobě. Začíná tam, kde surovina roste, v lese. Proto jsou dlouhodobí a spolehliví partneři v oblasti nákupu dřeva obzvláště důležití. Zejména v prostředí, které se opakovaně vyznačuje výkyvy na trzích, povětrnostními jevy, kalamitami a ekonomickou nejistotou, vytvářejí dlouhodobé rámcové dohody jistotu pro obě strany. Poskytují lesnickému provozu předvídatelnost a zároveň zajišťují kontinuální dodávky do výrobních závodů.

Tato stabilita je klíčovou hodnotou. Lesnictví nepracuje s čtvrtletími, ale s dekádami a generacemi. Lenzing si je také vědom této zvláštní odpovědnosti. Každý, kdo pracuje se dřevem, pracuje s přírodním produktem, který vyžaduje čas, péči a odborné znalosti. Vysoká kvalita bukového dřeva z udržitelně obhospodařovaných lesů proto není samozřejmostí, ale výsledkem profesionální práce v lese. „Partneři jako Arcibiskupské lesy a statky Olomouc jsou pro Lenzing velmi důležití. Sdílíme dlouhodobé, důvěryhodné partnerství a společné chápání hodnoty dřeva jako suroviny. Spolehlivost, kvalita a udržitelné hospodaření jsou základem pro výrobu vysoce kvalitních celulózových vláken a biorafinérských produktů z regionálního bukového dřeva,“ říká Anton Putz, senior viceprezident pro komerční buničinu, biorafinaci, koпродукty a dřevo ve společnosti Lenzing AG.

V závodě Lenzing v Horním Rakousku se dřevo využívá co nejkomplexněji. Kromě buničiny produkuje biorafinerie také cenné vedlejší produkty, jako je kyselina octová na bio bázi a furfural. To dokazuje, že pro Lenzing není dřevo jen surovinou, ale vzácným přírodním zdrojem, jehož složky se využívají zodpovědně a efektivně. Cílem je dosáhnout co nejvyššího ekologického a ekonomického přínosu z použitého dřeva.

Společnost Lenzing AG se ohlíží za více než 80letou historii výroby celulózových vláken. Dnes je společnost mezinárodně uznávaná pro vlákna na bázi obnovitelné suroviny – dřeva. Produkty skupiny Lenzing lze nalézt v oděvech, bytovém textilu, hygienických výrobcích, ochranných oděvech a technickém využití.

Společnosti ALSOL a Lenzing pojí dlouholeté a zodpovědné partnerství. To dokazuje, že dobrá partnerství rostou jako zdravé lesy. Vyžadují důvěru, píli, trpělivost a společný cíl převzít odpovědnost nejen za dnešek, ale i za zítřek.

▲ Udržitelně obhospodařované bukové dřevo z lesů společnosti ALSOL je pro Lenzing důležitou surovinou

O skupině Lenzing

Skupina Lenzing se zasazuje o zodpovědnou výrobu speciálních a prémiových vláken na bázi regenerované celulózy. Díky svým inovativním produktovým a technologickým řešením je Lenzing partnerem globálních výrobců textilií a netkaných textilií a hnací silou mnoha nových směrů vývoje. Vysoce kvalitní vlákna skupiny Lenzing jsou výchozím materiálem pro celou řadu každodenního využití, od funkčního oblečení a odolných bytových textilií až po netkané textilie, hygienické produkty a technické použití. Biologicky odbouratelná a kompostovatelná vlákna společnosti Lenzing s certifikací TÜV spolu s odbornými znalostmi společnosti v oblasti biorafinace ukazují, jak lze z obnovitelné suroviny – dřeva – vytvořit moderní, vysoce výkonná a odpovědná řešení.

ŠTÍPANÉ PALIVOVÉ DŘÍVÍ

ŠTÍPANÁ POLÍNKA RŮZNÝCH DRUHŮ I DÉLEK
CHROPYNĚ, ZLECHOV, PÍSEČNÁ

DOPRAVA ZDARMA NEBO SLEVA PŘI ODBĚRU
CELÉHO KONTEJNERU *

*PODMÍNKY AKCE NAJDETE NA WWW.ALSOL.CZ/PALIVO

VÍCE INFORMACÍ A OBJEDNÁVKY ZDE:

 733 742 337

WWW.ALSOL.CZ/PALIVO

Informace z Pily Vápenná

Text, foto: Vlastimil Chaloupka,
vedoucí Pily Vápenná

První pololetí roku 2026 potvrdilo, že dřevařský průmysl se i nadále pohybuje ve velmi proměnlivém tržním prostředí. Zatímco začátek roku přinesl relativně stabilní vývoj, ve druhém čtvrtletí se naplno projevila pokles poptávky po řezivu, zejména ve stavebním segmentu. Tento trend vedl k postupnému snižování prodejních cen řeziva, které reagovaly na ochlazení trhu a vyšší konkurenční tlak. Vývoj odpovídá situaci zaznamenané napříč českým dřevařským sektorem, kde se ve druhém čtvrtletí zhoršila poptávka především po stavebním řezivu.

Na straně vstupních surovin byla situace výrazně stabilnější. Ceny kulatiny se v průběhu prvního pololetí měnily jen minimálně a u většiny sortimentů zůstaly na podobné úrovni jako na začátku roku. Výsledkem je tlak na zpracovatele, jejichž marže se vlivem klesajících cen řeziva dále zužují.

Naše společnost na tento vývoj reagovala pokračující diverzifikací výroby. Vedle tradičního smrku jsme významně rozšířili pořez dalších dřevin, především modřínu, borovice, buku a jasanu. Díky širšímu výrobnímu portfoliu jsme dokázali lépe reagovat na měnící se poptávku zákazníků, efektivněji využívat dostupnou surovinu a omezit závislost na jediném segmentu trhu.

Tato strategie se ukazuje jako správná zejména v období, kdy jednotlivé dřeviny vykazují rozdílný vývoj poptávky i cen. Rozšíření sortimentu nám umožňuje pružněji

obsluhovat zákazníky z oblasti stavebnictví, truhlářské výroby i výroby nábytku a současně posiluje naši konkurenceschopnost.

Výhled na druhé pololetí zůstává opatrný. Očekáváme, že poptávka po řezivu bude i nadále úzce souviset s vývojem stavebnictví a investiční aktivitou. Přesto věříme, že díky stabilním dodávkám kvalitní kulatiny, diverzifikovanému výrobnímu programu a dlouhodobým vztahům s obchodními partnery bude naše společnost schopna úspěšně reagovat na aktuální podmínky trhu a využít příležitosti, které případné oživení poptávky přinese. Střednědobé analýzy navíc předpokládají postupné zlepšování situace na trhu se řezivem v návaznosti na očekávané oživení stavebnictví.

Pila Vápenná se v prvním pololetí otevřela také nejmladší generaci. V rámci pří městského tábora v Javorníku navštívily provoz pily děti, které měly možnost nahlédnout do procesu zpracování dřeva a seznámit se s cestou dřeva od kulatiny až po hotové řezivo. Exkurze dětem přiblížila fungování dřevozpracujícího provozu i práci našich zaměstnanců a nabídla jim zajímavý pohled na to, co všechno předchází vzniku výrobků ze dřeva, se kterými se běžně setkávají.

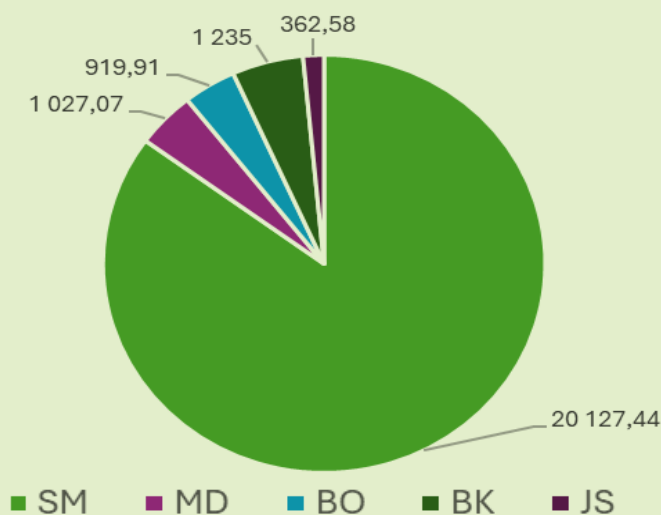

SM	MD	BO	BK	JS
20 127,44 m ³	1 027,07 m ³	919,91 m ³	1 235,19 m ³	362,58 m ³
83,52 %	4,26 %	3,82 %	5,13 %	1,50 %

Pořez pila Vápenná 2026

1. čtvrtletí	10 819,00 m ³
2. čtvrtletí	12 853,00 m ³

Pořez podle dřevin (v m³)

Lesní pedagogika s dětmi ze ZŠ VÁPENNÁ

Text, foto: Robert Slúka, hajný polesí Vápenná

S dětmi z 1. A jsme se 20. 2. 2026 vydali do kouzelně mrazivého lesa za poznáváním přírody formou lesní pedagogiky. Cílem bylo nejen dozvědět se nové informace o lese, ale především si vše vyzkoušet na vlastní kůži a vnímat přírodu všemi smysly.

Během programu se děti seznámily se základními druhy stromů a lesních živočichů. Povídali jsme si o tom, proč je les důležitý a jak se v něm správně chovat. Děti si mohly osahat kůru stromů, poznávat listy a jehličí, hledat stopy zvířat a objevovat drobné lesní organismy.

Velký úspěch měla také hra na „lesní detektivy“, při které děti pracovaly ve skupinách a plnily různé úkoly a hry.

Celé dopoledne se neslo v duchu spolupráce, radosti z objevování a respektu k přírodě. Děti byly nadšené, aktivní a odnesly si nejen nové znalosti, ale i hezký zážitek z pobytu venku.

Odměnou celého dne bylo společné opečení buřtů a zahřátí u praskajícího ohně

Lesní pedagogika tak ukázala, že učení může probíhat i mimo školní lavice – přirozeně, hravě a v přímém kontaktu s přírodou.

Kariérní den na Lesnické fakultě ČZU

Text, foto: Ing. Monika Kriklová, personalistka; Ing. Martin Stacho, obchodní referent

Společnost Arcibiskupské lesy a statky Olomouc a dalších 17 lesnických a dřevařských firem se dne 26. 2. 2026 zapojilo do kariérního dne na Fakultě lesnické a dřevařské České zemědělské univerzity v Praze.

Pro tamní studenty šlo o jedinečnou příležitost potkat se s odborníky z praxe, získat inspiraci pro svou profesní dráhu a navázat kontakty, které mohou rozhodnout o jejich budoucím směřování.

Atmosféra akce byla živá a otevřená. Studenti se aktivně zajímali o možnosti praxí, brigád i budoucího zaměstnání.

Snažili jsme se naši společnost představit nejen jako skvělou společnost pro práci a projekty, které její zaměstnanci odvádí, ale zdůraznili jsme také hodnoty, na kterých stojí jejich přístup k lesnímu hospodaření — dlouhodobost, stabilita a respekt k přírodě a moderní směřování lesnictví.

Právě propojení akademické pudy s praxí je klíčové pro to, aby budoucí odborníci byli připraveni na výzvy, které je čekají.

Účast naší společnosti na této akci byla důkazem, že podnik chce být aktivním partnerem při formování nové generace lesníků — lidí, kteří budou s respektem a odborností pečovat o krajinu, jež je nám svěřena.

Výcvik hasičů-lezců na polesí Domašov

Text: Mgr. Ivana Beránková, asistentka jednatele

Na začátku března letošního roku jsme v rámci spolupráce s bezpečnostními složkami umožnili realizaci náročného 24hodinového výcviku hasičů-lezců ze Šumperka a Přerova. Část tohoto výcviku proběhla na námi spravovaném území v lokalitě Vysoký vodopád, konkrétně na lesnickém úseku Kříž na polesí Domašov.

Hasiči zde trénovali zásah v obtížně přístupném, zledovatěném terénu, kde bylo nutné vyhledat a transportovat zraněnou osobu za využití pokročilých lanových technik. Další scénáře výcviku se odehrály také v horském prostředí Jeseníků a v areálu Přečerpávací vodní elektrárny Dlouhé stráně.

Jsm rádi, že jsme mohli přispět k této odborné přípravě, která je zásadní pro zvládnutí zásahů v extrémních podmínkách a posiluje připravenost složek integrovaného záchranného systému.

Přednáška na lesnické fakultě v Brně

Text: Ing. Petr Rolinc, referent ochrany lesa a myslivosti

Dne 26. 3. 2026 na žádost profesora Kamlera z Ústavu ochrany lesů a myslivosti na Lesnické a dřevařské fakultě Mendelovy univerzity v Brně proběhla pro studenty třetího ročníku oboru Myslivost a další zájemce odborná přednáška na téma Systém mysliveckého hospodaření u Arcibiskupských lesů a statků Olomouc (ALSOL). Přednášejícím byl referent ochrany lesa a myslivosti Ing. Petr Rolinc. Posluchači byli seznámeni s jednotlivými honitbami užívanými společnostmi ALSOL a jejich specifiky, veškerou vyskytující se zvěř, základními principy hospodaření, motivačním systémem podniku na úseku myslivosti a v neposlední řadě také se statistikami a výsledky hospodaření. Posluchači měli možnost na konkrétních případech vidět, že lesnické hospodaření může jít ruku v ruce s hospodařením mysliveckým a že lze dosáhnout dobrých chovatelských výsledků u zvěře i přes zvýšený odlov, a to změnou myšlení, přístupu a systému. Původní systém, který je často bez většího úspěchu alibisticky konzervován jako tradiční, se zejména v poslední době ukazuje jako nefunkční a z dlouhodobého hlediska neudržitelný. Po přednášce byla zahájena diskuse, která se protáhla až mimo běžný časový rozsah přednášky, což vypovídalo o zájmu studentů i přítomných kolegů z provozu.

Podpora mladých talentů: Lesnická všestrannost 2026

Text: Mgr. Ivana Beránková, asistentka jednatele

Foto: archiv ČZU

Naše společnost i v letošním roce podpořila další ročník soutěže Lesnická všestrannost 2026, která se koná pod záštitou České zemědělské univerzity v Praze, konkrétně Fakulty lesnické a dřevařské.

Již 37. ročník této tradiční mezinárodní soutěže proběhl v termínu 15.–22. března 2026 za účasti studentských týmů lesnických univerzit z celé Evropy. Soutěžící zde poměřili své síly v disciplínách, které prověřily jak jejich odborné znalosti, tak praktické dovednosti potřebné pro výkon lesnické profese.

Součástí soutěže bylo široké spektrum tematických úkolů – od pěstování lesa a těžby dříví, přes práci s motorovou pilou, dendrologii či hospodářskou úpravu lesů až po myslivost a střelecké disciplíny. Nechyběl ani orientační běh, poznávání přírodnin nebo odhad zásob dříví. Právě tato všestrannost dala soutěži její jméno a zároveň prověřila komplexní připravenost studentů na reálnou praxi v oboru.

Podpora podobných akcí je pro nás přirozenou součástí odpovědného přístupu k oboru. Věříme, že právě zde vyrůstá nová generace lesníků, která bude pokračovat v péči o naše lesy s respektem k tradici i s otevřeností k moderním přístupům.

Návštěva ALSOLu v Greenu

Text: Ing. Lukáš Můčka, vedoucí polesí Rejvíz

Jak již bylo řečeno v jiném článku tohoto vydání časopisu, v nadcházejících několika málo letech proběhne na polesí Rejvíz generační obměna. Z tohoto důvodu se již nyní zabýváme myšlenkami, jak oslovit studenty lesnických škol a seznámit je s ALSOLEm jakožto potenciálním zaměstnavatelem.

Na základě těchto myšlenek vznikl nápad uspořádat dne 21. 4. 2026 přednášku pro studenty MENDELU v Brně. Zvolené místo i čas byly netradiční, a sice ve studentském klubu Green od 19 hodin. Výpravu za studenty do Brna vedla Ivana Beránková, autorka prezentace, Lukáš Květoň jakožto hlavní mluvčí skupiny a trojici uzavíral Lukáš Můčka.

Po příjezdu a přípravě na místě samém jsme zjistili, že hodina sedmá podvečerní je pro studenty příliš časná, a proto jsme začátek našeho povídání odložili ještě o pár desítek minut. Nakonec se sál klubu Green celkem obstojně naplnil, a tak jsme mohli přednést obsah naší prezentace.

V průběhu povídání se sem tam objevil i nějaký dotaz či komentář. Studenty nejvíce zajímala výše výplaty. Konkrétní číslo jsme jim nemohli dát, nicméně jsme je ujistili, že v rámci oboru lesnictví se pohybujeme v lehce nadprůměrných hodnotách. Když k tomu navíc přičteme další benefity, lze konstatovat, že na tom nejsme vůbec špatně.

Po ukončení naší přednášky následovalo ještě několik individuálních dotazů k některým částem prezentace. Při těchto hovorech jsme se na oplátku my dozvěděli od studentů, že je pro ně zajímavé, když na podobnou prezentaci přijde nějaký zaměstnanec, nejlépe čerstvý absolvent, kterého studenti osobně znají.

Dřevorubec junior 2026

Text, foto: Ivana Štruncová, SLŠ a SOU Křivoklát

V jarních křivoklátských lesích se opět setkali mladí evropští dřevorubci na soutěži Dřevorubec junior 2026, která proběhla 23.–24. dubna v areálu SLŠ a SOU Křivoklát-Písky pod záštitou středočeské hejtmanky. Za organizátory bych tímto zároveň chtěla poděkovat společnosti Arcibiskupské lesy a statky Olomouc s.r.o. za materiální podporu této akce. Do klání se zapojilo 36 závodníků z osmi zemí, nově i z Maďarska.

Soutěžilo se v disciplínách jako výměna řetězu, kombinovaný a přesný řez, odvětvování či kácení. Program doplnily i atraktivní soutěže pro veřejnost – například hod sekou nebo střelba na laserové střelnici. Akce byla otevřená, a tak si výkony mladých dřevorubců nenechali ujít odborníci, místní ani žáci okolních škol.

Mezi jednotlivci zvítězil Roman Štiptka ze slovenského Tvrdosína, druhé místo obsadil Jan Šejnoha z Frýdlantu a třetí skončil Michal Troják, rovněž z Frýdlantu. V soutěži družstev dominovala SŠH Frýdlant. Z domácích se nejlépe umístil Patrik Pavlíček na 13. místě.

Celá akce proběhla ve sportovním a přátelském duchu a potvrdila svůj hlavní smysl – propojit mladé dřevorubce napříč Evropou a motivovat je k dalšímu rozvoji.

Lesní pedagogika na polesí Rejvív: Dopoledne s třídami ze ZŠ Zlaté Hory

Text, foto: Bc. Petr Kubánek, Kateřina Vašutová DiS., hajní
polesí Rejvív

*Dne třicátého dubna dvacetšest,
Den Země pro děti jest.
Ve čtvrtek to tedy bylo,
venku slunce pálilo.
Před učebnou venkovní,
začali jsme hrou pracovní.
Zapěli si společně.
Vysvětlování prací probíhalo horečně.
Pak krokem velikým,
poznávačka stylem letmým.
Semínka, sazeničky a dřevo,
hned vyšlo všechno najevo.
V dalším sletu učení,
Myslivost každé dítě ocení.
Povídání o zvěři i zbraních,
o nábojích i laních.
Pět tříd dětí pilných,
do oběda stihlých.
Tak to byly čarodějnice
Petr a Katka na Rejvíze.*

Lesu zdar!

Lesní pedagogika pro ZŠ Oskol v Kroměříži

Text, foto: Ing. Hana Bučková, hajná polesí Kroměříž

V polovině května jsem společně s Janou Kollandovou z Lesů České republiky, konkrétně z Lesní správy Buchlovice, navštívila děti z družiny při ZŠ Oskol v Kroměříži. V rámci programu lesní pedagogiky jsme jim přiblížily práci lesníka a myslivce.

Děti si vyzkoušely měření stromů pomocí průměrky a lesnického pásma, pracovaly s porostní mapou, poznávaly dřeviny a jejich plody a zkoušely různé vábníčky. Dozvěděly se také, jaký je rozdíl mezi jelenem a daňkem, kdy zvěř shazuje paroží a jak rychle jí narůstá nové. Velký zájem vzbudila možnost osahat si kožešiny a shozy nebo pozorovat okolí skutečným dalekohledem.

Děti byly velmi zvědavé a aktivní a věřím, že si odpoledne plné objevování lesa a jeho obyvatel opravdu užily.

Den s lesníky přilákal na polesí Kroměříž více než 800 návštěvníků

Text, foto: Mgr. Ivana Beránková, asistentka jednatele

V sobotu 23. května 2026 jsme na polesí Kroměříž uspořádali jubilejní 5. ročník oblíbené rodinné akce Den s lesníky. Celodenní program navštívilo více než 800 návštěvníků.

Návštěvníci si mohli vyzkoušet lesní pedagogiku, střelbu ze vzduchovky, lukostřelbu nebo jízdu na ponících a v koňské bryčce. Velký zájem vzbudily také ukázky lesnické a hašičské techniky, práce koně v lese, vystoupení sokolníka, stromolezců, loveckých psů či řezbářů. Nechyběly komentované vycházky s lesníkem, během nichž se zájemci dozvěděli více o péči o les, jeho obnově a významu pro krajinu.

Do programu se zapojila také řada partnerských organizací a škol. Návštěvníkům své aktivity představili studenti Střední lesnické školy v Hranicích, SOŠ sv. Jana Bosky v Kroměříži, Střední školy nábytkářské a obchodní z Bystřice pod Hostýnem a zástupci Mendelovy univerzity v Brně, kteří přiblížili studium i praktické obory spojené s lesnictvím, přírodou a hospodařením v krajině.

Děti plnily úkoly na jednotlivých stanovištích a za svou šikovnost získávaly drobné odměny. Oblíbenými zastávkami byly také včelařské stanoviště nebo živá liška Coco.

„Naším cílem je ukázat veřejnosti, jak vypadá práce lesníků v každodenní praxi a co všechno péče o les obnáší,“ uvedl jednatel společnosti Ing. Arnošt Buček.

Akce byla součástí celostátního projektu Den otevřených lesů pořádaného Sdružením vlastníků obecních, soukromých a církevních lesů v ČR. Letos se uskutečnila na 26 místech po celé republice a opět potvrdila, že zájem veřejnosti o les a práci lesníků je stále velký.

Vycházka s lesníkem Viktorem

Text, foto: Ing. Viktor Kollanda, hajný polesí Kroměříž

V úterý 2. 6. 2026 jsem na lesnickém úseku Velehrad uspořádal vycházku s lesníkem. Počasí nám přálo, bylo slunečno, ale žádné velké horko. S tím souvisela i hojná účast jak dospělých, tak dětí. Sraz byl v kempu Velehrad. Na účastníky, čekala zhruba 4km trasa.

V úvodu jsem všem zúčastněným přiblížil, co je na vycházce čeká. Poté jsme už vyrazili přes hlavní silnici do lesa. První zastavení bylo u probírkového porostu, kde jsem vysvětlil důležitost výchovných zásahů od prořezávek po probírky, bez kterých kvalitní stromy a následně dřevo nevypěstují. Dále jsme se přesunuli k zalesněným plochám po kůrovcové kalamitě, která na Velehradě proběhla v letech 2018–2019. Zde jsem přiblížil délku a náročnost péče o umělou výsadbu. Poté jsme přešli k ploše, na které se pokouším (zatím úspěšně) o přirozenou obnovu dubu zimního. Tady jsem poukázal na výhodu přirozené obnovy oproti obnově umělé, zároveň bylo nutné zmínit, že přirozenou obnovu nelze využít všude. Následně jsme sešli ke střelnici mezi Velehradem a Salaší, kde účastníci měli na vlastní uši možnost posoudit rozdíl ve střelbě s tlumičem a bez tlumiče. Mnohé překvapilo, že zvuk se neshoduje s efektem, který znají z Hollywoodských trháků. Poté jsme se již přes pole přesunuli na cyklostezku, po které jsme došli zpět do kempu.

Vycházky se zúčastnilo celkem 13 dospělých a 12 dětí, které mi svými zvědavými otázkami dokázali slušně zamotat hlavu.

Den s lesníky na Svatém Kopečku

Text, foto: Bc. Martina Mršítková, administrativní asistentka

Dne 4. 6. 2026 jsme na ústředí uspořádali tradiční akci Den s lesníky na Svatém Kopečku, která byla určena dětem z mateřských škol a žákům prvního stupně základních škol z blízkého okolí Olomouce. O bohatý program se postarali naši kolegové, kteří si pro malé návštěvníky připravili několik tematických stanovišť zaměřených na poznávání lesa a jeho obyvatel. V průběhu akce se děti zábavnou formou dozvěděly mnoho zajímavostí o lesním prostředí, lesních zvířatech i péči o les. Program byl připraven tak, aby podpořil jejich vztah k přírodě a přiblížil jim význam lesního hospodaření. Celkem se akce zúčastnilo cca 200 návštěvníků. Velmi nás těší pozitivní ohlasy dětí i pedagogů a zájem, který o Den s lesníky každoročně roste.

Podpořili jsme pořízení nového sociálního automobilu pro Jesenicko

Text: Mgr. Ivana Beránková, asistentka jednatele

Foto: Renáta Šimčíková

Naše společnost se zařadila mezi několik partnerů, kteří finančně podpořili projekt Sociální automobil pro Centrum sociálních služeb Jeseník. Díky této spolupráci převzali jeho pracovníci ve středu 10. června nový vůz Dacia Jogger, který bude využíván pečovatelskou službou při každodenních cestách za klienty v terénu a přispěje k tomu, aby senioři mohli co nejdéle zůstat ve svém přirozeném domácím prostředí.

Projekt společnosti Kompakt spol. s r. o. již téměř tři desetiletí pomáhá obnovovat vozový park organizací poskytujících sociální služby, vzdělávání, rehabilitaci a péči o osoby se zdravotním či jiným znevýhodněním.

Střelecké klání církevních lesníků

Text: Ing. Petr Rolinc, referent ochrany lesa a myslivosti

Dne 11. 6. 2026 se opět v prostředí kroměřížské střelnice Hvězda konal střelecký závod Komory církevních lesů SVOL, tradičně organizovaný společností Arcibiskupské lesy a statky Olomouc s.r.o. Celkem se klání zúčastnilo 60 lesníků z jedenácti subjektů, které spravují církevní lesní majetky napříč celou ČR. Soutěžilo se v malorážkovém čtyřboji ve střelbě na vzdálenost 50 metrů (liška v sedě či v leže, srnec s oporou pevné tyče, kamzík s oporou volné tyče, kňour z volné ruky). Vítězem v kategorii jednotlivců s celkovým nástřelem 392 bodů z 400 možných se stal Josef Černý z Benediktínské hospodářské správy Břevnov s.r.o., na místě druhém pan Michal Kumprecht ze stejné organizace a na třetím Tomáš Lenhart z polesí Mírov Arcibiskupských lesů

VÝSLEDKY - DRUŽSTVA		
Pořadí	Družstvo	Průměrný nástřel
1.	Benediktínská hospodářská správa Břevnov	379,7
2.	ALSOL - ústředí společnosti	360,7
3.	ALSOL - polesí Kroměříž	347,0
4.	ALSOL - polesí Mírov	341,3
5.	Arcibiskupství pražské	334,7

a statků Olomouc. V kategorii družstva zvítězil tým Benediktínské hospodářské správy Břevnov s.r.o. následované dvěma domácími družstvy ALSOL – ústředí (Stacho, Pangrác, Náhlík) a ALSOL – polesí Kroměříž (Bučková, Kollanda, Báňa). Po slavnostním vyhlášení a rozdělení cen se naši lesničtí kolegové rozjeli k domovům. Vítězům blahopřejeme a všem zúčastněným děkujeme, že za námi vážili často dalekou cestu a těšíme se opět na viděnou. Lovecké a sportovní střílbě ZDAR!

VÝSLEDKY - JEDNOTLIVCI							
Pořadí	Příjmení, jméno	Družstvo	Celkem bodů	LIŠKA 50 m v sedě	SRNEC 50 m pevná tyč	KAMZÍK 50 m volná tyč	PRASE 50 m volná ruka
1.	Černý Josef	Benediktínská hospodářská správa Břevnov	392	98	100	98	96
2.	Kumprecht Michal	Benediktínská hospodářská správa Břevnov	386	99	100	96	91
3.	Lenhart Tomáš, Ing.	ALSOL - polesí Mírov	384	99	98	93	94
4.	Hokr Jiří	Biskupství litoměřické + Břevnov	379	100	96	90	93
5.	Volek Adam, Bc.	ALSOL - polesí Chvalčov	378	99	92	95	92
6.	Kollanda Viktor, Ing.	ALSOL - polesí Kroměříž	377	88	100	96	93
7.	Mareček Lukáš, Ing.	Biskupské lesy ostravsko-opavské 2	372	94	97	96	85
8.	Pangrác Jan, Ing.	ALSOL - ústředí společnosti	371	100	100	95	76
9.	Stacho Martin, Ing.	ALSOL - ústředí společnosti	370	98	100	92	80
10.	Kos Václav	Arcibiskupství pražské	365	100	95	96	74

Společné přání k jubileu otce arcibiskupa a otce biskupa

Text, foto: Mgr. Martina Mršítková, administrativní asistentka

Při příležitosti životních jubileí olomouckého arcibiskupa Mons. Josefa Nuzíka a pomocného biskupa Mons. Antonína Baslera se v olomoucké katedrále sv. Václava uskutečnila slavnostní děkovná mše svatá. V hojném počtu se jí zúčastnili také zaměstnanci naší společnosti, kteří se následně připojili ke společné gratulaci a vyjádřili oběma jubilantům svou úctu, poděkování i přání pevného zdraví a Božího požehnání do dalších let.

Lesní pedagogika s lesníky z polesí Chvalčov

Text, foto: Tomáš Navrátil, adjunkt polesí Chvalčov

Téměř 40 dětí ze ZŠ Rusava v Hostýnských vrších si v závěru školního roku vyslechlo povídání o lese a myslivosti od lesníků Tomáše Navrátila, Petra Hrušky, Lukáše Květoně a Adama Volka. Během programu se děti věnovaly poznávání zvířat, myslivosti, myslivecké mluvě i péči o zvěř. Samy si také vyzkoušely rozhodnout, co patří a nepatří do krmelce. Seznámily se s hlavními dřevinami v našich lesích a na závěr si mohly vyzkoušet střelbu ze vzduchovky. Lesní pedagogika se dětem velmi zamlouvala, a to zvláště střelba na terč.

Lesní pedagogika na polesí Domašov

Text, foto: Adam Lomozník, hajný polesí Domašov

Ani v dalších měsících jsme nezapomněli na ty naše nejmenší posluchače. Počasí nám přálo, a tak jsme konečně mohli uskutečnit naše přednášky venku, kde jsme společně s kolegou Vratislavem Škrípem připravili pro děti spoustu nových her a manuálních dovedností. Některé přednášky jsem absolvoval i v Čechách, což je známkou toho, že se líbí napříč republikou.

Každá přednáška, kterou jsme doposud absolvovali, se setkala s opravdu velkým ohlasem a velkým poděkováním za to, že někdo tuhle činnost pro děti vůbec vykonává a nechce za to finanční obnos. Vždy když domlouvám podrobnosti, setkávám se s otázkou: „A co za to budete chtít?“ A má odpověď je vždy taková, že jsem to nikdy nedělal pro peníze, ale pro děti.

Ale abych jen nevypisoval pozitivní věci. V posledních letech také přibývá odpůrců, kteří vůbec tuto snahu přiblížit dětem život v lese a vše spojené s tím odsuzují a někdy by byli moc rádi, kdyby podobné akce pro děti byly úplně zastaveny. Ale jak už jsem jednou psal, dělám to řadu let a nenechám se odradit. V dnešní době spousta lidí umí jen kritizovat a hanit, ale sami do společného systému nic nepřinášejí.

Pojďme se všichni na chvíli zastavit a popřemýšlet, jak nejlépe předat nadcházející generaci to nejlepší z nás. Myslím si, že v každém z nás je něco, co umí opravdu dobře a snaží se to předat dál. Proto fandím všem, kteří takto pracují s dětmi, mládeží i širokou veřejností a snaží se o propagaci lesnické práce a činnosti spojené s ní.

Co závěrem? Snad jen spoustu spokojených posluchačů a ať se všem i nadále daří v činnosti kterou vykonává, jak v pracovní době, tak i v době svého osobního volna. A nenechme se odradit.

Zasedání Republikového výboru SVOL na Zámečku

Text, foto: Mgr. Ivana Beránková, asistentka jednatele

V úterý 23. června 2026 se na našem polesí Kroměříž na Zámečku uskutečnilo jednání Republikového výboru Sdružení vlastníků obecních, soukromých a církevních lesů v ČR (SVOL). Zámeček se tak stal místem setkání zástupců vlastníků a správců lesů z celé České republiky, kteří zde diskutovali o aktuálních tématech ovlivňujících budoucnost českého lesnictví a venkova.

Hlavním bodem jednání byla příprava společné zemědělské politiky po roce 2027 a nastavení víceletého finančního rámce Evropské unie na období 2028–2034. Zástupci SVOL se shodli na důležitosti zachování stabilní podpory pro lesní hospodářství, rozvoj venkova i opatření zaměřená na ochranu krajiny a zmírňování dopadů klimatických změn.

Napsali o nás ...

Text: Bc. Petr Dvořák, vedoucí polesí Vápenná

Foto: archiv MŠ Míru Sluníčko, Javorník

V regionálním zpravodaji obce Javorník vyšel článek o programu lesní pedagogiky, který jsme si s kolegy připravili pro děti z MŠ Míru – Sluníčko v Javorníku. Velmi nás těší pozitivní ohlasy, které potvrzují, že podobné akce mají smysl a pomáhají dětem poznávat les a přírodu zábavnou formou.

Děti prožily v zámeckém parku dopoledne plné her, pohybu a objevování přírody. Díky programu lesní pedagogiky si hravou formou rozšířily své znalosti o lese i jeho obyvatelích a odnesly si spoustu nových zážitků. Ještě jednou bychom proto i touto cestou chtěli poděkovat: Arcibiskupským lesům a statkům Olomouc a lesníkům z polesí Vápenná za krásně připravený program pro děti.

Předškoláci na posedu

Pozorujeme brouky pod lupou.

Našli jsme shoz!

Dřevěná zvonkohra

Troubení jelena

Foto:
archiv MŠ

Měříme stromy.

Hladíme si srst.

Vybíráme to správné jídlo pro zvěř.

Novela lesního zákona v praxi: odborný seminář ve Velké Bystřici

Text, foto: Mgr. Robert Psota, výrobní ředitel

Dne 19. ledna 2026 jsme ve spolupráci se Sdružením vlastníků obecních a soukromých lesů v ČR (SVOL) uspořádali odborný seminář zaměřený na novelu lesního zákona, která vstoupila v platnost na začátku letošního roku. Setkání se konalo v prostorách Hotelu Zámek ve Velké Bystřici a zúčastnila se jej téměř stovka našich zaměstnanců i dalších členů SVOL.

Seminář vedl JUDr. Ing. Martin Flora, Ph.D., který účastníkům srozumitelně přiblížil hlavní změny legislativy a jejich dopady na lesnickou praxi. Součástí programu byla také otevřená diskuse, jež poskytla prostor pro sdílení zkušeností i konkrétních dotazů z praxe.

Důležitou část programu tvořil blok věnovaný přípravě prováděcích vyhlášek, který představil Ing. Tomáš Dohnanský. Účastníci tak získali ucelený přehled nejen o samotné novele zákona, ale i o souvisejících předpisech, které budou mít vliv na každodenní hospodaření v lesích.

Věříme, že seminář přinesl praktické a srozumitelné informace, jež účastníci využijí ve své každodenní práci.

Kurz lesní pedagogiky

Text, foto: Bc. Martina Mrštíková, administrativní asistentka

Ve dnech 23.–27. února 2026 jsem se na Střední lesnické škole Hranice zúčastnila kurzu lesní pedagogiky, pořádaného ve spolupráci se Sdružením lesních pedagogů ČR.

Během pěti intenzivních dnů jsem si rozšířila znalosti z oblasti pedagogiky, psychologie i didaktiky a potvrdila si, jak důležité je předávat informace o lese srozumitelně a zážitkovou formou. Kurz nebyl zaměřen pouze na teoretické poznatky, ale především na jejich praktické uchopení – součástí programu byla i tvorba a příprava vlastních vzdělávacích aktivit.

Ve čtvrtek jsme měli možnost vše vyzkoušet přímo v terénu při realizaci aktivit s dětmi na školním polesí. Tato zkušenost pro mě byla velmi přínosná nejen z hlediska vedení programu, ale i díky následné společné evaluaci, která mi pomohla uvědomit si prostor pro další zlepšení. Den jsme zakončili oblíbeným Nočním lesem, který představoval působivý vrchol celého dne – pracovali jsme s atmosférou lesa po setmění a pro veřejnost jsme připravili působivé stínové divadlo.

Celý kurz pro mě znamenal cennou inspiraci. Odjížděla jsem obohacena o nové zkušenosti a motivována je co nejlépe uplatnit v praxi.

Za novinkami do Brna: SILVA REGINA 2026

Text: Eva Navrátilová, hajná polesí Vápenná

Foto: Ing. Josef Dostál, zástupce výrobního ředitele

Návštěva veletrhu SILVA REGINA v Brně představovala významný přínos z hlediska odborného poznání v oblasti lesního hospodářství a myslivosti. Zvláštní pozornost jsme věnovali expozici lesní techniky, kde byly prezentovány moderní technologie a mechanizační prostředky určené pro efektivní a udržitelné hospodaření v lesních porostech. Přínosná byla také návštěva myslivecké sekce, která nabídla komplexní pohled na současnou mysliveckou praxi a vybavení využívané v myslivosti. Celkově hodnotíme výstavu jako kvalitně zorganizovanou akci, jež nám poskytla informace o aktuálních trendech v lesnictví a myslivosti.

Exkurze na majetek LD Vysoké Chvojno přinesla cenné zkušenosti z praxe

Mgr. Robert Psota, výrobní ředitel

Na majetku Lesního družstva Vysoké Chvojno proběhla odborná exkurze zaměřená na pěstování a výchovu borových porostů. Účastníci měli možnost vidět konkrétní ukázky výchovných zásahů v různých vývojových fázích lesa a seznámit se s praktickými postupy přímo v terénu. Výklad vedl zkušený lesník pan Radek Charvát, který sdílel své dlouholeté zkušenosti z hospodaření.

Velkým přínosem byla především názornost celého programu a možnost porovnat teoretické poznatky s reálnou praxí. Jak uvedl P. Dvořák: „Vidět to na vlastní oči je vždy cennější než mít informace zprostředkované.“ Praktické zaměření exkurze pak vyzdvihli téměř všichni účastníci, za všechny např. H. Pangrác: „Informace byly podávány srozumitelně a demonstrovány na příkladech z praxe, což považuji za hlavní přínos.“ P. Navrátil: „Pokud to přírodní podmínky umožňují, využívat maximálně přirozenou obnovu porostů. To si myslím, že platí nejen pro borovici.“ Nebo J. Milčický: „Líbil se mi přesný a odborný výklad informací pana Charváta, který má za sebou dlouholetou praxi v provozu, a šlo vidět moc dobře, že ví, o čem mluví.“

Přestože přírodní podmínky ve Vysokém Chvojně se v některých ohledech liší od našich lokalit, účastníci se shodli, že základní principy výchovy borových porostů jsou přenositelné. Mezi hlavní poznatky patří například důraz na častější a mírnější výchovné zásahy, důsledné sledování intenzit zásahů ve vztahu ke stavu porostu a místním podmínkám, podpora přirozené obnovy či potřeba regulace stavů spárkaté zvěře.

Exkurze tak potvrdila význam sdílení zkušeností napříč různými majetky a poskytla cennou inspiraci pro další práci v našich podmínkách.

Exkurze na LZ Židlochovice

Text, foto: Ing. Petr Skoček, vedoucí polesí Mírov

V letošním roce se ve dnech 16.–17. 6. 2026 uskutečnila lesnická exkurze pro všechny zaměstnance naší společnosti na LZ Židlochovice. Navštívili jsme přímo řízený závod Židlochovice státního podniku LČR, který spravuje lesy v Jihomoravském kraji od Brna až po soutok řeky Moravy a Dyje na výměře 39 900 ha pozemků. Konkrétně jsme navštívili polesí Tvrdonice, které se stará především o lužní lesy nacházející se na dolním toku řeky Moravy při hranicích se Slovenskem.

Našimi průvodci byli Ing. Jan Helešic, vedoucí polesí v Tvrdonicích, a Ing. Michal Ištvanek, pěstební inspektor lesního závodu Židlochovice. Je třeba jim poděkovat za velmi kvalitně sestavený lesnický program.

Odborná část výjezdu byla zaměřená na pěstování dubu a ostatních cenných listnáčů na lužních stanovištích. Byli jsme seznámeni s jejich způsobem pěstování od zakládání po prořezávky a probírky. Vše bylo doloženo praktickými ukázkami přímo v lese. Ze zakládání kultur nás zaujal jimi preferovaný způsob obnovy sítí. Mezi klady tohoto způsobu patří: výsev jimi sesbíraného osiva – jasný původ semene, nižší ztráty sadebního materiálu než u výsadeb, větší počet obnovených jedinců na ploše a zmechanizovaná následná ochrana proti buření. Na všech ukázkách probírek, bylo vidět směřování k podpoře

nejkvalitnějších jedinců a maximalizaci jejich přírůstu. Veškerá snaha na těchto nejkvalitnějších stanovištích je zaměřena na produkci cenných výřezů dubové kulatiny.

Byli jsme také seznámeni se systémem kanálů a slepých ramen, do kterého se neustále investuje. Slouží k zaplavení lužního lesa v období zvýšené hladiny řeky Moravy. Pro lužní les je to vítaný zdroj vláhy a vodohospodářům to umožňuje regulovat povodňové stavy na dolním toku řeky.

Večerní posezení ve vinařství Zita v Moravské Nové Vsi bylo příjemným završením dne, komentovaná degustace kvalitních vín nám zpříjemnila pobyt na jižní Moravě.

Ráno jsme si v Moravské Nové Vsi mohli připomenout pětileté výročí od tornáda, které postihlo tento městys. Touto přírodní katastrofou byly postiženy stovky nemovitostí i dominanty obce – kostel svatého Jakuba. Dnes jsou již všechny škody způsobené touto výjimečnou událostí odstraněny.

Noví kolegové

V lednu 2026 nastoupili:

- **Martina Mrštíková** – administrativní asistentka
- **Milan Luža** – dělník pilařské výroby, operátor třídění řeziva
- **Vratislav Škrípek** – adjunkt polesí Domašov
- **Josef Koláček** – dělník pilařské výroby, operátor třídění řeziva

V březnu 2026 nastoupili:

- **Tomáš Fochr** – adjunkt polesí Kroměříž
- **Petr Kunčar** – hajný polesí Kroměříž

V dubnu 2026 nastoupili:

- **Štefan Pišek** – dělník pilařské výroby, řidič manipulační techniky
- **Lukáš Ryšavý** – dělník pilařské výroby, operátor třídění řeziva
- **Hana Peterová** – účetní
- **Boris Stránský** – dělník pilařské výroby, operátor třídění řeziva

V květnu 2026 nastoupili:

- **David Tománek** – technik polesí Rejvív
- **Daniel Šácha** – obsluha štipacího centra, obsluha čelního nakladače (Zlechov)
- **Matěj Baláž** – adjunkt polesí Kroměříž

„ZANECH V LESE STOPU, NA KTEROU MŮŽEŠ BÝT HRDÝ.“

Arcibiskupské lesy
a statky Olomouc s.r.o.

PROČ PRACOVAT U NÁS?

- Práce, která má smysl a je vidět
- Spojení tradice, odbornosti a péče o les
- Možnost profesního růstu a odborného vzdělávání
- Aktivní výkon myslivosti v režijních honitbách

CO NABÍZÍME?

- Zázemí stabilní společnosti s tradicí
- Práci v terénu i v kanceláři – žádný stereotyp
- Příspěvky na chov loveckých psů
- Služební automobil i k soukromým účelům
- Zaměstnanecké benefity – příspěvek na stravování, příspěvek na penzijní připojištění, výhodný mobilní tarif i pro rodinné příslušníky
- Firemní ošacení
- Pružná pracovní doba
- Smlouva na dobu neurčitou
- Možnost ubytování
- Letní brigády
- Odborné praxe

VOLNÉ POZICE
NAJDETE ZDE

„PEČUJEME O VÍCE NEŽ
42 000
HEKTARŮ LESA.“

LESY, VÍRA, TRADICE

www.alsol.cz/kariera

Slovo o víře

Text, foto: Mons. Antonín Basler, pomocný biskup olomoucký

Víra je opravdu podivuhodný fenomén, často nespravedlivě podceňovaný, protože na tom, že mohu věřit informacím, na které jsem sám nepřišel a které mi různými způsoby zprostředkují jiní, stojí přece veškeré vzdělávání. V užším slova smyslu mohu říci „toto vím“ jen o tom, co vidím, na co si sáhnu, co si sám spočítám a odvodím; vše ostatní, co mám z učebnic, od učitelů, z internetu – tomu věřím. Každý ví, že se všemu a každému věřit nedá, ale každý asi také cítí, že nevěřit nikomu a ničemu také nejde. Pomineme-li tedy záměrné falšování reality, musíme uznat, že víra, tj. možnost dostat se k ohromnému množství důležitých informací prostřednictvím někoho jiného, jenž ví a jemuž věřím, je ohromný pramen poznání. V zásadě tedy platí, věřím tomu, co mi sděluje ten, kdo ví, i když těch způsobů a mezičlánků, přes které se mi této informace dostává, může být celá řada.

Pak je dobře si uvědomit, že jsou informace neutrální, jež jsou samozřejmě také důležité, ale svým způsobem mne mohou nechat v klidu. Pak jsou ale informace, které mi mohou změnit téměř všechno, například špatná zpráva od lékaře, nebo naopak když mi někdo, na kom mi záleží, řekne, že mne má rád. A zde se blížíme k jádru věci. Jestliže mi totiž skrze Ježíše Krista říká sám Bůh: „Miluji tě natolik, že jsem pro tebe, pro tvůj věčný život, pro tvoje věčné štěstí byl ochoten stát se člověkem, nepředstavitelně trpět a dát život na kříži,“ mohu se k tomu postavit dvojím způsobem. Buď uvěřím a na tuto lásku náležitým způsobem odpovím ze své strany, a pak se tato víra stává vztahem – vztahem lásky; nebo neuvěřím a touto informací a tímto vztahem pohrdnu. Ten první postoj je ona „víra“, o níž je řeč v nadpise. Oba postoje pak samozřejmě mají své odlišné důsledky.

Bůh k nám mluví mnoha způsoby. Jeden způsob je, jak už bylo zmíněno, Písmo svaté – Bible, kde k nám ve Starém zákoně promlouvá skrze příběhy Abraháma a jeho potomků. V Novém zákoně pak k nám promlouvá skrze Ježíše a jeho učedníky – církev. Ale On k nám mluví i skrze krásu svého stvoření, skrze přírodu, ale i skrze díla lidských rukou. I zde je důležité, aby člověk nezůstal jen na povrchu, ale svým srdcem i rozumem dokázal zahlédnout nejen krásu samotnou, ale za ní i Původce veškeré této krásy a dokonalosti. A toto se pokouším zprostředkovat i svými fotografiemi, pořízenými mobilním telefonem, který člověk nosí stále s sebou, zvláště při ranních a večerních růžencových okruzích.

▲ Chrám sv. Michala při západu slunce

▲ Měsíc a Jupiter

Arcibiskupství olomoucké
Wurmova 562/9, 779 00 Olomouc
+420 604 118 561, Po–Pá 8–17 hod.
+420 732 659 439
olomouc@donator.cz
č. účtu: 202 00 202/0800

První rok fondu Donátor: Štědrost věřících už dnes pokrývá kněžím čtvrtinu mezd

Text: Mgr. Jiří Gračka, tiskový mluvčí Arcibiskupství olomouckého
Foto: Bohuslav Obolecký, Člověk a Víra

Projekt Donátor má za sebou už více než rok ostrého provozu a výsledky předčily všechna očekávání. Více než 6 600 dárců se rozhodlo převzít spoluzodpovědnost za budoucnost své církve a společně přispěli částkou, která zásadně pomáhá farnostem i kněžím v jejich službě.

„Počátek by se dal vyjádřit slovy ‚Hospodin je štědrý‘ a tu štědrost jsme vnímali především skrze dobrotu a štědrost Donátorů,“ hodnotí první rok existence fondu jeho správce P. Zdeněk Stodůlka a pokračuje: „Pravidelný úkol podporovat kněze, farnost a diecézi si za svůj vzalo přes 6 600 donátorů. Podílejí se tak z více než čtvrtiny na pokrytí mzdových nákladů (služného) pro kněze. Zbylou část nákladů hradí Arcibiskupství olomoucké z výnosů své hospodářské činnosti, stejně tak farnosti svým podílem z hospodářské činnosti a ze státního příspěvku, který bude ukončen v roce 2029.“

Zdůrazňuje přitom, že každý zaslaný dar putuje přímo na svůj účel, tedy podporovat kněze. „Všechny prostředky, které přijdou na účet Donátora, se každý měsíc převedou do výplat. Tím předcházíme spekulacím, jak se s penězi nakládá. Vedlejší náklady na administrativu a propagaci projektu plně hradí arcibiskupství,“ vysvětluje správce fondu mechanismus, který zaručuje maximální transparentnost.

Rostoucí zájem podle něj vede k tomu, že se těžiště příjmů fondu postupně přesouvá od příspěvků farností k adresným osobním darům. „Je to jasný projev osobní zodpovědnosti věřících za život jejich diecéze,“ hodnotí P. Stodůlka a dodává: „Díky rostoucímu počtu donátorů, kteří se hlásí ke své farnosti, zůstává farnostem více prostředků na jejich vlastní aktivity.“

Jak se zapojit?

K dalšímu rozvoji fondu podle jeho správce pomůže, když o něm budou lidé mluvit s ostatními. „Prosím, povzbuzujte své přátele, aby se, kde je to možné, přihlásili,“ vyzývá P. Stodůlka a dodává, že ve farnostech jsou k dispozici papírové přihlášky, ta nejjednodušší cesta ale vede přes webovou stránku olomouc.donator.cz.

„Přijměte poděkování za vaši štědrost a ochotu podílet se na chodu naší církve,“ obrací se na závěr P. Stodůlka přímo k donátorům a dodává: „Ať vám Pán bohatě odplatí vaši obět a požehná společné snaze na šíření radostné zprávy pro každého z nás.“

ARCIBISKUPSKÝ
PALÁC Olomouc

Wurmova 562/9, 779 00 Olomouc
tel.: + 420 587 405 421 | arcibiskupskypalac@ado.cz
FB: @arcibiskupskypalac | IG: arcibiskupskypalac
www.arcibiskupskypalac.cz

Arcibiskupský palác Olomouc

Text, foto: Mgr. Vendula Prostředníková, vedoucí turistického centra

Arcibiskupský palác v Olomouci patří k nejvýznamnějším barokním stavbám na Moravě a už více než 500 let slouží jako sídlo olomouckých biskupů a arcibiskupů. Jeho slavnostní sály a umělecké sbírky přibližují návštěvníkům život církevních představitelů i řadu osobností, které rezidenci v průběhu staletí navštívily.

Dnes je palác živým centrem života církve, ale i kultury a vzdělávání. Kromě prohlídek, výukových programů, koncertů a přednášek nabízí návštěvníkům také krátkodobé výstavy, které otevírají dveře do sbírek Arcibiskupství olomouckého. Jedny z nich se letos otevřely do fascinujícího světa padělků a kopií.

Krása skrytá v padělcích

Výstava představuje téměř tři desítky obrazů ze sbírek Arcibiskupství olomouckého. Přibližně třetinu tvoří falza – díla vytvořená s jasným úmyslem někoho oklamat. Oproti tomu kopie vznikaly zcela legitimně jako součást umělecké výuky.

Krádež, nebo pocta?

Padělání uměleckých děl sahá až do antiky, ale první skutečné spory o autorství se objevují v renesanci a baroku. A ne vždy dopadly tak, jak by si mistři či sběratelé představovali. Příkladem za všechny může být malíř Luca Giordano, proslulý šprýmař, který prý dokázal napodobit rukopis jakéhokoli umělce. Když se však jeden ze sběratelů dozvěděl, že padělal obraz z jeho sbírky a vydával jej za dílo Albrechta Dürera, neváhal a poháněl malíře k soudu. Tribunál Giordana osvobodil se slovy, že přece nemůže být trestán za to, že maluje stejně dobře jako Dürer. V tehdejší době bylo napodobení stylu spíše komplimentem než zločinem.

Tajemství skrytá pod povrchem

Příběhy slavných padělatelů doplňují na výstavě konkrétní osudy obrazů ze sbírek Arcibiskupství olomouckého – každý z nich má svůj vlastní,

téměř detektivní příběh, který návštěvníci objeví přímo na výstavě. Během prohlídky mohou porovnat různé kopie téhož obrazu, nahlédnout do metod moderního znalectví a díky UV nasvícení se podívat na jedno z vystavených děl doslova očima restaurátorů. Pod ultrafialovým světlem se totiž objevují stopy po pozdějších zásazích, které běžnému oku zůstávají skryté – a právě ty mohou sehrát klíčovou roli při určování pravosti.

Kdo koho oklamal?

Velkou část vystavených obrazů zakoupil ve 30. letech 20. století arcibiskup Leopold Prečan (1923–1947) od starožitníka Vladimíra Seidla. Dnes není jasné, jestli se stal obětí záměrného podvodu, nebo se Seidl sám nechal oklamat. Odpověď mohou návštěvníci hledat na výstavě, která je přístupná v rámci komentované prohlídky nebo samostatně po předchozí domluvě až do 28. října.

Po roce se do paláce vrací houslový virtuos Ivan Ženatý

Ve středu 2. září rozezná Slavnostní sál Arcibiskupského paláce houslový virtuos Ivan Ženatý – umělec, který pětkrát vyprodal newyorskou Carnegie Hall a patří k nejvýraznějším osobnostem světové hudební scény. Do Arcibiskupského paláce se vrací téměř přesně po roce, v rámci koncertního cyklu Krása v tónech zakletá, který pořádá olomoucké arcibiskupství.

Vstupenky budou k dispozici v předprodeji v Informačním centru v podloubí radnice, online přes smsticket a na pokladně Arcibiskupského paláce hodinu před začátkem koncertu.

Pro zaměstnance dceřiných společností Arcibiskupství olomouckého a jejich rodinné příslušníky nabízíme zvýhodněné vstupné na komentované prohlídky.

Arcibiskupský
zámek a zahrady
v Kroměříži

Arcibiskupský zámek rozšířil svou nabídku

Text, foto: Ing. Zuzana Genžová,
marketingová manažerka, Správa
Arcibiskupského zámku v Kroměří-
ži, z. ú.

Sezona na zámku slavnostně začala v sobotu 28. března. V půl desáté ji odstartoval tradiční výstřel z děla za doprovodu Biskupských manů v uniformách arcibiskupské knížecí gardy.

Nové prohlídkové okruhy

Letošní novinkou jsou dva rozšířené prohlídkové okruhy: Cesta reprezentace a Cesta dědictví. Okruhy kombinují stávající kratší trasy do ucelených více než hodinových prohlídek.

Reprezentační sály a interaktivní expozice Gardistka jsou přístupné jako dvě samostatné trasy. Dohromady je mohou návštěvníci za výhodnější cenu navštívit pod názvem Cesta reprezentace.

Cesta dědictví kombinuje prohlídku zámecké Obrazárny, ve které jsou k vidění díla světových mistrů, jako jsou Tizian či Anthonis van Dyck, s prostory druhého patra zámku, výstupem na Věž a prohlídkou Klenotnice.

V nabídce zůstává také společná prohlídková trasa Cesta za uměním, která propojuje zámek s Arcidiecézním muzeem a Arcibiskupským palácem v Olomouci.

Výstava *Figura Contemplativa*

V prostorách Obrazárny je od června k vidění výstava *Figura Contemplativa*. Výběr maleb, soch, kreseb a grafických listů ze sbírky historika umění, kurátora a sběratele Patrika Šimona je součástí okruhu Cesta dědictví od 11. června do 6. září. Výstava umožňuje sledovat kontinuitu i zásadní proměny v umělecké interpretaci lidské tělesnosti od antiky až po současnost.

Zámek a populární celorepublikové akce

Zámek se zapojil do celorepublikových akcí, jako jsou květnová Noc kostelů a červnový Víkend otevřených zahrad. V srpnu nebude chybět ani tradiční Hradozámecká noc. Letos se uskuteční

v netradičním formátu bez výkladu průvodců. Zámecké sály ožíví pantomima a živé divadlo inspirované životem aristokracie a služebnictva v 18. a 19. století. Návštěvníci budou procházet zámek samostatně po vyznačené trase a v jednotlivých sálech uvidí připravené výstupy.

Klasika na zámku

Letošní program opět potěšil i příznivce klasické hudby. V červnu a červenci proběhl hudební festival Hudba v zahradách a zámku, který nabídl sérii koncertů v zámeckém areálu. Samostatnou část letního programu tvoří hudební akademie Academy Kroměříž, která vyvrcholí závěrečným koncertem ve Sněmovním sále 20. srpna.

Hudba a divadlo pod širým nebem

Na podzim vystoupí v Podzámecké zahradě skupina Jelen, koncert je plánovaný na 11. září. Součástí programu pod širým nebem jsou také známé muzikály. V červnu si diváci užili *Noc na Karlštejně* a *Rebely*, v srpnu zahraje Městské divadlo Brno ve dvou reprízách slavný muzikál *Mamma Mia!* Všechna představení jsou součástí cyklu Kultura pod hvězdami.

Advent na zámku

Na závěr roku se návštěvníci mohou těšit na adventní program, který bude probíhat během všech adventních víkendů.

Arcibiskupský
zámek a zahrady
v Kroměříži

Arcibiskupské lesy jsou patronem obnovy břízového pavilonu v podzámecké zahradě Arcibiskupského zámku v Kroměříži

Text, foto: Ing. Lenka Křesadlová, Ph.D., Metodické centrum zahradní kultury, Národní památkový ústav, Ing. arch. Šárka Brantalová, referent stavebního oddělení Arcibiskupství olomouckého

Podzámecká zahrada v posledních desetiletích prochází postupnou obnovou. I díky ní je možné odpočívat na molech u rybníků, obdivovat přes 200 druhů dřevin z Evropy, Ameriky i Asie, nový kabát získávají jednotlivé stavbičky. Nedílnou součástí Podzámecké zahrady jsou také živá zvířata.

Podzámecká zahrada o rozloze 53 hektarů se nachází v bezprostřední blízkosti Arcibiskupského zámku. Byla založena již v 16. století a postupně měnila svůj vzhled a rozlohu. V době renesance i baroka sloužila jak k reprezentaci a odpočinku, tak k produkci ovoce a zeleniny.

Za episkopátu Bedřicha I. lankraběte z Fürstenberka (arcibiskupem 1853–1892) prošla výraznou proměnou architektonická složka Podzámecké zahrady. Po vzoru viktoriánských zahrad byla snaha dosáhnout co největší slohové rozmanitosti. Převážně klasicistní architektura Antona Archeho (1793–1851) z předcházejícího období byla zčásti nahrazena a zčásti doplněna řadou objektů drobné zahradní architektury. Mezi ně patřil také Břízový pavilon, který nahradil stavbu tzv. Květinové věže.

Dřevěný Břízový pavilon má základní nosnou konstrukci tvořenou z neopracovaných dubových kmenů. Jediná dochovaná historická fotografie dokládá opodstatnění jeho názvu – původně byly všechny jeho výplně mezi nosnými sloupy bohatě vyplněny ornamentálními panely z bělostných březových větví.

V současné době je Břízový pavilon v Podzámecké zahradě prakticky „neviditelný“. Návštěvník nemusí být

odborníkem – specialistou na stavební dřevěné konstrukce, aby pochopil, že stavba je na pokraji své životnosti. Vysokou úroveň poškození potvrdil průzkum napadení konstrukce dřevokazným hmyzem a houbami. Následně statické posouzení určilo stavbu zajistit proti zřícení a po schválení stavebním úřadem stávající Břízový pavilon odstranit.

▲ Fotodokumentace stávajícího stavu - 2026

Arcibiskupství olomoucké a Arcibiskupské lesy obnovují významnou tradici. Podzámecká zahrada se postupně opět stává výkladní skříní arcibiskupství

V současné době vrcholí příprava projektové dokumentace na stavební obnovu Břízového pavilonu, stavba je navržena jako jeho věrná kopie dle původní projektové dokumentace a historické fotografie. Probíhá stavebně povolovací proces. Realizace bude probíhat v zimních měsících na přelomu let 2026 a 2027.

Arcibiskupské lesy se vrací do role významného donátora Podzámecké zahrady – novostavba historicky věrné kopie Břízového pavilonu bude postavena z dubového a březového dřeva, které vytěžil ALSOL počátkem roku 2026 na kroměřížském polesí a daroval je na stavbu pavilonu.

▲ Původní historická projektová dokumentace z roku 1862, na základě které bude znovu obnoven Břízový pavilon v původní něžné kráse

Děkujeme, raritní stavbu v evropském měřítku si budou moci návštěvníci Podzámecké zahrady prohlédnout v rámci otevření sezóny – v jubilejním roce 2027.

Restaurování ametystových grott v Kroměříži

Pomozte zachránit světový unikát ukrytý na arcibiskupském zámku

V suterénu kroměřížského zámku nechal na konci 17. století biskup Karel z Lichtenšteina-Castelcorna vystavět dvě grotty, které jsou v evropském kontextu zcela jedinečné. Pro dekoraci těchto umělých jeskyní nechal biskup přivést několik tun ametystů. Oslavnou scénérii doplňovaly také další minerály, mušle, oblázky, sochařská a štuková výzdoba, vodní hříčky a světelné prvky. Tyto protějškové grotty, nazývané se Apollonova a Důlní, představují dva zcela odlišné světy, které dohromady tvoří neobyčejnou hru významů. Dnes jsou však obě grotty v havarijním stavu a hrozí jejich nenávratné poškození.

ARCIBISKUPSTVÍ OLOMOUCKÉ Univerzita Palackého v Olomouci Arcibiskupský zámek a zahrady v Kroměříži

Vizualizace předpokládaného vzhledu na konci 17. století
autor: Vojtěch Kmenta z UPOL

Podpořte veřejnou sbírku na obnovu grott
Číslo účtu: 82 822 82 822 / 0800
Stačí naskenovat QR kód

Více informací o projektu najdete na www.ametystovegrotty.cz
dotazy@ametystovegrotty.cz

Když Charita pomáhá pečujícím

Text: Mgr. Marek Navrátil, pracovník pro komunikaci s médii a veřejností

Když se řekne Charita (ta organizace s velkým Ch), většina lidí si představí pomoc seniorům, nemocným nebo lidem v nouzi. Jen málokdo si ale uvědomuje, že velmi často je nejdůležitější pomoc určena někomu úplně jinému – člověku, který o své blízké pečuje.

Možná je to právě někdo z nás

Každé ráno zavoláte mamince, jestli si vzala léky. Po práci se u ní zastavíte s nákupem. Vezete tatínka na kontrolu do nemocnice. Pomůžete manželovi vstát z postele nebo připravíte léky partnerce. O víkendy posekáte rodičům zahradu, uklidíte domácnost a cestou domů

přemýšlíte, jestli jste na něco nezapomněli. Říkáte si, že přece „jen pomáháte“.

Jenže právě to už je péče.

Péče o blízkého člověka většinou nezačne ze dne na den. Přichází nenápadně. Nejprve drobnou výpomocí, později pravidelnými návštěvami, doprovodem k lékaři nebo pomocí v domácnosti. Až si jednoho dne uvědomíte, že se váš vlastní život začal řídit potřebami někoho jiného.

Právě tehdy bývá nejtěžší připustit si, že pomoc nepotřebuje jen člověk, o kterého pečujeme. Potřebujeme ji také my.

Únava, nejistota, obavy, jestli všechno děláme správně, strach z budoucnosti nebo pocit, že na všechno zůstáváme sami. To všechno dobře znají lidé, kteří pečují o své rodiče, partnery nebo jiné blízké.

A právě tady může pomoci Charita

Ne tím, že všechno převezme. Ale tím, že pomůže nést část zátěže.

Někde poradí, jak upravit domácnost nebo jaké pomůcky mohou péči usnadnit. Jinde nabídne pečovatelskou službu, domácí zdravotní péči nebo odlehčovací službu, aby si pečující mohl na chvíli odpočinout. Někdy pomůže psycholog nebo setkání s lidmi, kteří prožívají podobnou životní situaci. Každá rodina je jiná a každá potřebuje něco jiného.

Arcidiecézní charita Olomouc přitom není jednou organizací poskytující jednu službu. Tvoří ji síť místních Charit, které dobře znají potřeby lidí ve svých regionech. Díky tomu mohou lidé hledat pomoc blízko svého domova. Někde najdou Centrum pro podporu pečujících, jinde půjčovnu kompenzačních pomůcek, pečovatelskou službu nebo sociální poradenství. Všechny ale spojuje stejný cíl – být nablízku lidem v okamžiku, kdy to nejvíce potřebují.

A možná právě to bývá nejtěžší.

Udělat první krok.

Přiznat si, že všechno nemusím zvládnout sám.

Nebát se zeptat

Pokud jste článek dočetli až sem, možná jste zjistili, že se vás vlastně týká. Možná právě teď pečujete o někoho ze svých blízkých. Možná tato situace jednou čeká vás. Možná jednou budete potřebovat pomoc vy sami. A možná už dnes znáte někoho, kdo všechno zvládá sám, i když už dávno nemůže.

Pokud vám při čtení vytanul na mysli konkrétní člověk, zkuste s ním o tom promluvit. Nebo třeba jen někde před ním nechat ležet tento článek. Upozornit na něj. Někdy totiž největší pomoc nezačíná službou, ale obyčejnou větou, obyčejným povzbuzením: „Nemusíte na to být sami.“

Bude-li třeba, je vám k dispozici i webová stránka: www.acho.charita.cz/pecujici/

Na pohled naivní Knapovy obrazy ukrývají biblická dramata

Text, foto: Tomáš Kasal, vedoucí referátu komunikace a marketingu, tiskový mluvčí

Pestrobarevné a na první pohled spíše pro děti určené malby Jana Knapa, které „obsadily“ až do 18. října 2026 Galerii Arcidiecézního muzea Olomouc, v sobě ukrývají biblická dramata. Stačí se jen dívat, hledat a nacházet.

„Zřetelné je to například v malbě košíku s jablky. Vedle zátiší, odkazujícího ke Knapovu dlouhodobému zájmu o Cézanna, leží nůž. Na první pohled je to obyčejný předmět, kterým lze rozkrojit jablko. Ve výhledu z okna však vidíme v pozadí pasoucí se ovci, symbol nevinné oběti, jak jej známe například z příběhu o obětování Izáka. Tento přístup lze nazývat meditativní ikonografií: jednotlivé motivy nejsou jen dekorativními detaily, ale podněty k pomalému čtení obrazu. Teprve ve vzájemných vztazích otevírají hlubší význam celého výjevu,“ vysvětluje kurátorka Miriam Kolářová.

Některé obrazy Jana Knapa ještě nebyly úplně zaslhlé, když přicestovaly do Arcidiecézního muzea na výstavu *Okna do Ráje*. Jeden z mezinárodně nejúspěšnějších českých výtvarníků tak nezapřel svou dobrodružnou povahu a pro svou monografickou přehlídku vytvořil na poslední chvíli několik nových pláten.

Výstavu doplňují také díla starých mistrů, například vzácná malba *Madony v uzavřené zahradě* (1494) od Mistra Tiburtinské Sibylly z Biskupství litoměřického nebo *Madona se zvířaty* (po r. 1503) od Dürerova následovníka ze stálé expozice Arcidiecézního muzea. Návštěvníkovi se díky této kurátorské hře naskýtá možnost přímého porovnání tradičního ikonografického zobrazování oproti osobitému a zdánlivě naivnímu stylu Jana Knapa.

Divák může u obrazů přemítat nad jednotlivými symboly zvlášť, ale v kontextu celého díla vyjevuje vyšší smysl. „Obraz je okno do hlubší reality,“ tvrdí Jan Knap. „Okna nám otevírají viditelné věci, které mohou člověka pohnout, aby viděl, co je za nimi.“

K výstavě vyšla graficky nádherně zpracovaná publikace s reprezentativním výběrem prací Jana Knapa, do níž svými texty přispěli odborníci i umělcovi přátelé. Starší kresby naznačují autorův vývoj, reprodukce maleb dokládají nezaměnitelný malířský rukopis. Grafické zpracování Kateřiny Puncmanové povyšuje výstavní katalog do kategorie umělecké knihy, kterou lze pořídit v e-shopu či pokladnách Muzea umění Olomouc.

◀ **PRO DOSPĚLÉ:**
audio průvodce výstavou
Jan Knap: Okna do Ráje

◀ **PRO DĚTI:**
audio průvodce výstavou
Jan Knap: Okna do Ráje

Jan Knap: Okna do Ráje

4. 6. – 18. 10. 2026

Arcidiecézní muzeum Olomouc, Galerie

Otevřeno: st–ne, 10.00–18.00

www.muo.cz

▲ Jan Knap, *Bez názvu*, 2005, olej na plátně, 40 × 35 cm.

Fara na Zlámance ožívá

Text, foto: Jana Stuchlíková, fundraising AG

V minulém čísle tohoto časopisu jsme vám představili projekt opravy fary ve Zlámance, ze které máme touhu vytvořit Centrum setkávání nejen pro účely našeho Arcibiskupského gymnázia. Nyní bychom vám rádi nastínili, jak si vedeme dál.

Fara ve Zlámance ožívá, ale možná trochu jinak, než by čtenáře v první chvíli napadlo. V budově se objevil starý psací stůl, židle, počítač, staré kufry, bedny, truhla ve sklepě a budoucí jídelna vypadá, jako by v ní právě skončila oslava narozenin. Po celé faře jsou uzamčené dveře, na stěnách zvláštní znaky a na dveřích i bedýnkách visí spousta visacích zámků. Může se zdát, že se na faru nastěhovali squatteři, ale nebojte, není tomu tak! Zlámanka se totiž proměnila na dějiště únikové hry s názvem Nezvěstný. Únikové hry se hrají většinou ve starých budovách v týmech o 3–5 hráčích. Ti jsou nejdříve uvedeni do příběhu hry a jejich úkolem je hledat indicie, díky nim projít sítí rébusů a hádanek a tímto hru vyhrát. Naše hra vypráví příběh místního faráře, který oslavil své 60. narozeniny a poté zmizel. Zůstal po něm jen prazvláštní vzkaz a budova fary, kterou stráží AI bezpečnostní systém. Na Zlámanku teď jezdí skupinky z řad studentů i zaměstnanců a pokouší se vyluštit šifry v rekordním čase, aby si utrhl první místo pomyslného žebříčku. „Jsem moc rád, že se hra líbí a účastníci si odnáší ze Zlámanky zážitky. Nemusíme čekat až bude projekt opravy dokončený, ale těžíme potenciál místa i v jejím aktuálním stavu. Myslím, že i toto může studenty učit dívat se na věci kolem sebe jiným pohledem,“ sdílí svou radost Jan Košárek, ředitel školy. Hra je aktuálně přístupná pro studenty a zaměstnance zdarma. Plánuje se její otevření pro širší veřejnost jako odměna pro ty, kteří určitou částkou podpoří projekt rekonstrukce.

Další velkou radostí je pro nás spolupráce s SGV Velehrad. Nejen, že se s námi dělí o zkušenosti, které mají díky opravě fary v Korytné, ale dokonce nám již podruhé přijeli přímo na Zlámanku pomoci. V rámci Projektu osobnostního rozvoje si skupina studentů vybrala právě brigádu u nás. Za celý den se jim podařilo obouchat omítku ve třech

místnostech a vykopat také část hlíny z podlahy ve sklepech. Jsme za jejich pomoc nesmírně vděční.

V posledních týdnech intenzivně jednáme o přeložce sloupů elektrického vedení, abychom mohli začít stavět. V rámci sbírky na portálu donace.cz/ag se nám podařilo vybrat již 3 miliony korun. Všem dárcům i touto cestou ze srdce děkujeme.

▲ Detail z únikové hry

CENTRUM
SETKÁVÁNÍ ZLÁMANKA

AG
KM

jsme
více než
škola

Aktuálně ze SVOL

Text, foto: Ing. Marie Růžková, tajemnice SVOL

Z připravované legislativy

Novela zákona o rostlinolékařské péči

Návrh novely rostlinolékařského zákona byl připraven a schválen vládou již v minulém volebním období, ve Sněmovně však nebyl do konce období schválen. Nová vláda jej proto znovu předložila jako sněmovní tisk č. 48.

K novele byla načtena řada pozměňovacích návrhů upravujících i další zákony. Týkají se mimo jiné lesního zákona, kde jde o nezbytné opravy po přijetí velké novely v roce 2025, například úpravu definice LHC, a dále o dlouhodobé požadavky SVOL, které se do velké novely nepromítly – zrušení duálního státního dozoru v lesích a zrušení povinnosti stanovit vyhláškou minimální množství „mrtvého dřeva“.

Součástí návrhů je také změna zákona o myslivosti v souvislosti se zařazením jelena siky na unijní seznam invazních nepůvodních druhů. Jelen sika má zůstat právně lovnou zvěří, cíl mysliveckého hospodaření se však má změnit z chovu na regulaci. SVOLu se po jednáních podařilo prosadit také dílčí technické změny směřující k rozvolnění některých způsobů lovu.

Na jednání Poslanecké sněmovny 5. června byl návrh zákona vrácen zpět do druhého čtení, zejména kvůli dopracování pozměňovacích návrhů k úpravě norování prostřednictvím zákona na ochranu zvířat proti týrání. Třetí čtení lze očekávat na přelomu srpna a září. Účinnost zákona má zůstat od 1. ledna 2027, mimo jiné s ohledem na povinnost vést záznamy o použití přípravků elektronicky ve strojově čitelném formátu podle prováděcího nařízení EU 2023/564.

Novela stavebního zákona

Návrh novely stavebního zákona byl poslancům předložen 12. prosince loňského roku jako poslanecký návrh. Původní znění vyvolalo vážné obavy i ve SVOL. Klíčovými požadavky SVOL bylo zachování orgánů státní správy lesů jako dotčených orgánů se závaznými stanovisky, nepřenesení odborného rozhodování na nové úřady rozvoje území a oddělení nesouvisejících legislativních změn, zejména rozsáhlé novely zákona o ochraně přírody a krajiny.

Na základě připomínek SVOL a dalších subjektů byl zpracován v průběhu dubna 2026 komplexní pozměňovací návrh. Nepřináší sice návrat závazného stanoviska orgánu státní správy lesů, obsahuje však některé dílčí pojistky. Patří mezi ně zejména zákaz dělení lesních pozemků způsobem, který by vedl ke vzniku pozemků nevhodných pro řádné hospodaření, a povinnost stavebního úřadu vyžádat si vyjádření orgánu státní správy lesů.

V oblasti ochrany druhů v rámci novely zákona o ochraně přírody a krajiny se SVOL podařilo vyjednat zachování pokut za přestupky ve stejné výši jako ve stávající právní úpravě. Do komplexního pozměňovacího návrhu se dále podařilo doplnit povinnost Ministerstva životního prostředí vydat vyhlášku nejen se seznamem zvláště chráněných druhů, ale také s kritérii pro vymezování místních populací a biotopů zvláště chráněných druhů. Při jejich tvorbě má ministerstvo zohlednit i další veřejné zájmy, včetně obhospodařování zemědělských a lesních pozemků.

Návrh dále upravuje systém poskytování informací o výskytu zvláště chráněných druhů prostřednictvím informačního systému ochrany přírody. Vlastníci by tak měli mít přístup k aktuálním údajům důležitým pro hospodaření v lese. Některé další pozměňovací návrhy se týkají také § 63 zákona o ochraně přírody a krajiny, tedy odpovědnosti za škody v chráněných územích. S těmito návrhy SVOL zásadně nesouhlasí a obrátil se proto na zpravodaje tisku a vedení příslušných výborů Poslanecké sněmovny. Třetí čtení může proběhnout již na červencové schůzi.

Národní plán na obnovu přírody

SVOL se aktivně zapojil do přípravy Národního plánu na obnovu přírody, zejména v expertní skupině k článku 12 zaměřenému na lesní ekosystémy. Díky zapojení SVOL a následným jednáním s Ministerstvem životního prostředí a Ministerstvem zemědělství se podařilo z návrhu odstranit řadu požadavků, které by znamenaly další omezení hospodaření v lesích a mohly vlastníkům způsobit významné ekonomické ztráty.

Aktuální návrh podle dostupných informací zachovává rovný přístup ke všem způsobům hospodaření v lesích, neobsahuje požadavky na paušální ponechávání stromů či částí lesů samovolnému vývoji ani další snižování zápoje lesa pod současnou zákonnou mez. Za významný výsledek lze považovat také vypuštění stojícího mrtvého dřeva ze seznamu indikátorů lesních ekosystémů. Opatření související s článkem 4 nebyla se SVOL projednávána, proto k nim SVOL uplatnil v rámci dubnové veřejné konzultace zásadní připomínky.

Po vypořádání připomínek bude návrh připraven k předložení Evropské komisi. Finální návrh musí být členským státem předložen do 1. září 2027.

Novelizace vyhlášky o ochraně lesa

Na pracovní skupině MZe, kde má SVOL svého zástupce, se aktuálně diskutuje o novele vyhlášky č. 101/1996 Sb., která stanoví podrobnosti o opatřeních k ochraně lesa a patří k nejdůležitějším prováděcím předpisům s dopadem na lesní hospodaření. Navrhované úpravy se týkají mimo jiné vymezení opatření k ochraně lesa, kategorizace populační hustoty škůdců, pravidel pro zpracování zimního polomového dříví, opatření proti poškození lesa zvěří,

kontroly a asanace kůrovcového dříví i vymezení účinné asanace. SVOL připravil k první verzi novely návrh připomínek.

Jednání s ministry životního prostředí a zemědělství

V červnu se uskutečnila dvě významná jednání vedení SVOL se zástupci resortů životního prostředí a zemědělství.

Dne 11. června proběhlo setkání s ministrem životního prostředí v rámci jeho návštěvy Pardubického kraje. Jedním z hlavních témat byla příprava vyhlášení CHKO Krušné hory, proti níž se SVOL dlouhodobě vymezuje. Podle sdělení ministerstva probíhá vypořádání připomínek, příprava zastavena nebyla, avšak bez dosažení shody nebude CHKO vyhlášena. Příprava NP Křivoklátsko byla zastavena a připravuje se audit chráněných území.

Jednání se dotklo také Nařízení o obnově přírody. MŽP apelovalo na Evropskou komisi, aby zajistila finanční prostředky na jeho realizaci v členských státech, a upozornilo, že bez odpovídajícího financování nebude Česká republika schopna požadavky nařízení plnit. V návaznosti na požár v NP České Švýcarsko plánuje MŽP také zřídit pracovní skupinu k přípravě koncepce požární ochrany v přírodním prostředí, v níž by měl mít SVOL zastoupení.

Dne 18. června se uskutečnilo další jednání kulatého stolu k situaci v lesnicko-dřevařském sektoru, pořádané MZe za účasti ministra zemědělství, zástupců SVOL, státních podniků, dřevozpracovatelů, školkařů a Národního lesnického institutu. Ministerstvo informovalo, že žádosti o příspěvky na hospodaření v lesích podané v první polovině roku 2025 již byly vyplaceny a žádosti z druhé poloviny roku 2025 hodlá vyplatit do konce roku 2026. Pravidla příspěvků se nemají měnit ani valorizovat.

Účastníci označili situaci pilařských provozů za neudržitelnou. Ministr zemědělství chce vládě předložit návrh, aby bylo možné ve výběrových řízeních veřejných institucí stanovit jako podmínku dodání domácí produkce dřeva. Připraven je také návrh Lesnicko-dřevařského fondu, jehož schválení je cílem do konce roku 2026.

▲ 5. ročník akce SVOL a jeho členů – Den otevřených lesů na majetku města Zlaté Hory

Na návrh SVOL a ALDP bude ustavena pracovní skupina k přípravě krizových plánů a organizačních opatření pro případ další kůrovcové kalamity. SVOL zároveň zaslal ministrům životního prostředí a zemědělství návrh na posílení financování podpory hospodaření v lesích, založený na převedení 60% části poplatku za odnětí PUPFL do státního rozpočtu a garanci jeho využití výhradně na obnovu, zachování a rozvoj lesů. I s ohledem na tento návrh má příští kulatý stůl ministra zemědělství proběhnout na širší platformě, za účasti MŽP a MPO.

Akce a projekty SVOL

Den otevřených lesů 2026 přilákal tisíce návštěvníků

V sobotu 23. května 2026 se uskutečnil již 5. ročník celostátní akce Den otevřených lesů, kterou pořádá SVOL společně se svými členy. Do letošního ročníku se zapojilo 26 míst napříč Českou republikou (mimo jiné i ALSOL) a tisíce návštěvníků měly možnost setkat se s vlastníky lesů a lesníky ve svém regionu, poznat jejich každodenní práci a nahlédnout na les z jiné perspektivy. Program nabídl komentované vycházky, ukázky lesnické techniky, práci koní v lese, lesní pedagogiku, tvořivé dílny i další aktivity pro rodiny s dětmi. SVOL děkuje všem pořadatelům za jejich nasazení a těší se na další ročník.

SVOL zahájil videokampaň o obnově lesů po kůrovcové kalamitě

SVOL zahájil novou audiovizuální kampaň. Tak se z lesa ozývá II., která představí sedm příběhů obnovy českých nestátních lesů po kůrovcové kalamitě. Projekt spolufinancovaný Ministerstvem zemědělství navazuje na dlouhodobou snahu SVOL přibližovat veřejnosti význam aktivního hospodaření v lesích a generační přesah vlastnictví lesa. Prostřednictvím autentických výpovědí vlastníků a lesníků z nejvíce zasažených regionů ukáže, jak náročná byla obnova kalamitou postižených porostů a jak dnes vznikají nové, druhově pestřejší a odolnější lesy pro budoucnost. Jednotlivá videa budou zveřejňována v měsíčních intervalech během roku 2026 na sociálních sítích SVOL.

Připravujeme

- Přebory SVOL v loveckém pětiboji – střelnice Provazce Písek, ve spolupráci s Lesy města Písku s.r.o., 4. září 2026.
- Metodiku pro vlastníky honebních pozemků.
- Exkurzi „Příklady dobré praxe z čerpání evropských dotačních prostředků a výměna zkušeností s hospodařením v lesích v Plzeňském kraji“, 14. – 16. září 2026.
- Exkurzi u Lesů města Brna a.s., 15. října 2026.

Jihočeské katolické lesy s.r.o.

Text, foto: Lukáš Zasadil, provozní ředitel

Společnost Jihočeské katolické lesy s.r.o. (JČKL) byla založena jako servisní organizace pro správu lesních pozemků patřících Biskupství českobudějovickému (BCB) a majetku jednotlivých farností na území českobudějovické diecéze. V současné době funguje již přes dvanáct let. Většina spravovaných majetků byla navracena farnostem v rámci církevních restitucí.

Historie společnosti

Jihočeské katolické lesy s.r.o. byly založeny v únoru 2014 a od 1. 4. 2014 oficiálně zahájily činnost. V prvních měsících se hospodařilo na jednotkách farností, ale tyto farnosti byly poměrně daleko od sebe. Jedny z prvních spravovaných farností byly Prelatura Český Krumlov s majetky u Mladošovic na Třeboňsku, Kotouň u Nepomuku a Hoštice u Nemyšle na Tábořsku, které každá leží na jiném konci diecéze. Protože lesy byly vydávány postupně, firma začínala pouze se třemi zaměstnanci – jednatelem, jeho zástupcem a účetní. V tomto složení pracovala naše společnost první 4 měsíce. Poté bylo v některých lokalitách vydáno již tolik pozemků, že museli být přijati i lesníci. Na podzim 2014 byli přijati dva a od 1. 1. 2015 přibyl další dva lesníci. Vedení společnosti vědělo, že pozemky budou velmi roztříštěné a jednotlivé majetky budou mít ve většině případů menší rozlohu. Proto bylo nutné navrhnout rozložení jednotlivých lesních úseků tak, aby každý z lesníků spravoval dostatek lesů, a zároveň aby byli schopni tyto majetky efektivně kontrolovat. Původní myšlenka byla – čtyři lesní úseky rozdělené po vikariátech. V roce 2015 dostaly JČKL do správy majetky Kongregace bratří Nejsvětější Svátosti (Petrini) u Sušice. Vznikl tedy částečný úsek 5, který se postupem času transformoval na úsek plnohodnotný. Dočasně JČKL spravovaly i majetky České provincie řádu sv. Augustina na Mělnicku, České Lípě, Žatecku a Berounsku. Byl zřízen samostatný odloučený lesnický úsek. Tyto majetky řádu sv. Augustina spravovaly JČKL do konce roku 2018.

V důsledku majetkových pohybů a objemů prací v kůrovcové kalamitě a následných prací při obnově porostů mají JČKL v dnešní době sedm lesnických úseků, kdy na jednom úseku provádí lesník i činnost OSL pro dva obecní majetky.

Hospodaření

Začátky hospodaření byly komplikované. Některé majetky byly zaštetřené a LČR na nich hospodařily zodpovědně, ale některé majetky byly hned od předání pouze nákladové. Vždy záleželo na přístupu nejen vedení lesní správy, ale i na jednotlivých revírnících, jak se k církevním

majetkům stavěli. Celkově předání majetků ze strany LČR probíhalo hladce, zejména díky působení Ing. Jana Zasadila, který dříve u LČR působil na pozici lesního správce.

Hned od začátku bylo jasné, že nebude možné zaměstnat lesní dělníky. Proto JČKL mají všechny těžební a pěstební činnosti prováděné dodavatelsky. Celoroční využití ale není efektivní. Tato situace komplikuje správu lesů dlouhodobě. Ne vždy je možné reagovat na potřeby lesa ihned, což nám značně ztížilo zpracování kůrovcové kalamity.

▲ Rok 2014 – Předaný majetek, zčásti rozlámané probírky, zčásti nezalesněné holiny a o zbytky smrkových porostů se postaral kůrovec

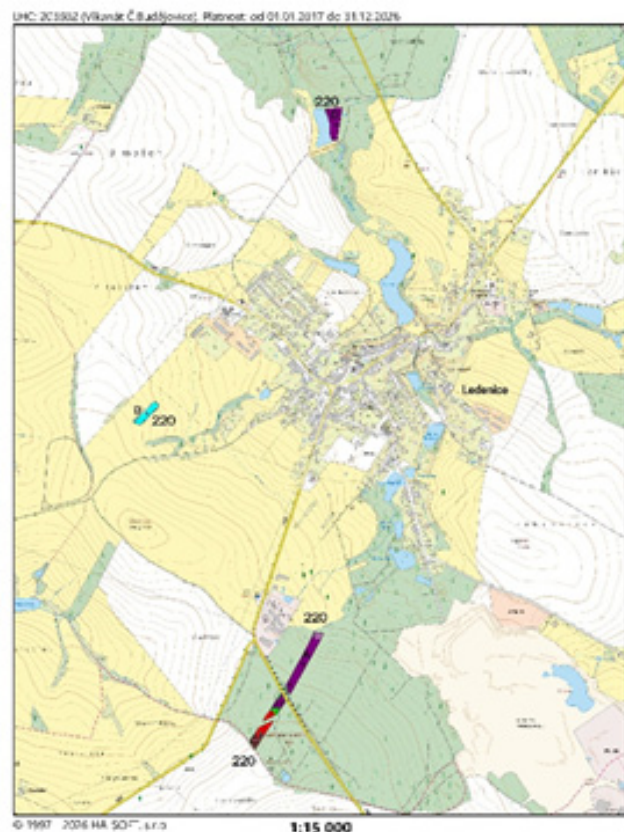
Při takto rozmístěných majetcích je potřeba dobře plánovat všechny činnosti. Zalesnění, ostatní pěstební činnosti, ale i těžba a následný odvoz musejí být plánovány tak, aby se eliminovaly zbytečné přejezdy dělníků i veškeré techniky. Tam, kde je to možné, používají JČKL při zpracování nahodilých těžeb pravidlo: Alespoň jedna ucelená dodávka kulatiny.

Veškeré činnosti se vykazují na jednotlivé farnosti, kdy každá farnost má své číslo oddělení. Číslo oddělení většinou kopíruje katalogové číslo farnosti na BCB. Díky tomu je pro všechny jednodušší orientace v mapách.

V současné době hospodaří JČKL na majetcích Biskupství českobudějovického (181 ha), 149 farnostech (3 004 ha), dvou řádrových majetcích (289 ha) a provádějí OSL pro dvě obce (438 ha). Celkem mají JČKL v přímé správě 3 475 ha a působí ve čtyřech krajích: Jihočeský, Plzeňský, Středočeský a Vysočina.

Jak již bylo zmíněno, největší komplikací správy JČKL je roztříštěnost majetků. Farní lesy mají výměry od pár arů po 216 ha. Ale ani ty největší farní majetky nejsou v jednom uceleném komplexu. Největší ucelený majetek patří řádu Petrinů u Sušice – 285 ha.

Biskupství českobudějovické nakoupilo pozemky o rozloze 181 ha, ty se nacházejí různě po diecézi. Při nákupu se BCB snažilo, aby tyto majetky byly poblíž již spravovaných farních majetků. Po sloučení farností, které proběhlo na začátku roku 2020, mají JČKL ve správě 107 farností s lesními majetky do 20 ha, 30 farností 20–50 ha, 7 farností 50–100 ha, 2 farnosti 100–150 ha a 3 farnosti nad 150 ha.

▲ Ukázka majetku ŘKF Ledenice

Pro farní a řádové majetky byly v roce 2016 zpracovány LHP s platností od 1. 1. 2017, pro majetek biskupství byl plán zpracován s platností od roku 2020. Při tvorbě LHP jsme se snažili kopírovat rozdělení diecéze, a proto bylo zpracováno 9 LHP pro farní majetky, které byly rozděleny dle jednotlivých vikariátů. S plány pro BCB a řád Petrinů nechaly JČKL zpracovat celkem 11 LHP. V letošním roce nám tedy na většině majetků platnost LHP končí a připravujeme plány nové. Po dohodě s BCB jsme se rozhodli upustit od rozdělení farních majetků dle vikariátů. Hlavním důvodem bylo zjednodušení administrativy, a to hlavně u dotací. S překryv LHP a krajů musely JČKL podávat až 18 žádosti o dotace. Z jedenácti stávajících plánů budou JČKL příští dekádu pracovat se třemi LHP.

Vybrané ukazatele z LHP

Vypsat ukazatele za jednotlivé LHP by zabralo zbytečně moc místa, proto jsme připravili sumy ze všech LHP. Prezentované údaje jsou k počátku LHP.

Počátek platnosti LHP 2017 farnosti a řády, 2020 Biskupství českobudějovické

Zásoba (2017 + 2020) 286 m³ / ha

Zastoupení dřevin (2017) SM – 51 %, BO – 25 %, BK – 5 %, BD – 5 %, MD – 2 %, JD – 2 %

4 kraje, 29 ORP, 7 PLO

Nejčastěji zastoupené hospodářské soubory

HS	Plocha v ha
451	428,68
431	427,46
433	308,85
471	239,53
531	213,76

- ◀ smrkové hospodářství na živných stanovištích středních poloh
- ◀ smrkové hospodářství na kyselých stanovištích středních poloh
- ◀ borové hospodářství na kyselých půdách nižších a středních poloh
- ◀ smrkové a smíšené hospodářství na oglejových stanovištích středních poloh
- ◀ smrkové hospodářství na kyselých stanovištích vyšších poloh

Plocha LVS

LVS	Plocha v ha
4	1451,82
5	965,41
3	799,56
2	125,3
6	123,9
1	20,77
7	19,2

Nejčastěji zastoupené SLT

SLT	Plocha v ha
4K	430,95
5K	392,47
4S	301,35
3S	278,52
3K	261,16

- ◀ Kyselá bučina
- ◀ Kyselá jedlová bučina
- ◀ Svěží bučina
- ◀ Svěží dubová bučina
- ◀ Kyselá dubová bučina

Vedení JČKL spočítalo, že na potřebné náklady bude stačit zpracovat 25 000 m³ dřeva ročně. Tedy po zpracování jednotlivých LHP budou JČKL zašetrovat téměř 30 % z maximální výše těžeb (348 500 m³) do dalších decenní. To jsme ale netušili, jak se nás ten malý brouček chystá potrápit.

Boj s kůrovcem ztěžoval našim lesníkům nedostatek techniky, a také fakt, že k roztříštěným majetkům mají často přístup pouze přes lesní či zemědělské pozemky patřící jiným vlastníkům. Nejvíce postižený byl úsek Pelhřimov – J. Hradec. Na tomto úseku se opakovaně zpracovala polovina celkových ročních těžeb naší společnosti, ale proběhla zde i polovina celkového zalesnění. Proto musely JČKL tento úsek rozdělit a posílit řady lesníků. Dalším krokem byly žádosti o navýšení etátu. Jen na LHC Pelhřimov bylo od počátku platnosti LHP kvůli kalamitě vytěženo dřevo téměř za tři dekády a na LHC J. Hradec bylo také nutné navýšit maximální výši těžeb.

Když se našim lesníkům podařilo kůrovce zpracovat, nový často přiletěl od sousedních vlastníků, kteří péči o les zanedbávali. Další významně zasažené byly LHC vikariátů Písek a České Budějovice. Naštěstí v těchto lokalitách nebyla kalamita tak drastická jako ve východní části diecéze.

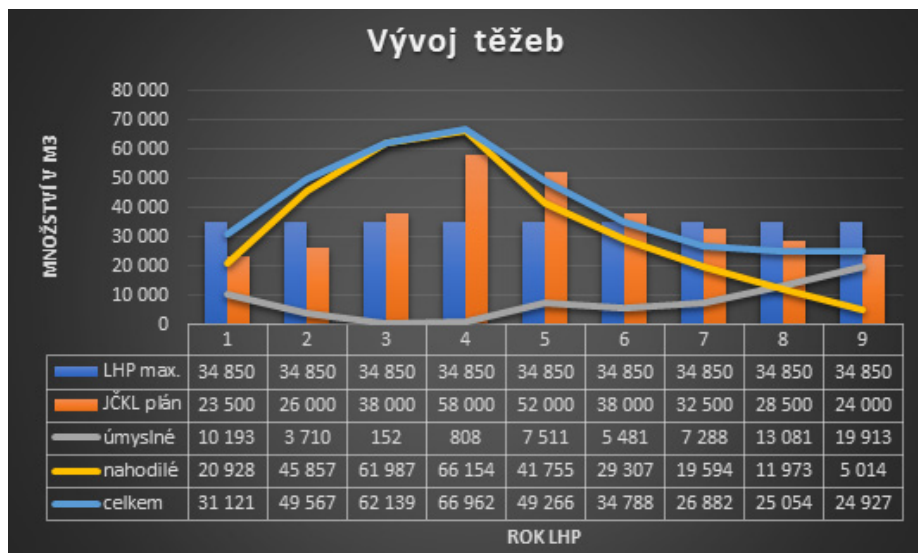
S dozvuky kůrovcové kalamity začala propadávat torza porostů po kůrovci a nově vzniklé porostní stěny. Na mnoha majetcích bylo potřeba dotěžit zbytky porostů, převážně borovic, aby tyto řediny nepoškozovaly s každým větrem oplocenky a bylo možné nové kultury zajistit. Relativně rychlý nárůst úmyslných těžeb byl způsoben nejen dotěžováním nestabilních ředin, ale i výchovnými zásahy, které se v průběhu kalamity téměř neprováděly.

Následný graf porovnává možnosti dle LHP, plány JČKL a tvrdou realitu. V prvním roce LHP plánovaly JČKL těžby dle prvotních výpočtů. Bohužel se tento plán nepodařilo dodržet a následující roky byly obdobné. Plány těžeb byly spíše zbožným přáním. Až od roku 2021 se JČKL dařilo snižovat těžby oproti plánům.

Od počátku platnosti LHP do konce roku 2021 evidovaly JČKL vznik 380 ha nových holin. To je více než 10 % celkové rozlohy spravovaných majetků a další holiny přibývaly i v následujících letech. Na zalesnění přibývajících holin a výhled následné péče o kultury bylo zapotřebí alokovat dostatek financí. Kvůli propadu cen dřeva vznesly JČKL u majitele požadavek na dočasné snížení pachtů. Nyní se výše pachtů postupně vrací na úroveň před kůrovcovou kalamitou. Před kůrovcovou kalamitou zalesňovaly JČKL v prvním zalesnění do 150 tisíc sazenic. V letech 2019–2022 bylo při prvním zalesnění vysázeno přes 400 tisíc sazenic ročně. V loňském roce se první zalesnění téměř vrátilo na hodnoty před kůrovcem. Velké vysychavé holiny společně se suchými roky ztěžovaly obnovu porostů a v některých lokalitách musely JČKL zalesnění opakovat v mnohem větším rozsahu, než bylo před kalamitou běžné.

Další činnosti JČKL

Kolem roku 2021 začaly JČKL plánovat prodej štípaného paliva, aby zlepšily zpeněžení dřeva. Pronajaly areál pily, který po zjištění technického stavu technologií biskupství v roce 2023 koupilo. JČKL zde v pronájmu provádí štípaní paliva a pilařskou výrobu. Pilnice je vybavena rámovou, sámovací a rozmítací pilou. V areálu jsou dvě

sušičky na řezivo a čtyřstranná fréza.

Pro potřeby areálu dokoupily JČKL potřebné stroje. Na některé stroje byly čerpány dotace. V současné době zde JČKL zpracovává 4 000 m³, převážně KPZ, za rok z vlastních nebo nakoupených zdrojů. V roce 2025 rozšířili zaměstnanci cca 800 m³ vlákniny. JČKL provádějí i pořez ve službě pro soukromé vlastníky.

Další činností, které se JČKL věnují, je obchod se dřevem. Za rok 2025 vykoupily JČKL 2 500 m³ od soukromých vlastníků. Obchod je další možností, jak přispět k lepším ekonomickým výsledkům, a zároveň vybrané sortimenty můžeme rovnou zpracovat. Tuto činnost se budou JČKL snažit dále rozvíjet.

Největším nelesnickým projektem JČKL je provozování

lomu na pozemcích v majetku farnosti Hosín, kde se nacházel malý zemník. Po provedení studií a posudků bylo zjištěno, že se v této oblasti nachází perspektivní ložisko, a začaly přípravy na otevření lomu. Tři roky příprav, studií a papírových bitev vedly nakonec k prvnímu slavnostnímu odstřelu, který se uskutečnil v květnu 2023. JČKL mají veškerá těžební práva a jsou oficiálně provozovateli lomu Hosín. Samotnou těžbu provádí smluvní partner. Smluvně na těžbu a všechny potřebné záležitosti dohlíží odborný dozor. V první fázi bylo pro lom Hosín vyjmuto z PUPFL 5 ha. Dnes je již na tomto majetku vybudovaná rozšířená, zpevněná cesta včetně nájezdových vah. V současné době JČKL jedná o další rozšíření lomu.

Závěr

Od začátku jsme věděli, že správa našich majetků nebude jednoduchá, a že režijní náklady budou vyšší, než je běžné. I tak jsme si mysleli, že bude možné skloubit adekvátní pachtu a zašetrování dřeva do budoucích let. Kůrovcová kalamita nám zamíchala kartami. Zároveň nám ale ukázala, že máme také schopné lesníky, kteří mají smysl pro povinnost a lesnické srdce. Nyní musíme zabrat a utáhnout opasky – jako všechny církevní majetky, které kalamita zasáhla. Kůrovec je za námi, je na čase se soustředit na budoucnost. Věřím, že po sobě zanecháme lesy, které budou odolné a ponosou užitek následujícím generacím.

▲ Lom Hosín, pohled na drtič a třídicí linku

Lesovna FLD ČZU – unikátní výuková stavba z českého dříví

Text, foto: Ing. Radim Löwe, Ph.D., proděkan pro vnější vztahy a marketing

V areálu České zemědělské univerzity v Praze roste stavba, která není jen další univerzitní budovou. Lesovna Fakulty lesnické a dřevařské ČZU je unikátní dřevostavbou z českého dříví, která propojuje moderní technologie, udržitelnost a praktickou výuku studentů.

Na první pohled zaujme architekturou, na druhý pohled tím, co se skrývá uvnitř – budova je totiž navržena jako „živá laboratoř“. Studenti i vědci zde budou moci sledovat, jak se dřevěná konstrukce chová v reálném čase, a to za pomoci stovky čidel umístěných v různých částí budovy.

Lesovna ukazuje, že dřevo není jen tradiční materiál, ale plnohodnotná součást současné architektury a moderního

stavitelství. Díky využití CLT panelů a dalších pokročilých technologií vzniká stavba, která je nejen ekologická, ale také technicky inovativní a esteticky výrazná.

Za celým projektem ale nestojí jen fakulta. Lesovna je výsledkem spolupráce akademické sféry a praxe, kterou považujeme za naprosto zásadní. Do projektu se zapojilo celkem 23 partnerů z oblasti lesnictví, dřevařství i stavebnictví. Všem patří velké poděkování.

Velké poděkování patří také společnosti ALSOL, která projekt podpořila darováním 15 m³ řeziva na výrobu CLT panelů. I díky tomuto příspěvku se podařilo propojit celý řetězec – od lesa až po finální stavbu – přímo v jednom projektu.

Lesovna tak není jen budovou. Je symbolem spolupráce, sdílení zkušeností a důkazem, že když se propojí akademické prostředí s praxí, vznikají projekty s reálným dopadem.

Kolaudace stavby je plánována na srpen 2026 a již od nového akademického roku začne Lesovna sloužit studentům i odborné veřejnosti.

**Fakulta lesnická
a dřevařská**

Historie Jiřího chaty na Šeráku do roku 1945

Text: Mgr. Matěj Matela, Vlastivědné muzeum Jesenicka

Foto: Státní okresní archiv Jeseník

Horské útulny Jeseníků jsou nevyčerpatelným zdrojem pozoruhodných příběhů, v nichž se odráží nejen specifika tohoto regionu, ale také tzv. velké dějiny, které nevyhnutelně zasahovaly i na horská úbočí, byť obvykle s mírným zpožděním. Jedním z takových míst, jehož osudy by vystačily na samostatnou publikaci, je Jiřího chata na Šeráku. Pojďme si přiblížit nejzásadnější momenty tohoto objektu v dobách, kdy se mu ještě říkalo Georgschutzhau auf der Hochschar, tedy historii od vzniku chaty roku 1888 až do konce druhé světové války.

Turisté na scéně

Nelze líčit okolnosti zrodu Jiřího chaty, aniž bychom se zmínili o Moravsko-slezském sudetském horském spolku (něm. Mährisch-Schlesischer Sudetengebirgsverein, dále jen MSSGV). Ten vznikl 26. dubna 1881 v jesenickém Hotelu Krone (dnes Koruna) z podnětu Edmunda Rudolpha, jenž působil jako notář v Jeseníku, a Johanna Rippera, zetě Vincenze Priessnitz a významné osobnosti města. Za tři měsíce vznikla první sekce spolku ve Starém Městě pod Sněžníkem, následovaly např. Bruntál, Vrbno či Zlaté Hory, v dalším roce se přidaly Olomouc a Opava, roku 1883 dokonce Vídeň. Do roku 1887 vytvořili sportovně zdatnější členové účtyhodnou síť vysokohorských stezek propojujících hlavní jesenický hřbet se sídly v údolích. Kromě toho MSSGV zřizoval pomníky, upravoval prameny a jeho největší zásluha tkví ve výstavbě rozhleden (namátkou Biskupská kupa 1898 nebo Praděd 1912) a samozřejmě v provozování turistických chat.

První vysokohorský objekt v podobě prostého přístřešku z kamenů a dřeva postavili němečtí turisté na severním úbočí Pradědu pod Tabulovými skalami v říjnu 1883. Již zanedlouho ale spolek zahájil jednání o výstavbě výstavnější útulny. Jako ideální místo zvolili východní svah Šeráku, odkud se naskýtal překrásný výhled na Jeseník a pruské nížiny. Původně zde chtěli vybudovat jen boudu stlučenou ze dřeva, nicméně skutečnost, že v údolí v té době vznikalo prodloužení železnice ze Zábřehu přes pruské Ziegenhals (dnes polské Gluchołazy) do Krnova, přiměla členy představenstva k tomu, aby si nechali vyprojektovat chatu bytelnější a reprezentativnější. Žádost o povolení stavby zaslali jeseníčtí turisté v srpnu 1885 vratislavskému biskupovi Robertu Herzogovi, který tehdy sídlil na Jánském Vrchu. Ten však byl na svých vysokohorských pozemcích ochoten akceptovat pouze skromný přístřešek bez možnosti přespání. Situace se změnila roku 1887, kdy papež Lev XIII. dosadil na vratislavský stolec Georga Koppa, jenž s výstavbou horské chaty s restaurací a noclehy souhlasil. Slavnostní otevření dřevěné budovy, jež se nápadně

**vlasti
vědné muzeum
jesenicka**

PŘÍSPĚVKOVÁ ORGANIZACE ZŘÍZENÁ
A FINANCOVANÁ OLOMOUCKÝM KRAJEM

(a nikoliv náhodně) podobala jesenické radnici a kterou MSSGV z vděčnosti biskupovi nazval Georgschutzhau (Jiřího chata), proběhlo za velké slávy 28. července 1888. Nájemcem objektu se stal dobrácký šedesátiletý domkář z Jeseníku Franz Hauck s manželkou Karoline. Objekt si rychle získal nadregionální oblibu. V červnu 1892 jej dokonce poctil svou návštěvou arcivévoda Evžen Habsburský, pozdější velmistř řádu německých rytířů.

▲ Vzácná fotografie zachycující podobu původní Jiřího chaty na Šeráku. Muž s bílým vousem v okně je Johann Ripper.

Jako Fénix z popela...

Když téhož roku 17. října starý otec Hauck chatu na půl roku zamykal (provoz horských útulen v zimním období je záležitostí až minulého století), ani v nejmenším netušil, že tak činí naposledy. Kolem šesté hodiny večerní 27. února 1893 spatřili obyvatelé Jeseníku na zasněženém svahu Šeráku plameny. Do rána lehla chlouba jesenických turistů popelem...

Druhého dne se na spáleništi dostavila vyšetřovací komise složená z příslušníků místního c. a k. četnictva, hostinského Franze Fröhliche z Ramzové a lesníka Pohla. Kromě tří linií šlépějí skupinky turistů zde objevili čtvrté stopy, které se podezřele klikatily mimo hlavní stezku. Dovedly je až ke stromu, na němž visela kožená taška a pytel s ručníky, sklenicemi, košilí, dvěma páry papučí apod. Stopy pak končily

v pěšině mířící do Ramzové. Podezření ihned padlo na šestadvacetiletého tesaře Josefa Bauera, problémového jedince a opakovaně trestaného recidivistu, který si v letních měsících přivydělával vynáškou piva na Šerák. Bauer zpočátku vše zapíral a vymýšlel si nejrůznější verze toho, co toho dne dělal, nakonec však podlehl tlaku policistů a přiznal se, že Jiřího chatu skutečně vykradl, s požárem však údajně neměl nic společného. Jeho výpověď ale vykazovala řadu pochybných pasáží, takže vzniklo důvodné podezření, že objekt zapálil úmyslně, aby zahladil stopy. Dne 6. června stanul ramzovský kriminálník před opavským soudním tribunálem, kde navzdory své předchozí výpovědi popřel, že by na Šerák onoho dne vůbec šel. Porota nakonec po výpovědích svědků i odborných posudcích rozhodla, že se Bauer nedopustil zhářství, odsoudila ho ale za krádež a nedbalost na dva roky těžkého žaláře.

Požár Jiřího chaty znamenal tragédii zdaleka ne pouze pro členy MSSGV, ale v očích široké veřejnosti. Namísto truchlení však svolal předseda spolku Philipp Klein na konec března mimořádné valné shromáždění, na němž bylo rozhodnuto o urychlené obnově. Zanedlouho byl vybrán projekt a již v červnu se na spáleništi začalo se stavbou nové, tentokrát kamenné budovy. Část nákladů spolek financoval z odškodnění, zbytek pokryly peníze získané ze sbírek či koncertů, pomohli i bohatí mecenáši – výsledná částka nakonec činila 15 100 zlatých. Již o rok později, 27. června 1894, proběhlo slavnostní otevření výstavní chaty, jejímž nájemcem se opět stal osvědčený Franz Hauck.

Vater Hauck, jak se oblíbenému správci přezdívalo, se stal jednoznačným symbolem tohoto místa, o čemž nejlépe vypovídá množství pohlednic vyobrazujících tohoto muže v typické vyšívané čepici a s bílým knírem, stejně jako četné zmínky o jeho osobních kvalitách a profesionalitě v turistických průvodcích či časopisech. Když proto 4. května 1904 podlehl zhoubnému nádoru, německy psaná periodika severní Moravy a Slezska nešetřila pochvalnými slovy. Kupříkladu *Grenzbote des nordwestlichen Mährens* ze 7. května napsal: „Byl typickou postavou našich Jeseníků, jakých je dnes už málo (...) Smysl pro pořádek, laskavost a přátelskost – to byly charakteristické vlastnosti otce Haucka, pro které se těšil úctě a oblibě místních i turistů. Jeho památka bude žít navždy!“ Na jeho pohřbu promluvil Wilhelm Heinold, významná osobnost MSSGV a zároveň předseda krnovské sekce, jenž o zesnulém hovořil s neskrývaným respektem a uznáním.

Chatu poté provozovala jeho žena Karoline. Za její správy, konkrétně roku 1908, se oblíbená trasa mezi Šerákem a Červenohorským sedlem konečně dočkala zimního turistického značení v podobě vysokých dřevěných tyčí a objekt začal být provozován celoročně. Po její smrti v srpnu 1911 převzala správu chaty dcera Emilie, která však již v listopadu 1912 ve věku 54 let zemřela na následky infarktu. Vystřídala ji čtyřicetiletá dcera Anna. Ani ta však, stejně jako její babička a matka, hospodaření ve výšce 1 351 m n. m. finančně nezvládala. MSSGV dal proto přednost Eduardu Bergerovi z Moravské Ostravy, jenž nastoupil 1. ledna 1914. Půlroční idylu ukončilo vypuknutí první světové války. V říjnu 1915 spolek z důvodů nízké návštěvnosti objekt uzavřel.

Éra hostinského Josefa Nitscheho

Do nové, již prvorepublikové éry vkročila Jiřího chata pod vedením jistě Johanny Trampuschové, s níž však nebyli spokojeni ani turisté, ani vedení MSSGV. Proto byl roku 1923 vybrán nový nájemce, třiatřicetiletý Josef Nitsche, který několik let pracoval jako číšník na Červenohorském sedle. S manželkou Marthou vychovali na Šeráku pět dětí. Doba Nitscheova působení na Šeráku patří k nejlepším letům chaty i okolí. V červenci 1927 zahájil MSSGV rozsáhlou rekonstrukci objektu, která si vyžádala více než půl milionu československých korun. Byla zvednuta střecha, čímž se dosavadní počet lůžek zvýšil na 86, k nimž přibýlo dalších 100 matrací. Vznikla prosklená veranda a celý objekt osvětlily elektrické lampy. Z Jiřího chaty se tak stalo luxusní vysokohorské zařízení moderního střihu a o hosty věru nebyla nouze – na legendární šeráckou hrachovou polévku sem mířili turisté i z Německa.

O oblíbenosti zdejšího hostinského vypovídá i gratulace k 50. narozeninám uveřejněná ve *Freudenthaler Zeitung* v říjnu 1940, v níž je Nitsche nazýván „skutečným synem slezské země“, který „příkladnou péčí a železnou vůlí učinil ze Šeráku jednu z nejoblíbenějších destinací návštěvníků hor“. Nutno však říci, že příjemně se v útrobách Jiřího chaty cítili pouze turisté němečtí – členové KČT si ve 30. letech soustavně stěžovali na špatné zacházení s Čechy na Šeráku. Inklinaci Nitscheho k nacistické ideologii ostatně dokládá i jeho zatčení československými úřady v době mnichovské krize. Byl internován v olomoucké věznici, žena s dětmi uprchla za hranice. Po začlenění Sudet do Říše rodina obdržela odškodnění, na Šerák se však již nevrátili a od října 1941 provozovali pohostinství na Červenohorském sedle. Po válce byli odsunuti, Nitsche zemřel v roce 1957. Posledním německým vlastníkem Jiřího chaty se stal jistý Robert Jung z Lipové, jenž zde s rodinou hospodařil do roku 1945, kdy se otevřela nová kapitola dějin tohoto působivého místa.

Text vychází z článku „Moravskoslezský sudetský horský spolek a dějiny chaty Jiřího na Šeráku do roku 1945“ uveřejněného v *Kulturní revue Olomouckého kraje* č. 3/2019. Pokud čtenáře téma nejstarší historie chaty zaujalo, lze odkázat i na text „Kriminálník Josef Bauer z Ramzové a záhadné pozadí vyhoření chaty Jiřího na Šeráku v roce 1893“, publikované ve sborníku *Jesenicko* č. 20 (2019), nebo na studii „Lázeňský pobyt arcivévodky Evžena Habsburského v Jeseníku v červnu roku 1892“, která vyšla ve sborníku *Jesenicko* č. 22 (2021).

Otevírací doba

pondělí	zavřeno
úterý	9.00 až 17.00 hod.
středa	9.00 až 17.00 hod.
čtvrtek	9.00 až 17.00 hod.
pátek	9.00 až 17.00 hod.
sobota	9.00 až 17.00 hod.
neděle	9.00 až 17.00 hod.

Když les léčí...

Smrkové výhonky

Text: Ing. Pavel Bednář, hajný polesí Chvalčov

Foto: www.salveo.cz

V minulém díle jsme započali sérii Les léčí článkem o léčivých houbách. V tomto pokračování se zaměříme na jednu z nejvýznamnějších hospodářských dřevin našich lesů – smrk ztepilý. Tato dřevina je dobře známá i široké veřejnosti, přesto se málokdy připomíná její jarní využití v podobě mladých světle zelených výhonů, které byly po staletí součástí lidového léčitelství.

Naši předkové je sbírali po staletí. Přípravovali z nich sirupy, čaje i léčivé odvary, které pomáhaly zejména při nachlazení a kašli. Dnes zájem o přírodní léčbu znovu roste a smrkové výhonky si nacházejí své místo nejen v lidovém léčitelství, ale i v moderní gastronomii.

Kdy a jak výhonky sbírat

Nejvhodnější dobou ke sběru je období od konce dubna do začátku června podle nadmořské výšky a průběhu jara. Ideální jsou měkké, světle zelené výhonky dlouhé přibližně 2–5 centimetrů.

Při sběru bychom měli myslet na to, že každý výhonek představuje budoucí přírůstek stromu. Z jednoho stromu proto odebíráme pouze několik postranních výhonků a nikdy nevrcholový terminální pupen, který určuje další růst. Mladé stromky nebo porosty určené k obnově bychom měli ponechat bez zásahu.

▲ Smrkové výhonky

Co ukrývají mladé výhonky

Smrkové výhonky obsahují vitamin C, silice, pryskyřičné látky, flavonoidy a další antioxidanty. Silice dodávají smrkovi jeho typickou vůni a jsou tradičně spojovány s účinky na dýchací cesty.

Lidové léčitelství využívá smrkové výhonky především při nachlazení, kašli a zahleňení. Současné výzkumy potvrzují, že některé obsažené látky vykazují antioxidační, protizánětlivé a mírně antimikrobiální účinky. Přesto je vhodné vnímat je jako podporu organismu, nikoli jako náhradu odborné léčby.

Sirup, čaj i voňavá koupel

Nejznámějším výrobkem je smrkový sirup. Na dno sklenice nasypeme trochu cukru, pokryjeme ho na prst silnou vrstvou smrkových výhonků, přidáme několik plátků citrónu, stejně silnou vrstvu cukru a pokračujeme v tom stále dokola, až bude sklenice pěkně napěchovaná. Pak už jen stačí nechat pod okrajem centimetr prostoru pro šťávu, která se bude tvořit. Sklenici umístíme na světlé místo při pokojové teplotě a necháme několik dní až týdnů macerovat. Postupně dochází k uvolňování šťávy a vzniku sirupu. Sirup se používá zejména při škrábání v krku nebo kašli a mnozí jej ocení i jako zajímavé sladidlo do čaje.

Výhonky lze využít také k přípravě čaje, domácí tinktury nebo přidat několik čerstvých větviček do koupele. Uvolňující vůně silic navozuje pocit svěžesti a příjemně pročistí vzduch podobně jako procházka jehličnatým lesem.

Smrk jako přírodní lékárna

Léčivé účinky smrku nekončí u výhonků. Pryskyřice byla po staletí používána k výrobě hojivých masť na drobná poranění a oděrky. Z jehličí se připravovaly koupele při únavě nebo bolestech svalů a větve se vkládaly do obydlí pro jejich příjemnou vůni.

Zajímavost: Za druhé světové války i v obdobích nedostatku byly mladé smrkové výhonky cenným zdrojem vitaminu C. V horských oblastech se z nich připravoval čaj, který pomáhal doplnit vitaminy v době, kdy bylo čerstvého ovoce a zeleniny málo. I dnes patří mezi nejjednodušší a nejdostupnější dary, které nám les každé jaro nabízí.

Zdroje:

Mladé smrkové výhonky a jejich využití. Online. Salveo-přírodní lékárna. 2021. Dostupné z: <https://www.salveo.cz/blog/2021/05/38-mlade-smrkove-vyhonky-a-jejich-vyuziti>. [cit. 2026-07-04].

Ochutnejte mladé smrkové výhonky – jsou nabitě vitaminy a léčivými silicemi. Online. ČESKÝ ROZHLAS. 2022. Dostupné z: <https://sever.rozhlas.cz/ochutnejte-mlade-smrkove-vyhonky-jsou-nabite-vitaminy-a-lecivymi-silicemi-8480649>. [cit. 2026-07-04].

Herbář – Smrk ztepilý. Online. Dostupné z: <https://www.ceskatelevize.cz/porady/10614805433-herbar/7070-herbar/28630-smrk-ztepily/>. [cit. 2026-07-04].

prodej zvěřiny

z arcibiskupských lesů

**JELENÍ
SRNČÍ
DAŇČÍ
SIKA
MUFLONÍ
PRASE DIVOKÉ**

ODBĚR NA POLESÍCH

ZVĚŘINA JE DODÁVÁNA V PODOBĚ CELÝCH
KUSŮ V KŮŽI, VYVRŽENÁ, BEZ HLAVY A BĚHŮ

Arcibiskupské lesy
a statky Olomouc s.r.o.

www.alsol.cz/zverina

Připravujeme:

XXVIII. SVATOHUBERTSKÁ POUŤ

17. 10. 2026, Svatý Hostýn

SVATOHUBERTSKÁ MŠE SVATÁ CELEBRUJE MONS. JOSEF NUZÍK - ARCIBISKUP OLOMOUCKÝ

LOVECKÁ HUDBA A SIGNÁLY

PRŮVOD K OBRÁZKU SV. HUBERTA

“PES PŘÍTEL A POMOCNÍK” - UKÁZKY PLEMEN A PRÁCE LOVECKÝCH PSŮ

LESNÍ PEDAGOGIKA PRO DĚTI A DOSPĚLÉ

... A DALŠÍ DOPROVODNÝ PROGRAM

Arcibiskupské lesy
a statky Olomouc s.r.o.

WWW.HOSTYN.CZ

MATICE
SVATOHOSTÝNSKÁ